

Esmenes a debat

**IMPULSAR
ARTICULAR
VÈNCER**

Esmena 1

Proposa: Nou Barris, Barcelona

Localització esmena: Ponència estratègica, ,

Tipus d'esmena: Totalitat

Pàgina:

Línies: 0

Text original: Ponència estratègica

Text proposat:

PONÈNCIA ESTRATÈGICA-TÀCTICA

1. Justificació del document

El procés de debat intern que hem anomenat Procés de Garbí ha suposat un esforç organitzatiu considerable i ha produït, via el Grup Motor i la transacció d'esmenes, dues ponències: una d'estratègica i una d'organitzativa. Ambdós documents són molt ambiciosos respecte el seu camp d'actuació però, alhora, no arriben a un nivell de detall que en permeti una execució àgil, sinó que són un punt de partida molt general. Això planteja un problema immediat i urgent a nivell organitzatiu. Com hem repetit abastament durant els darrers mesos de debats, les nostres forces militants són, actualment, escasses. Per això és necessari un exercici de prioritització d'àmbits d'actuació, és a dir, una planificació de la nostra activitat política que primi on hem de posar més forces. Aquest document pretén ser una guia pràctica per a l'aplicació de la ponència, col·laborant que no esdevingui una simple declaració de principis.

Ens centrarem a identificar aquells àmbits d'intervenció que ens poden ajudar a consolidar més posicions per a la disputa del poder i la lluita per l'hegemonia ideològica; és a dir, a conscienciar, organitzar i mobilitzar el nostre subjecte polític, el Poble Català Treballador. És important remarcar que aquesta planificació dels esforços no ha d'implicar l'abandonament de cap lluita justa, ni en termes discursius, ni de relacions polítiques, ni de col·laboració allí on coincidim.

2. Anàlisi

En aquest punt farem una caracterització d'una sèrie d'elements de la nostra anàlisi de conjuntura que, si bé no en conformen el tot per si sols, representen les qüestions clau a partir de les quals prioritzarem els nostres àmbits d'intervenció política.

2.1. Principals conflictes actuals

L'actual context internacional combina una incertesa amb dues certeses. La incertesa és en quin moment esclatarà la nova crisi capitalista general, que de ben cert s'esdevindrà. Els seus indicis que ja s'observaven a finals del 2019 —com la reducció de la inversió en capital fix o l'increment de l'activitat vaguista als principals països productors— van quedar camuflats, primer per la frenada d'activitat econòmica que va acompanyar la pandèmia de la COVID-19, i després per l'efecte rebot post-pandèmia. A la Unió Europea (UE), sembla que les polítiques d'increment de despesa pública han estat una mesura temporal i no un canvi de criteri respecte el 2009-12. Els poders que controlen la burocràcia europea cada cop bramen més obertament per un retorn a les restriccions i, fins i tot, a les retallades. Així mateix, s'escampa cada cop més la sensació que qualsevol nou retoc dels tipus d'interès podria liquidar ràpidament aquesta època «dolça» de després del desconfinament. En resum, el marge que ha tingut la socialdemocràcia europea per agafar una mica d'aire —i aquí hi és molt rellevant el cas espanyol—, comença a estrènyer-se de nou i que les posicions polítiques tornaran a respondre cada cop més obertament a posicions de classe irreconciliables.

A diferència del que passa a gran part de l'Àsia i alguns focus africans, la classe treballadora de l'Europa occidental no es presenta suficientment ben preparada per la batalla. Davant la imminència d'una nova crisi, les classes dominants del nostre entorn han apostat per dos mecanismes de neutralització, ja no dels moviments revolucionaris, sinó de l'esquerra en general. El primer té a veure amb l'increment del bel·licisme —més explícit a França i més hipòcritament desplegat a Espanya—. Amb aquest increment les elits estatals volen aprofitar l'explosió recent de guerres imperialistes —Ucraïna i Palestina principalment— per disciplinar encara més la població. Disciplina que s'articula amb el xovinisme estatal i que impulsa la classe treballadora a assumir un major autoritarisme en l'àmbit públic però també en el laboral.

El segon mecanisme amb el qual les classes dominants pretenen lligar curt qualsevol moviment de protesta és la feixistització de la població i l'espectre polític. Això ja no es desplega principalment cap enfora, com el militarisme, sinó que es reconcentra principalment cap endins de l'estat-nació, a partir de la clàssica recerca de l'enemic intern, per molt que sigui presentat com a forà o aliè. En l'àmbit institucional la feixistització es pot veure des de l'ascens de partits feixistes, fins l'adopció per part de conservadors, liberals —i fins i tot socialdemòcrates— dels seus postulats, que cada cop ocupen més centralitat política. És encara més preocupant l'hegemonia que estan assolint els seus posicionaments profundament dins la societat, per exemple entre grans capes d'homes joves. Això produeix escàndol dia rere dia però ningú sembla capaç de revertir-ho. Ambdós mecanismes, bel·licisme i feixistització, busquen neutralitzar els treballadors com a subjecte polític revolucionari. N'anul·len

la principal potencialitat —la solidaritat de classe—, presentant-li enemics interns i externs. En un moment en que gran part dels treballadors europeus estan veient empitjorades les seves condicions de vida —principalment pel desplomament del salari real—, les seves respectives burgesies imperialistes s'esmercen a assenyalar-los falsos enemics; des de la irreal competència dels treballadors nouvinguts més precaris, fins al risc de perdre la seva posició relativament bona d'aristocràcia obrera si no els recolzen en les seves guerres de saqueig. Així doncs, a banda d'impulsar la lluita econòmica per una vida millor, és molt important que el nostre moviment endegui també la lluita de la subjectivitat, una lluita ideològica que combati la dretanització de la població, especialment de les capes obreres i joves.

Si ens atenem ara a com es concreta la conflictivitat internacional als Països Catalans, podem afirmar que ens trobem en un moment de Crisi del Model Postfranquista, marcat per una tríada de fenòmens: turistització, espanyolització i destrucció del territori.

Parlem de turistització per referir-nos, no a la dependència real del turisme, sinó a una forma històrica particular de terciarització i desindustrialització de l'economia a la perifèria mediterrània del centre capitalista. Aquest model, sorgit de les necessitats econòmiques però també polítiques del franquisme, ha generat un model de creixement completament desequilibrat que ha trinxat el teixit productiu, ha instal·lat els salaris baixos com la norma per a gran part dels treballadors, i té una bona pila d'externalitats no desitjades, la més destacada en l'àmbit de l'increment de preus de l'habitatge. Aquest model, lluny de revertir positivament al conjunt de la població, causa un empobriment general; els baixos salaris dels treballadors que en depenen directament requereixen l'auxili estructural d'un Estat finançat principalment per les rendes del treball. Només se'n beneficien un nombre reduït d'indústries rendistes i grans empreses dependents de l'aparell estatal. A més, aquesta explotació no es limita a les relacions laborals explícites. Una altra part de la plusvàlua social es perd per un fenomen que n'és autònom però l'acompanya: la privatització i concertació sistemàtica de serveis públics.

Ens trobem encara amb dues derivades negatives de la turistització que van més enllà del pla econòmic estRICTE. Aquest model dificulta als treballadors dels sectors més precaris assolir els mínims materials per prendre consciència de classe i nacional, és a dir, considerar-se part del subjecte dins el qual la nostra anàlisi i proposta política els inclou, el Poble Català Treballador. Això fa que les capes més precàries de la classe treballadora catalana són les més susceptibles a l'influx ideològic de la classe dominant. Això és, del conservadorisme moral, el liberalisme econòmic i l'espanyolisme agressiu. Aquest fenomen d'autodiàlisi nacional i de classe no és, en absolut, exclusiu de les capes més pobres, però la turistització funciona

com un alimentador i amplificador del fenomen especialment en aquests sectors. Una altra derivada negativa de la turistització ben visible i palpable és la destrucció del territori. No val la pena allargar-nos-hi, n'hi ha prou amb uns quants exemples il·lustratius: Jocs Olímpics d'Hivern al Pirineu, Marina d'Or, l'ampliació de l'aeroport del Prat i del port de València, el Barcelona World, etc. Cal no oblidar que el turisme és una indústria rendista precisament perquè s'enriqueix en gran mesura no per la creació de valor, sinó per l'explotació de bens naturals, artístics i patrimonials que parasita en fer-ne un ús privatiu.

Una de les qüestions que sovint no s'ataquen amb prou claredat és l'acceptació total d'aquest model de país per part dels principals partits del règim postfranquista, que l'han seguit i perfeccionat amb escassos retocs des de finals de la dictadura. Aquí, els partits catalanistes regionalistes (CiU i derivats) no van ser capaços de desmarcar-se ni un mil·límetre del model; i els partits catalanistes reformistes no s'hi han oposat mai prou decididament i puntualment n'han estat còmplices quan han fet de crossa de partits més forts (ERC, Compromís i Més). A aquesta manca històrica d'alternativa per part del poder polític institucional, cal sumar-hi com s'ha anat desdibuixant els darrers anys el miratge del poder autonòmic. Les autonomies són gestories descentralitzades de l'administració estatal. Lluny de tenir cap mena de sobirania, l'infr finançament estructural i el permanent setge judicial —amb el millor exemple de la inconstitucionalitat de les lleis principatina i valenciana d'habitatge— els impedeixen, ja no l'aplicació d'un model productiu i cultural propi, sinó ni tan sols la possibilitat de plantejar-lo al debat públic. Tristament, és en aquest teatre d'ombres de poder que hem d'inscriure la nostra lluita parlamentària.

I com s'hi ha arribat aquí? Quan ens demanem pel perquè de tot plegat, és molt important superar la concepció pujolista de la nació, que massa sovint ha calat fins i tot entre els seus detractors. Als Països Catalans no hi ha avui, ni hi ha hagut en el darrer segle, una burgesia nacional —això és, una alta burgesia amb vocació de controlar un mercat estatal propi. És més, l'alta burgesia catalanaha completat un procés de fusió amb la burgesia estatal espanyola allí on subsistia culturalment en algun grau. Aquest procés, que ja s'havia avançat enormement durant el franquisme (per exemple amb el procés de fusió bancari), culmina amb la integració plena als interessos estatals, és a dir, sent objectivament beneficiària de la situació d'ocupació. La gasolina que impulsa l'espanyolització accelerada no deixa de ser l'espanyolitat del mateix gran capital que dretanitza i feixistitza els treballadors.

En contra d'aquests fenòmens, que ens empitjoren les condicions materials i que ens volen aplacar al consciència de classe i nacional, només ens tenim a nosaltres mateixos. Ens enfrontem a un enemic més poderós a tots els nivells: força, diners i

hegemonia ideològica. Ens trobem, a més, en un moment d'enorme desmobilització popular, cosa que dificulta la nostra incidència política més enllà de la tarima parlamentària. Alhora, s'ha obert una època de replantejaments, una època de dubtes: el «movimentisme» i l'«activisme» són formes caduques de militància? Interpel·len la majoria treballadora? Com podem reconduir la domesticació de l'ecologisme i el feminisme radicals per part dels partits liberals i les institucions estatals?

En tot cas, no anem mancats de declaracions de principis sinó d'un pla, una estratègia que ens permeti, assumint que les nostres forces són limitades, identificar els àmbits clau d'intervenció política que ens permetran tornar a disputar com abans millor la lluita pel poder.

2.2. Principals agents polítics

Tot seguit, farem una breu aproximació als principals agents polítics que actualment intervenen als Països Catalans:

a) Elements feixistes i conservadors feixistitzats. De vell o de nou tipus, els sectors d'extrema dreta s'estan consolidant —que no apareixent— com una opció de masses. El seu principal objectiu és contrarestar la iniciativa política dels sectors més avançats de la societat, portant a debat públic qüestions superades i retornar-les a la centralitat. És a dir, no només organitzar nous quadres feixistes sinó, sobretot, feixistitzar la dreta, dretanitzar la socialdemocràcia i neutralitzar l'esquerra revolucionària, més centrada a combatre el feixisme que a fer una proposta anticapitalista pròpia. Responen als interessos de gran capital però s'articulen socialment a través de les pors de la petita burgesia, temerosa de la crisi capitalista i demandant de protecció envers l'estat. També fan forat entre la classe treballadora, sobretot oposant nadius a nousvinguts. A escala internacional utilitzen la immigració i la dissidència sexual com a enemic intern (RN, REC), però a escala espanyola l'anticatalanisme també n'és un element característic (VOX), molt reviscolat com a arma política després del «Procés» —tot i que per ara on s'han impulsat més polítiques lingüicides és al País Valencià i les Illes Balears. Els conservadors clàssics es veuen en el dilema entre fer-ne seguidisme a canvi d'emprar-los com a crossa (PP) i adoptar una postura intermèdia que els allunya del poder (LR).

b) Socialdemocràcia estatal. Els grans partits socialdemòcrates inserits a l'aparell estatal viuen moments diferents a Nord i Sud. Mentre que a la Catalunya del Nord el PSF es resigna, per ara, a esdevenir una part secundària del Front Popular, a l'estat espanyol el PSOE es reforça i reorganitza com el partit alfa del règim. El fet que actualment no es tracti del partit més votat no ens ha de fer perdre de vista

l'autèntic objectiu històric del PSOE postfranquista, la plena integració de la dissidència de classe i les nacions ocupades a l'estat-nació burgès espanyol. En aquest sentit, un PSOE que impulsa tímides reformes socials i neutralitza l'independentisme transversal via indult i amnistia és molt més funcional a la burgesia estatal que no pas la dreta. Pots semblar contradictori que el gran capital aposti alhora per la socialdemocràcia, que opta per la via de la negociació, i pel feixisme, que alimenta la confrontació. En realitat, l'existència d'extrema dreta nacional-catòlica és un mecanisme perfecte per presentar el socio-liberalisme espanyolista com un possible soci i un mal menor a ulls dels moviments rupturistes de l'estat.

c) Els sindicats grocs. En les nostres anàlisis de sectors polítics tendim a centrar-nos en els partits i candidatures amb presència parlamentària i ens oblidem d'altres agents polítics tan o més inserits dins la dinàmica estatal. Per superar totes les mancances que hem viscut en el darrer cicle electoral, es fa evident que caldrà reforçar la nostra pota sindical, que no ha de liderar políticament el moviment però ens ha de servir per connectar amb les capes fondes de la classe obrera i per a obtenir força real en la disputa pel poder. Això ens conduirà, irremeiablement, a xocar amb els sindicats que són reconeguts pel règim com a interlocutors preferents i que actuen en col·laboració amb la patronal (UGT, CCOO, et al.). Caldrà tenir en compte que la simpatia política que pugui despertar la nostra radicalitat en moments de conflictivitat laboral pot ser ràpidament neutralitzada per les petites millores objectives que poden brindar els grans aparells sindicals a una part dels treballadors.

d) Partits neo-autonomistes. Ens referim amb aquest terme als partits i organitzacions que, si bé formalment es defineixen com a independentistes, a la pràctica han apostat per consolidar el seu poder autonòmic en el cicle polític post 2017-19 (Junts i ERC). En la seva vessant institucional podem distingir entre un sector dretà amb un model de país hereu del pujolisme (Junts), que manté un discurs independentista extremadament retòric, però comparteix gran part del programa immediat amb la socialdemocràcia espanyolista pacificadora (PSC); i un sector esquerrà que formalment aposta per negociar amb el reformisme espanyolista una millora les condicions materials per assolir l'autodeterminació (ERC) però que, a la pràctica, es veu completament anul·lat per la manca d'autonomia política real que permeti aplicar un programa socialdemòcrata nacionalitzador de la massa (model de l'SNP escocès). A banda, hem de tenir en compte les grans organitzacions independentistes transversals (ANC i ÒC), que han perdut la capacitat de mobilització massiva permanent i la seva incidència sobre la política institucional, i que ara es divideixen entre propostes antipolítiques excèntriques (ANC) i el retorn al treball de base en l'àmbit cultural com a fase de construcció pre-política (ÒC).

e) El reformisme sucursalista. Un altre sector que cal tenir en compte és el reformisme als Països Catalans en les seves diferents expressions territorials, que tot i fer gala d'un teòric federalisme, són expressions autonomistes del regionalisme (Comuns, Més i Compromís). Són complements necessaris de la socialdemocràcia espanyola per assolir majories institucionals i subordinar els sectors de la població que consideren el PSOE i els seus derivats (PSC, PSPV i PSIB) massa dretans o espanyolistes, però que tenen com a línia vermella un govern de la dreta espanyolista. Tot i que determinats sectors tenen un discurs nacional més clar (sectors Més i de Més-Compromís, ex Bloc), la dinàmica general no passa de demandes vagues de major autogovern i millor finançament, acompanyades de tímides reivindicacions d'unitat nacional només en l'àmbit cultural il·lingüístic. Al Principat, els Comuns, per competició amb el reformisme formalment independentista (ERC) i l'Independentisme Revolucionari, tenen un discurs ambivalent i ambigu en termes nacionals però, de facto, han desenvolupat una pràctica neolerrouista, col·laboradora necessària de l'unionisme més dretà per recuperar l'hegemonia espanyolista a Catalunya i desfer els grans consensos del catalanisme postfranquista (normalització lingüística a les institucions i moviments socials). Tots tres partits han viscut, els darrers anys, un gran efecte arrossegador d'una part de les disputes entre sectors reformistes madrilenys i han subordinat les seves estratègies nacionals a les lluites de poder de les candidatures i partits paraigua d'àmbit estatal. És per això que parlem de sucursalisme. Finalment, cal dir que aquests sectors no han estat capaços, ni des de grans Consells Municipals (Barcelona i València), ni des de Governos autonòmics (Botànic), ni des del Govern estatal, de revertir les principals problemàtiques del model econòmic extractiu que pateixen els Països Catalans, ni d'assolir cap avenç qualitatiu en l'àmbit de classe. És més, han drenat de quadres els moviments socials i han estat condició necessària de l'enorme desmobilització actual.

f) Els moviments socials extraparlamentaris. Si ens fixem en els moviments socials de vell (sindicats) i nou tipus (sindicats d'habitatge, associacions i organitzacions sectorials, pro drets civils, etc.) que en alguna mesura comparteixen part del nostre programa marc (Independència, Socialisme i Feminisme) o de transició (control dels lloguers, oposició als macro-projectes, etc.), es troben molt majoritàriament en hores baixes. Aquests moviments són els nostres aliats prioritaris a diferents nivells de proximitat ideològica-estratègica. N'és un bon exemple el moviment feminista radical (Feministes Anticapitalistes dels Països Catalans), que després d'uns anys d'enormes victòries culturals i mobilitzacions massives ha vist el pas barrat pel feminisme liberal institucionalitzat, titella de la socialdemocràcia espanyolista. També els nous moviments ecologistes, d'inspiració euro-americana, que van saber connectar en un primer moment amb l'ansietat ambiental del jovent, no han sabut

però travar un discurs anticapitalista general o vincular-se als moviments històrics de defensa del territori. Malgrat tot, amb el lideratge del jovent revolucionari (Arran) i, com a mínim, la inspiració política dels sectors més avançats de l'Independentisme Revolucionari —vegin-se les mobilitzacions del juny i juliol del 2024—, comença a albirar-se certa possibilitat de reorganització dels moviments socials. Seguir vinculant la lluita pel territori i els macroprojectes a la qüestió de la sobirania, capacitat real de triar el model de país, des d'una perspectiva inequívocament classista és la línia que cal consolidar actualment. El nostre paper ha de ser triple: de suport als sectors juvenils capdavanters, d'altaveu d'agitació i propaganda des de la tarima parlamentària, i d'impuls necessari a la branca sindical que està naixent, per poder ser realment una força social en disputa pel poder.

3. Proposta

3.1 Discurs

Assumim que el cicle de mobilitzacions de masses en clau nacional, social i feminista (2011-2019) s'ha clos. Cal que fem revisió de les nostres formes d'intervenció a molts nivells i sapiguem adaptar-nos als nous fenòmens socials i també com introduir els nous elements de cultura política que ens interessin. A tal fi, és important de fer una revisió del nostre discurs, no només en termes de continguts sinó especialment de forma. Aquest document proposa una sèrie d'objectius encarats a millorar la nostra tasca de propaganda, agitació i comunicació amb la massa:

a) Un nou to per a un nou cicle. Massa sovint, sabent-nos un partit nínxol d'entorns activistes i associatius, hem emprat un criptollenguatge de gran càrrega poètica que cohesiona els adherits però no s'entén o fins i tot crea rebuig a la major part de la classe treballadora. La hiperemotivitat és un recurs útil als mítings però si els «vides» i «gent boniques» es converteixen en el nucli del nostre discurs públic no superarem la «tribu» —per emprar el nostre propi llenguatge autoreferencial. El mateix passa amb les complicacions del llenguatge en termes de forma que no aporten cap significat substancialment nou, des de transformar la Sobirania en «sobiranies» fins a «remunicipalitzar» serveis que mai no han estat públics. Això no treu que hi hagi àmbits on la renovació de vocabulari no sigui un debat fonamentat, com en el cas del 8 de Març com a dia de la Dona o de les Dones, però, en tot cas sempre Treballadora o Treballadores. Cal emprar un llenguatge adaptat a cada tipus d'objectiu comunicatiu (teoria, propaganda, agitació) i situació (parlament, sindicats, nous moviments socials). En tot cas, en la comunicació de masses hem d'optar per un llenguatge més planer —que en cap cas implica una simplificació idiotitzant com feia originalment el feixistitzat Frente Obrero. La nostra comunicació, en conjunt, ha de rebaixar to poètic, útil a nivell immediat però que no polititza en profunditat, i identificar les idees-força que, a partir de cada conflicte quotidià, connecten el Poble Català Treballador amb les opressions que el travessen

i l'acosten gradualment a la comprensió més abstracta de la tríada Independència, Socialisme i Feminisme. Cal que la nostra militància sàpiga comunicar d'aquesta manera tant als altaveus institucionals i mediàtics com, especialment, als espais de doble militància i les mobilitzacions.

b) Increment del contingut de classe. Tot sovint l'hegemonia de les idees liberals-capitalistes ens aclapara fins al punt de percebre que només podrem créixer camuflant la nostra ideologia. N'és un cas la despolitització dels nostres propis lemes en campanya, en que vam passar en pocs anys de «Socialisme» a «drets socials», «drets» i, finalment, «Vida». En un moment en que 1) el reformisme espanyolista està en crisi i és fagocitat per la socialdemocràcia estatal, 2) el reformisme nacional no pot aplicar el seu programa social per manca d'autogovern efectiu, 3) la catalanització política de la massa exigeix un programa nacional nítidament al servei de les majories, i sobretot 4) s'incrementa la conflictivitat laboral arreu del planeta; l'únic camí de creixement sòlid és la claredat sobre qui és el nostre subjecte, qui és el nostre enemic i quins són els nostres objectius. Així doncs, cal tornar a dir a les coses pel seu nom, autoreferenciar-nos com a Classe Treballadora i assenyalar permanentment la burgesia estatal.

c) Clarificació de la situació nacional actual. Aquí, més enllà de redundar en els errors que ja hem identificat durant el cicle d'auge independentista (2011-19), cal que introduïm nous elements. Per exemple, la denúncia de l'assimilacionisme espanyol i francès, que hem de començar a caracteritzar com allò que és: un genocidi cultural que només es pot executar actualment gràcies als segles de règim d'ocupació i la decidida acció descatalanitzadora de la dictadura feixista. En aquest sentit, cal passar a l'ofensiva discursivament i, més enllà d'apuntar la brutalitat nacionalcatòlica, assenyalar públicament el neolerrerisme dins de sectors reformistes i activistes com una actitud imperialista i colonial que no tolerarem impassibles. En aquests sentit, cal formar la nostra militància per tallar de rel les actituds catalanòfobes en espais militants i combatre-hi qualsevol mostra d'espanyolisme/gal·licisme banal.

d) Vinculació permanent de camps nacional i de classe. En relació als dos punts anteriors, només serem capaços de créixer com a moviment i com a organització si som capaços de transmetre a la població que el capitalisme, en la seva forma històrica particular als Països Catalans només pot ser derrotada a partir de la dissolució dels d'Espanya i França com a estats-nació burgesos. És a dir, que si bé la Independència no és el botó automàtic que activa el Socialisme, sí que n'és condició necessària en el nostre context. És per això que, davant cada conflicte de classe hem de ser capaços de presentar la independència nacional com un pas també cap a l'emancipació de classe. Així mateix, atès que hem assumit que no hi ha

burguesia nacional als Països Catalans objectivament interessada en un estat plenament sobirà, caldrà explicar a tots els espais independentistes que l'únic moment que el moviment d'alliberament nacional assolirà la força suficient per disputar la lluita pel poder serà quan els treballadors en tinguin l'hegemonia i el lideratge.

e) Contundència i claredat. Per al nou escenari precisi que se'ns presenta, i amb una actitud ofensiva per part del feixisme (masclisme, racisme, catalanofòbia, aporofòbia, etc.), cal que passem a l'ofensiva també en el terreny dialèctic. El nostre discurs, mal que ens pesi o malgrat ens costi, ha d'augmentar el seu nivell d'agressivitat i claredat en la definició dels camps contraris. Així, hem de començar a ser diàfanament explícits en els termes del nostre discurs (classes, nacions, estats, conflictes, etc.) i situar sempre el marc mental del conflicte, amb la corresponent part opressora i part oprimida.

3.2. Àmbits d'acció prioritaris

Per a l'assoliment de tot allò que ens hem proposat a la Ponència Estratègica i en aquest mateix document, caldrà que ens focalitzem a treballar una sèrie d'àmbits, no únics però prioritaris, que considerem que són els que donaran resultats més positius amb les forces i el context actual —i arribaran a la llarga a generar una retroalimentació positiva amb la resta de fronts de lluita. Els dividirem, a més, entre tasques amb rendiment a llarg, mitjà i curt termini. Són els següents:

a) Sindicalisme nacional de classe [llarg termini]. Tota lluita contra l'opressió és, de fons, una lluita contra el domini dels explotadors sobre els explotats i, per tant, una lluita pel Poder. A diferència de les burgesies estatals, la Classe Treballadora no disposa d'un exèrcit regular, lleis i policia per endegar la seva lluita per l'emancipació i ha de recórrer a altres mètodes de lluita que li brindin posicions de força. La lluita per l'hegemonia ideològica és crucial però la força moral no és res sense tenir al darrere un grau determinant de força material. El terreny més adobat als treballadors per adquirir una posició de força és el propi àmbit del Treball. El darrer cicle polític, especialment els mesos de després del Primer d'Octubre de 2017 i la subsegüent Vaga del 3 d'Octubre, va mostrar-nos la gran debilitat del nostre projecte en l'equilibri de forces reals —en un moment que la batalla moral semblava guanyada— arran del boicot passiu dels sindicats grocs i les vacil·lacions de part del sindicalisme combatiu. És per això que, per poder plantejar la batalla a llarg termini, és necessari que la nostra organització posi tots els mitjans disponibles (difusió, militància i recursos) a l'articulació d'un Sindicat Nacional de Classe d'obediència política al nostre moviment —reprenent l'esperit dels històrics Col·lectius Obrers en Lluita però brindant-los el potencial d'organització nacional de masses que permet

el nivell de recursos i espais mediàtics que ara disposem. Caldrà elaborar un pla de suport al sindicalisme i impulsar l'entrada de militància pròpia al sindicat.

b) Els joves d'avui, el moviment de demà [mitjà termini]. Com ja s'ha esmentat al punt d'anàlisi, l'enfortiment del moviment juvenil és clau per a 1) potenciar els elements més dinàmics del moviment a l'actualitat, i 2) assegurar-nos una font constant de quadres bregats ens escenaris de lluita real. És per això que caldrà brindar a l'organització juvenil (Arran) els recursos que demani i la cobertura mediàtica i institucional que requereixi de manera prioritària però sempre respectant-ne l'autonomia estratègica. Així mateix, caldrà ajudar en la difusió del sindicalisme estudiantil (SEPC), especialment en l'àmbit de la secundària.

c) Frenar l'assimilació [curt termini]. Cal emprar els mitjans que tenim a disposició per iniciar una guerra cultural contra l'assimilació del nostre poble. Això passa tant per mesures legislatives que posin en contradicció el reformisme espanyolista i l'independentisme retòric, com, principalment, per campanyes multinivell que confrontin les creences més assentades del neolerrorisme. Entre les idees-força que cal introduir a través d'aquestes campanyes s'hi troben: 1) els Països Catalans són una nació ocupada; 2) l'assimilació nacional-lingüística és una forma d'opressió en si mateixa i cal rebutjar-la com a tal; 3) l'assimilacionisme és una eina al servei de l'elit estatal per dividir els treballadors dels Països Catalans; 4) l'assimilacionisme és una forma de colonialisme i genocidi cultural; 5) l'assimilació no és possible, històricament, sense l'ocupació violenta i l'actuació del feixisme; i la més conflictiva, 6) l'activisme, i encara més els revolucionaris, amb actituds lingüicides o nacionalistes banals espanyoles/franceses, són persones catalanòfobes i cal reprovar-les o fins i tot expulsar-les dels espais unitaris com es faria amb qualsevol altre tipus d'actitud opressiva. L'objectiu final d'aquesta línia de treball és recuperar, primer per als sectors més políticament conscients, i després per al conjunt de la societat, el consens de la «Transició» que, es vingui d'on es vingui, la fidelitat nacional a l'estat i la col·laboració amb els seu nacionalisme opressor no és compatible amb una autèntica actitud ni antirègim ni antisistema —vegis com a exemple històric el discurs nacional de classe del PCE (i). Aquest és el marc mental que volem situar en aquest front de lluita, cosa que caldrà acompanyar del major suport possible a les organitzacions que comparteixin part del nostre programa polític i la participació activa de la nostra militància en els mateixos. Caldrà elaborar un document que valori fins a quin punt és necessari crear espais de defensa de la llengua i contra la catalanofòbia de nou tipus.

d) Ni un pam de terra als macroprojectes [curt termini]. Si bé parlem en termes generals d'una fase de desmobilització, els darrers anys s'han succeït una sèrie de moviments socials i protestes (Stop Jocs Olímpics, Comissió Ciutat-Port, etc.) que sí

que han mantingut o recuperat la capacitat de fer sortir la gent al carrer. Tots aquests moviments protesten, en general, contra les derivades més evidents del model socioeconòmic i cultural que depreda el país, especialment contra els efectes nocius del turisme i la sublimació de tot plegat, els macroprojectes. En aquest àmbit cal que activem tots els mecanismes institucionals d'obstrucció de què disposem, i que impulsem campanyes centrades a crear un antagonista, el macroprojecte, en oposició a un subjecte, el Poble Català Treballador que defensa el patrimoni col·lectiu, el País, en pro dels seus propis interessos nacionals i de classe; tot assenyalant també quins són els interessos, altre cop nacionals i de classe, que s'amaguen sota la depredació del País i quins són els seus agents executors (partits, sindicats grocs, patronal, etc.). Aquest és el marc mental que volem situar en aquest front de lluita, cosa que caldrà acompanyar del major suport possible a les organitzacions que comparteixin part del nostre programa polític i la participació activa de la nostra militància en els mateixos.

Visca la Terra, mori el mal govern!

Justificació:

Esmena 2

Proposa: Nou Barris, Barcelona

Localització esmena: Tots els documents, ,

Tipus d'esmena: Supressió

Pàgina: Tot el document

Línies: 0

Text original:

Text proposat: Eliminació de totes les referències explícites al CEUP.

Justificació: Les tasques que s'atribueixen al CEUP han de ser realitzades per militants i no per persones seleccionades sense un criteri clar (polític, acadèmic, de referencialitat, de veterania, etc.), sense capacitat de control efectiu sobre les seves tasques i amb autonomia de la nostra direcció política. En diverses ocasions el CPN ja ha fet notar que els mecanismes de tria i finançament, així com l'elecció de

prioritats del CEUP no han estat ni transparents ni satisfactòries, cosa que fa pensar que no s'han complert adequadament les instruccions de la darrera AN per a la possible formació d'un espai d'aquestes característiques. Cal evitar espais tercers que ens condicionin el discurs fora del control directe de la militància. A banda, considerem que la despesa que requereix no és prioritària donada la nostra situació econòmica actual.

Esmena 3

Proposa: Nou Baris, Barcelona

Localització esmena: Tots els documents, ,

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: Tot el document

Línies: 0

Text original:

Text proposat:

1385-1389 - supressió
Eliminar el parèntesi "(com el CEUP)".

1612-1617 - substitució
Aquestes propostes formatives seran planificades per la Secretaria de Formació, especificant i planificant-ne cadascuna tenint en compte qui la programa, executa i revisa, podent recolzar-se en l'execució en estructures polítiques de la CUP o l'Esquerra Independentista.

1651-1654 - substitució
Treballar en la realització d'anàlisi permanent i de moments concrets/específics d'especial rellevància política. Es generarà un espai d'anàlisi permanent i es valorarà conjunturalment l'externalització d'anàlisis específiques a diferents agents: estructures polítiques de la CUP o l'Esquerra Independentista, congressos de debat nacionals, etc.

2394-2411 - supressió
Eliminar els tres paràgrafs destinats al CEUP i al Centre de Documentació Serra i Puig.

A partir de 2960 - addicció

En aquest debat de moviment ha de proposar incorporar al debat el Centre d'Estudis de la Unitat Popular i el Centre de Documentació Serra i Puig, que van néixer amb l'objectiu de generar sobiranes com a moviment i, per tant, haurien de ser espais del conjunt de l'Esquerra Independentista i no només de l'organització d'àmbit institucional.

Justificació: L'esmena té dos objectius (i està oberta a ser dividida per facilitar el debat):

1. Que la ponència sigui de llarga duració, i per tant si en un moment determinat l'organització pensa que s'han de modificar les estructures polítiques (establertes al punt 3.4.4.), eliminar-les o canviar-les de nom, que la ponència sigui vigent. En conseqüència, s'ha de substituir tota referència al CEUP o al Centre de Documentació Serra i Puig per "estructures polítiques".
2. Portar al debat de moviment aquests espais i que puguin ser molt més amplis, ja que el seu objectiu és de moviment i no només de l'organització.

Esmena 4

Proposa: Mollet del Vallès, Vallès Oriental - Baix Montseny

Localització esmena: Tots els documents, ,

Tipus d'esmena: Supressió

Pàgina: Tota el document (1, 5, 26, 99)

Línies: 9, 128, 689, 2424.

Text original: República socialista, feminista, ecologista i antiracista

Text proposat: República socialista, feminista i ecologista

Justificació: Tot i que pugui semblar un detall poc important (perquè en cap cas plantegem treure importància al nostre compromís i lluita antiracista, i menys en aquest moment) pensem que sí que ho és incloure el concepte per referir-nos a la república que perseguim com a "objectiu estratègic final", pels següents motius:

No creiem que sigui positiu anar allargant aquesta llista (d'ús freqüent en el nostre discurs) amb adjectius que ja es dona per fet que formen part del nostre corpus ideològic, perquè ens complica el discurs i sempre n'hi podem trobar a faltar d'altres. Fins i tot seria bo que, en la mesura que definim el nostre model de socialisme, aquest ja no pogués entendre's per part de ningú sense el compromís feminista i ecologista com a elements centrals.

A diferència dels altres (socialisme, feminisme, ecologisme), "antiracisme" és un concepte en negatiu (com a resposta al racisme) i que, com es desprèn de les ponències i amb la proposta de celebrar un Congrés Antiracista, és una qüestió a treballar properament i en profunditat com a organització. Tal com ja s'han celebrat les assemblees nacionals Feminista i Ecologista, que ens situen i ens doten de múscul ideològic i estratègic en aquesta àmbits.

El moviment antiracista és plural, sovint amb posicions enfrontades, per això trobem necessari -abans de res- tenir el debat pendent com a organització per evitar equívocs i tensions que podem evitar.

Als debats del Procés a què hem assistit, no vam detectar intervencions en aquest sentit. Sí en la línia d'afavorir una comunicació més senzilla, entenedora i aterrada.

Esmena 5

Proposa: Blanes, Nord Oriental

Localització esmena: Tots els documents, ,

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: Tot el document

Línies: 0

Text original:

Text proposat: "Ús de llenguatge no-binari directe"

Justificació: L'ús del femení plural com a inclusiu exclou les persones no-binàries, creiem que com a organització hem d'adoptar el llenguatge no-binari directe i que aquest document també ho ha de reflectir.

Esmena 6

Proposa: Nou Barris, Barcelona

Localització esmena: Tots els documents, ,

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 1 / 5 / 21 / 24 / 26-27 / 30 / 99

Línies: 6-10 / 127-130 / 549-555 / 628-632 / 687-693 / 781-787 / 2422-2424

Text original:

6-10 - pàg 1

Les ponències parteixen de les reflexions, experiències i coneixements de militants i camarades del nostre projecte polític d'alliberament nacional i de classe que hem volgut recollir per fer de la CUP l'eina per assolir el nostre objectiu: la República Socialista, Feminista, Ecologista, i Antiracista dels Països Catalans.

127-130 - pàg 5

La CUP té per objectiu estratègic final l'establiment d'una república socialista, feminista, ecologista i antiracista als Països Catalans, com a contribució a una revolució socialista internacional que sigui capaç de derrotar per complet i arreu del món el capitalisme global.

549-555 - pàg 21

Estretament lligat a l'eix anterior, però anant un pas més enllà, el programa polític general ha de destacar per abanderar la lluita per la plena garantia dels drets polítics, civils, culturals i ambientals... en la seva màxima expressió. Les persones, així com tota comunitat política, no poden desenvolupar una vida realment plena i digna si no és amb igualtat, llibertat, en el marc d'unes condicions econòmiques, materials, culturals i ambientals òptimes i amb possibilitats de desplegar lliurement tot el nostre potencial individual i col·lectiu.

628-632 - pàg 24

Transformar els valors que regeixen el sentit comú. Plantejar una societat alternativa ha de venir acompanyat d'un sistema de valors propi. Tots els projectes i iniciatives han de prioritzar el benestar social i comunitari per sobre dels interessos individuals o de grup. Això implica adoptar una perspectiva de llarg termini que tingui en compte les necessitats de les generacions futures i el medi ambient.

687-693 - pàg 26-27

A més, cal que la CUP tingui la capacitat de mostrar una alternativa política al sistema polític, econòmic i moral actual, un programa d'alliberament. Més enllà

d'explicar més i millor el projecte de la República socialista, feminista, ecologista i antiracista dels Països Catalans, la CUP ha de poder explicar que existeixen unes altres formes de relacions socials, a partir d'uns valors allunyats de la competència, l'individualisme i el consumisme i que l'acció col·lectiva és condició sine qua non i alhora constitutiva de la nova societat que volem crear.

781-787 - pàg 30

És per això que l'organització ha de desenvolupar una estratègia política d'intervenció en què la participació en una institució o l'altra no sigui un fi en si mateix sinó una forma per a la construcció d'aquest contrapoder, l'augment de l'hegemonia política, guanyar conquestes de drets o assolir transformacions, i facilitar la incorporació de militància al projecte de ruptura independentista, socialista, ecologista i feminista per millorar les condicions que ens situïn a un escenari de ruptura guanyador.

2422-2424 - pàg 99

Perquè és necessari articular el moviment popular amb articulació i coordinació per créixer i avançar cap a l'establiment d'una república socialista, feminista, ecologista i antiracista als Països Catalans.

Text proposat:

6-10 - pàg 1

Les ponències parteixen de les reflexions, experiències i coneixements de militants i camarades del nostre projecte polític d'alliberament nacional i de classe que hem volgut recollir per fer de la CUP l'eina per assolir el nostre objectiu: la República Socialista, Feminista, Ecologista, Laica i Antiracista dels Països Catalans.

127-130 - pàg 5

La CUP té per objectiu estratègic final l'establiment d'una república socialista, feminista, ecologista, laica i antiracista als Països Catalans, com a contribució a una revolució socialista internacional que sigui capaç de derrotar per complet i arreu del món el capitalisme global.

549-555 - pàg 21

Estretament lligat a l'eix anterior, però anant un pas més enllà, el programa polític general ha de destacar per abanderar la lluita per la plena garantia dels drets polítics, civils, culturals i ambientals... en la seva màxima expressió. Les persones, així com tota comunitat política, no poden desenvolupar una vida realment plena i digna si no és amb igualtat, llibertat, laïcitat i en el marc d'unes condicions econòmiques, materials, culturals i ambientals òptimes i amb possibilitats de desplegar lliurement tot el nostre potencial individual i col·lectiu.

628-632 - pàg 24

Transformar els valors que regeixen el sentit comú. Plantejar una societat alternativa i laica, que ha de venir acompanyat d'un sistema de valors propi. Tots els projectes i iniciatives han de prioritzar el benestar social i comunitari per sobre dels interessos individuals o de grup. Això implica adoptar una perspectiva de llarg termini que tingui en compte les necessitats de les generacions futures i el medi ambient.

687-693 - pàg 26-27

A més, cal que la CUP tingui la capacitat de mostrar una alternativa política al sistema polític, econòmic i moral actual, un programa d'alliberament. Més enllà d'explicar més i millor el projecte de la República socialista, feminista, ecologista, laica i antiracista dels Països Catalans, la CUP ha de poder explicar que existeixen unes altres formes de relacions socials, a partir d'uns valors allunyats de la competència, l'individualisme i el consumisme i que l'acció col·lectiva és condició sine qua non i alhora constitutiva de la nova societat que volem crear.

781-787 - pàg 30

És per això que l'organització ha de desenvolupar una estratègia política d'intervenció en què la participació en una institució o l'altra no sigui un fi en si mateix sinó una forma per a la construcció d'aquest contrapoder, l'augment de l'hegemonia política, guanyar conquestes de drets o assolir transformacions, i facilitar la incorporació de militància al projecte de ruptura independentista, socialista, ecologista, laica i feminista per millorar les condicions que ens situïn a un escenari de ruptura guanyador.

2422-2424 - pàg 99

Perquè és necessari articular el moviment popular amb articulació i coordinació per créixer i avançar cap a l'establiment d'una república socialista, feminista, ecologista, laica i antiracista als Països Catalans.

Justificació: En cap lloc del punt 2.2 "Proposta política" hi figura cap referència al combat ideològic que suposa la presència de les religions dins de la societat. No puc identificar si l'absència és intencionada o no, però està clar que no és innòcua, la falta de referència afavoreix "l' statu quo" la realitat actual als nostres països no és per tirar coets d'alegria respecte de la vinculació de la vida pública amb les religions, especialment la catòlica, amb la seva influència política, els seus requisits econòmics sense contraprestació, la seva presència a l'ensenyament, als mitjans de comunicació, a la judicatura, etc. tot a càrrec dels diners públics.

Des de la transició l'Església catòlica ha anat aconseguint tots els seus objectius

sense cap desgast, amb l'ajuda dels partits de dretes i, això és important, amb la connivència dels de "l'anomenada" esquerra, que infiltrats per les diverses formulacions de "cristians pel socialisme" "teologia de l'alliberament", etc. (que, per cert, no han aconseguit fer canviar ni una coma a l'església, tots aquests moviments són posteriors al Concili Vaticà II) s'ha dedicat amb fervor a eliminar del debat públic i polític el tema de la laïcitat i l'estat laic, i imposar la "multiculturalitat" concepte que segons els bisbes és la "laïcitat positiva" que fa anys que reclamen, i que no és més que la famosa frase de Giuseppe Tomasi di Lampedusa "cal que tot canviï, perquè res canviï".

La laïcitat és un concepte polític de la importància de "Democràcia" o de "Llibertat" o d'altres per l'estil. Què és doncs la laïcitat?: és un pacte sociopolític entre els ciutadans d'un territori per separar les religions (totes) de la governació de l'espai comú entès en sentit ampli. Aquest pacte té per objectiu garantir la independència del poder polític del religiós i viceversa, trencant l'històric pacte entre l'espasa i l'altar, que tant d'actualitat està avui en dia, amb el genocidi palestí o la pujada al poder de partits ultres, siguin de la confessió que siguin.

Per tot això, proposem afegir la qualificació de "laica" en la definició de la república que volem en tots els punts on surt, a més d'integrar la laïcitat com a element per poder desplegar tot el nostre potencial individual i col·lectiu, ja que la laïcitat és bàsica per poder desplegar els paràgrafs següents sobre la no discriminació, el feminisme i el moviment d'alliberament LGBTI (a les línies 549-555) i al plantejament d'una societat alternativa i amb valors (a les línies 628-633).

Esmena 8

Proposa: Cardedeu, Vallès Oriental - Baix Montseny

Localització esmena: Tots els documents, ,

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: Tot el document

Línies: 0

Text original: (...) "per fer de la CUP l'eina per assolir el nostre objectiu: la República Socialista, Feminista, Ecològica i Antiracista dels Països Catalans."

Text proposat:

Afegir a:

Ubicació: Línia 689. La proposta és afegir després d'Antiracista la paraula "Anticapacitista".

Ubicació: Línia 1163. Apostes internes: la proposta seria incorporar la "lluita anticapacitista"

Ubicació: Punt 4.1. Desplegament de l'acció política. 4.1.1. Aterrar programa. La proposta seria "fer una acció formativa sobre diversitat funcional- capacitats diverses"

Justificació: La societat és cada vegada més diversa i formada per persones amb capacitats diverses. La proposta és incorporar una mirada interseccional i tenir en compte les opressions que també viuen les persones amb discapacitat. Per ex. sovint les persones neurodivergents pateixen discriminacions a nivell escolar (situacions d'assetjament escolar) i tenen més dificultats per poder accedir a una inserció socio-laboral.

La CUP des d'una mirada inclusiva hauria d'incloure la lluita anticapacitista, com una lluita emancipadora per construir una societat que aculli la diversitat corporal, igual que amb els anys ha anat afegint la lluita ecologista i antiracista.

Esmena 9

Proposa: El Figueró i Eixample Dreta, Vallès Oriental - Baix Montseny i Barcelona

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Bases per a una estratègia independentista i socialista als Països Catalans

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 5

Línies: 124

Text original: El nostre objectiu polític només es pot assolir amb una revolució en clau independentista

Text proposat: El nostre objectiu polític només es pot assolir mitjançant una revolució social que tingui com a resultat la caiguda del règim del 78 com a estructura de dominació capitalista

Justificació: "El fenomen de la revolució social es pot mostrar de maneres diverses i difícils de definir a priori. En aquest sentit, no es pot exigir que la revolució social s'expressi, d'entrada, com a explícitament independentista. Els processos de lluita

mai són com volem que siguin i com a força d'acció de masses que volem esdevenir ens hem d'involucrar aportant-hi la nostra visió. És amb aquesta acció amb la que podem créixer."

Esmena 10

Proposa: Rubí, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Bases per a una estratègia independentista i socialista als Països Catalans

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 5-8

Línies: 124-199

Text original: Tot el punt

Text proposat: Per tal de plantejar el marc estratègic de la CUP cal tenir en compte la complexitat de la nostra proposta. La CUP som una candidatura que té en el seu eix central una proposta política de ruptura democràtica i amb el capitalisme: per tant som una proposta feminista, antiracista, ecologista des del socialisme com a fi últim. La ruptura democràtica és la proposta estratègica per superar un sistema de dominació que ens porta al col·lapse, i el socialisme és la via que ens permet obtenir i assegurar una sobirania real i plena. Entenem la ruptura com la generació d'un escenari revolucionari en clau independentista vinculat a un projecte d'emancipació social.

La CUP som part històricament i des del nostre origen del moviment independentista dels Països Catalans. Treballem per la independència com una finalitat en si mateixa, que a més a més ens permet una possibilitat per a la ruptura democràtica. La CUP som també, i de forma medul·lar, una candidatura que aplega persones amb cultures polítiques diverses. La nostra força en part rau en la capacitat de treballar col·lectivament persones que provenim de moviments socials i lluites d'arreu del territori, així com en la possibilitat d'amplificar i fer créixer aquestes lluites que poden tenir un tronc comú, però que també són diverses i disseminades arreu. Això és part de la nostra força, i també de la nostra complexitat.

A més, ens permet transformar-nos i fer-nos fortes políticament, de forma col·lectiva i individual, per a revisar els plantejaments i formes de fer des dels feminismes, els ecologismes, l'antiracisme, etc., ja que com a organització no estem

ni podem estar exemptes de les conseqüències de les diferents estructures de poder que ens travessen materialment i simbòlica. Articular un projecte independentista que sigui i es visualitzi articulador de lluites -que representi una vertadera via cap a la construcció d'una societat radicalment justa, sostenible i democràtica- ha de ser la nostra gran aportació a la llibertat política del país. Aquesta perspectiva ens guia l'horitzó cap a on caminar i s'ha de veure concretada en l'estratègia a curt i mig termini de la CUP. Per a assolir els nostres objectius és necessari una CUP forta arreu del territori, connectada amb les lluites i moviments socials, amb presència als Ajuntaments, coordinada entre si, generadora d'estructures materials. Una CUP que en contextos de confrontació amb l'Estat o de col·lapse ecològic i econòmic pugui generar i sostenir els processos de ruptura democràtica, de ruptura amb l'Estat o de generació d'estructures anticapitalistes, feministes, ecologistes, antiracistes. Les nostres aliances polítiques se situen amb les classes populars, amb els moviments socials, amb els espais polítics de ruptura. La CUP a la vegada participa dels espais que ofereix l'actual democràcia: eleccions, Parlament, pactes. Cal tenir clar que no són espais de ruptura, sinó de possibilitat afegida de ser i de fer. Ser, perquè ens permet tenir visibilitat en un món on la comunicació i les xarxes s'han convertit en clau. També, perquè ens ofereix sosteniment econòmic, tot i que cal mesurar l'estructura que generem amb aquest per a no ser-ne dependents. Fer, perquè malgrat les limitacions, ens permet construir petits espais de transformació i de suport a reivindicacions populars a través de la reforma de lleis o la proposta política. No és ni serà mai una ruptura, però podem facilitar a curt termini la vida de les persones, objectiu no menyspreable i, indirectament, anar construint el sentit comú cap a altres formes de vida des d'uns espais que es converteixen en mirall i lideratge per a part de la població. Estratègicament, és complex situar el paper d'aquests espais institucionals en les aliances amb altres partits més o menys independentistes o més o menys d'esquerres. Aquí, cal no perdre de vista l'horitzó estratègic a llarg termini per a poder guiar les nostres accions.

Justificació: El text original sembla poc aterrat a la complexitat de la CUP i de la societat actual. Són grans paraules, però que potser cal aterrar. A part és llarg i en general la ponència repeteix arguments i missatges en uns i altres apartats. Aquest inici és d'un to completament diferent del que ve a continuació (una proposta política adequada al moment).

Grans paraules, grans dicotomies, grans objectius i poca complexitat. A part no contempla escenaris diversos (per exemple col·lapse econòmic o ambiental que si apareix a l'apartat següent)?

A més proposem reforçar l'eix vinculat a lluites i moviments socials com a base de la

CUP. També creiem que caldria revisar repeticions amb l'apartat final de la ponència estratègica on parla del triangle institució, etc.

Esmena 11

Proposa: Palau-solità i Plegamans, Valles Occidental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Bases per a una estratègia independentista i socialista als Països Catalans

Tipus d'esmena: Supressió

Pàgina: 5

Línies: 125-126

Text original: La institució, per si sola, no podrà generar els escenaris necessaris per fer-ho, a la vegada que és imprescindible que els faciliti

Text proposat: La institució, per si sola, no podrà generar els escenaris necessaris per fer-ho.

Justificació: Unes institucions com les existents actualment (perfectament emmarcades i dissenyades pel sistema capitalista) no facilitaran mai un canvi rupturista com el que cerquem, no ens hem d'enganyar pensant el contrari.

Esmena 12

Proposa: Gràcia, Barcelona

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Bases per a una estratègia independentista i socialista als Països Catalans

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 5

Línies: 131-134

Text original: La ruptura democràtica és la proposta estratègica per superar un sistema de 131 dominació que ens porta al col·lapse, entesa la ruptura democràtica

com la 132 generació d'un escenari revolucionari en clau independentista vinculat a un projecte 133 d'emancipació social.

Text proposat: La descolonització del conjunt dels Països Catalans, és la proposta estratègica per a lliurar la nació i el poble català del jou de l'Estat Espanyol ocupant del país. Però inevitablement va més enllà fins a que la lluita anticolonial assoleixi l'alliberament dels Països Catalans, de tota relació de domini colonialista exercida per l'imperialisme del capital sigui quin sigui el seu origen. I també per a disoldre de forma solidària i internacionalista qualsevol herència colonialista inserida en el sistema social i econòmic català i heretada de l'actual període de dominació espanyol-capitalista.

Justificació: L'alliberament nacional, objectiu estratègic i a la vegada condició obligada de subsistència com a poble, no és reduïble a un objectiu parcial, instrumental malgrat que imprescindible, com és la independència, per més potent que sigui, s'ha de donar forma fons, i contingut polític, social i històric a la lluita per a que sigui útil en el dia a dia, en les tàctiques i en la estratègia. La independència per si sola no expressa aquests continguts, ni pot en les societats contemporànies i desenvolupades garantir l'alliberament nacional per si mateixa. Podem imaginar que amb independència i tot, hi haurà conflicte nacional als Països Catalans. Reduir-ho tot a la independència es perdre capacitat d'elaborar política de lluita real.

Esmena 13

Proposa: Eixample Dreta, Eixample Esquerra i Sant Antoni, Barcelona

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Bases per a una estratègia independentista i socialista als Països Catalans

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 6

Línies: 144-145

Text original: Alhora aquest plantejament estratègic ha de tenir en compte la independència nacional com una finalitat en si mateixa i que cal tractar com a tal

Text proposat: Alhora aquest plantejament estratègic ha de tenir en compte que en el context actual de crisi capitalista, crisi ecosocial i d'augment dels conflictes geoestratègics a nivell internacional, i d'auge de marcs reaccionaris arreu, i en

concret amb la crisi estructural i persistent del règim del 78, els drets polítics i socials als Països Catalans han de passar inevitablement per l'exercici efectiu del dret a l'autodeterminació que permeti la construcció d'una república independent orientada a la superació del capitalisme

Justificació: Si l'independentisme ha crescut els darrers anys és perquè una gran part de la població ha percebut la independència com una eina per construir una societat més democràtica i més justa. Igualment, des del naixement de l'esquerra independentista s'ha entès la lluita per l'alliberament nacional i la lluita per l'alliberament social com una única cosa, alhora cal entendre la independència com una eina de garantia de drets polítics del poble català. Tal i com estava escrit podia no quedar clar i es podia entendre la independència com una cosa merament formal, deslligada de la constatació que els estats no són lliures de caràcter de classe

Esmena 14

Proposa: Gràcia, Barcelona

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Bases per a una estratègia independentista i socialista als Països Catalans

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 6

Línies: 144-148

Text original: Alhora aquest plantejament estratègic ha de tenir en compte la independència nacional com una finalitat en si mateixa i que cal tractar com a tal. El nostre poble, com tots els del món, té tot el dret d'autogovernar-se sense opressions i ingerències externes i, en l'actual context, la independència és l'única solució per a la pròpia supervivència com a tal.

Text proposat: La independència és només un mitjà per assolir l'objectiu major i finalitat de l'alliberament complet decolonial dels Països Catalans i la seva reconstrucció nacional. El nivell molt avançat de minorització i colonització espanyola del poble català, després de més de 300 anys d'ocupació i capitalisme espanyols, en tots els seus territoris originals, ha causat estralls en la nació catalana que no es resoldran ni tan sols amb importants victòries anticolonials com l'assoliment de la independència. Efectivament és imprescindible: una decidida política anticolonial contra l'espanyolisme imperant fins a la seva absoluta

erradicació i també contra els nous colonialismes d'ordre superior de l'imperialisme USA o del que el pugui succeir.

Justificació: És la continuació lògica de l'esmena 13 i del seu raonament. És molt autoexplicativa. Dificilment evitarem tornar a ser enredats en polítiques contradictòries, claudicants i col·laboracionistes, com les de Junts i ERC durant el procés. Necessitem dotar-nos del marc estratègic rupturista en matèria d'alliberament nacional, i el més proper i explicatiu de la realitat d'assimilació nacional avançada que estem patint.

Esmena 15

Proposa: Eixample Dreta, Barcelona

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Bases per a una estratègia independentista i socialista als Països Catalans

Tipus d'esmena: Supressió

Pàgina: 6

Línies: 145-148

Text original: El nostre poble, com tots els del món, té tot el dret d'autogovernar-se sense opressions i ingerències externes i, en l'actual context, la independència és l'única solució per a la pròpia supervivència com a tal.

Text proposat: El nostre poble, com tots els del món, té tot el dret d'autogovernar-se sense opressions i ingerències externes

Justificació: El problema d'aquesta formulació és que és propera, en el punt de partida, a les tesis que porten a plantejar el problema de la substitució demogràfica que cada cop tenen més predicament al si de l'independentisme dretà. Cal plantejar la qüestió en un sentit de futur i no de supervivència cultural o ètnica com ja es fa, per altra banda, a la resta de la ponència.

Esmena 16

Proposa: Gràcia, Barcelona

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Bases per a una estratègia independentista i socialista als Països Catalans

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 6

Línies: 151-154

Text original: Ahora, vertebrar un projecte independentista que sigui i es visualitzi articulador de lluites —que representi una verdadera via cap a la construcció d'una societat radicalment justa, sostenible i democràtica— ha de ser la nostra gran aportació a la llibertat política del país.

Text proposat: La lluita anticolonial als Països catalans ha de vertebrar la resta de lluites socials ja que si no aquestes seran incompletes i es desenvoluparan de forma còmplice amb la colonització espanyola i de l'imperialisme capitalista. La unitat popular només es pot assolir en la solidaritat i el compromís anticolonial indiscutible cap als Països Catalans, però també amb el mateix compromís solidari i reparador cap a les arrels sotmeses dels pobles arribats que també pateixin colonització.

Justificació: Al concretar l'estratègia anticolonial per a l'alliberament nacional, és inevitable que aquesta hagi de fer de pal de paller de les altres lluites, si es vol subsistir com a poble-nació. En tot cas s'ha de deixar clar que les altres lluites sense assumir la anticolonial, són de per si col·laboracionsites del nostre genocidi i/o assimilació. Al mateix temps el doble sentit del compromís anticolonial, cap a la pròpia nació i cap als altres pobles colonitzats, és la millor expressió d'un internacionalisme proletari real que contempli l'alliberament dels pobles.

Esmena 18

Proposa: Reus, El Camp

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Bases per a una estratègia independentista i socialista als Països Catalans

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 7

Línies: 164-166

Text original: Després de: Per tant, més enllà d'aliances tàctiques puntuals, és fonamental entendre que aquests partits no es plantegen liderar un nou embat que resulti exitós.

Text proposat: En l'actualitat cal descartar, doncs, una candidatura unitària amb els altres partits independentistes, ja que ni compartim objectius ni es donen les condicions socials, i descartem que aquest sigui l'eina revulsiva que volem per recuperar el moviment independentista.

Justificació: Clarificar condicions de les aliances tàctiques puntuals.

Esmena 19

Proposa: Reus, El Camp

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Bases per a una estratègia independentista i socialista als Països Catalans

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 7

Línies: 170-172

Text original: Després de: Caldrà estar, doncs, en disposició d'ocupar el màxim d'espais de poder polític, tant des de les institucions existents com des de les institucions alternatives a l'Estat que caldrà construir.

Text proposat: Tot i això, la principal aposta en l'àmbit institucional seguirà sent l'acció i participació com a CUP des dels Ajuntaments i al Parlament -sempre que es donin les condicions i estructura adient-, així com generar les condicions a llarg

termini per poder tenir representació al País Valencià i les Illes, tenint les estructures del Congrés dels Diputats i el Parlament Europeu com un afegit que mai serà prioritari i, per tant, no condicionarà l'estratègia ni tàctica política, sinó que serà conseqüència d'ella.

Justificació: Clarificar la prioritització estratègica institucional.

Esmena 20

Proposa: Rubí, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Bases per a una estratègia independentista i socialista als Països Catalans

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 7

Línies: 173-174

Text original: una aliança per a la conformació d'un bloc històric entre les classes populars i la classe treballadora, sota el lideratge d'aquesta última.

Text proposat: "l'aliança cada cop més forta entre les classes populars"

Justificació: Bloc històric: què vol dir? Un bloc que sortirà als llibres d'història? Que farem història? Ja la fem, cada dia. És un adjectiu innecessari i potser grandiloqüent. Però l'important no és això. És que no s'entén la diferenciació entre classes populars (en plural) i classe treballadora. Potser tenim una categorització de qui és popular i qui treballadora? Però, sense saber les raons d'aquesta diferenciació en aquest text, ens fa dubtar si classe treballadora en singular inclou les dones que fan treballs no remunerats, la gent autònoma ultra precària, la gent que cobra una renda bàsica, i tantes altres categories. I si les inclou: què fa la diferència amb les classes populars i com es justifica el lideratge de l'única classe que és treballadora?

Esmena 21

Proposa: Sant Cugat i Mataró, Vallès Occidental i Maresme

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Bases per a una estratègia independentista i socialista als Països Catalans

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 7

Línies: 181-183

Text original: Sense oblidar que les institucions són espais no neutrals al servei d'una classe enemiga, la CUP i l'Esquerra Independentista no renunciem a participar-hi i incidir-hi a partir dels objectius polítics.

Text proposat: Sense oblidar que les institucions són espais no neutrals però en disputa i dominats pels interessos d'una classe enemiga, i que la capacitat coercitiva és una dimensió fonamental de l'Estat; també és en l'aparell institucional on s'han inscrit les victòries de caràcter universal de les classes populars que ens han precedit (educació i sanitat públiques, biblioteques, serveis de neteja i manteniment, mitjans de transport i emergències...) i és així com les hem de defensar.

Justificació: Proposem aquesta esmena per matisar i donar coherència al text inicial ja que, si bé en les línies posteriors proposava la defensa de la tasca institucional com a part de la lluita revolucionària, en les línies que proposem substituir deixava tancat el caràcter de les institucions com a mers aparells al servei de la classe enemiga. Si aquest fos el cas, pensem, i si no hi hagués res a salvar en les institucions o res a disputar-hi, el que seria coherent seria no participar-hi. Com que no ho creiem, presentem una esmena en consonància i per donar major coherència al text..

Esmena 22

Proposa: Palau-solità i Plegamans, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Bases per a una estratègia independentista i socialista als Països Catalans

Tipus d'esmena: Supressió

Pàgina: 7

Línies: 183-185

Text original: Perquè tot i l'anàlisi, és indiscutible el potencial que poden oferir si s'hi intervé al servei d'un plantejament revolucionari de classe; així com la importància que poden prendre en un moment de ruptura amb l'Estat.

Text proposat: SUPRIMIR

Justificació: La frase contradiu el que s'esmenta a les línies 125 i 126 i amb l'esmena que hem editat al respecte (Esmena 10 PsiP).

Esmena 23

Proposa: Cardedeu, Vallès Oriental - Baix Montseny

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Bases per a una estratègia independentista i socialista als Països Catalans

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 7

Línies: 190-191

Text original: afegir després de (...) "per a l'assoliment dels nostres objectius polítics."

Text proposat: Efectivament, les institucions són un terreny de lluita i de disputa política per assolir l'hegemonia i el poder, i, en conseqüència, volem tenir-hi la màxima representació i presència possibles, sense renunciar ni al nostre programa ni a la nostra estratègia, sent-hi l'expressió electoral i institucional de la Unitat Popular, i convertint-les en un àmbit de conflicte i confrontació permanents amb el capital i amb l'Estat. La nostra tasca política prioritària no consisteix a reforçar i establir les institucions, ni en governar-les amb programes aliens i assumint els límits que ens imposa l'Estat, sinó en fer evidents els seus límits i contradiccions, destituir-les, i substituir-les per una nova institucionalitat nacional, independentista i sobirana, republicana, feminista i socialista. Els nostres objectius estratègics només seran assolibles en el marc de processos revolucionaris de ruptura amb l'Estat, amb el capitalisme i amb el patriarcat, no amb la seva reforma ni amb les regles de joc de la democràcia liberal. L'extrema dreta ens guanyarà la batalla si ens instal·lem en posicions defensives de mínims democràtics i socials. Davant la seva radicalitat feixista, nacionalista, capitalista i patriarcal, cal confrontar-hi un programa radical

de naturalesa revolucionària. En el camí podem assumir i assolir objectius institucionals de naturalesa parcial o reformista, sempre que aquests siguin expressió i demanda de la lluita popular dels nostres moviments socials i sindicals de referència amb els que podem construir aliances àmplies i plurals, i comportin una millora objectiva en les condicions materials de vida i en els drets de la classe treballadora, o suposin un avenç objectiu en la ruptura amb l'Estat, o en la defensa del territori. Per tal d'avançar en aquests reptes, paradoxalment, un dels objectius prioritaris de la nostra lluita institucional és promoure la lluita popular i la seva organització en instàncies i institucions de contrapoder, i crear les condicions perquè aquest poder popular depassi les institucions, posant-les al servei dels objectius estratègics d'alliberament nacional i social dels Països Catalans. La nostra actuació institucional, tant de govern com d'oposició. Començant per la municipal en la qual podem experimentar l'exercici articulat del poder i del contrapoder en el territori, cal que sigui coherent amb aquests objectius i s'hi posi al servei. El nostre objectiu estratègic no és governar les institucions, és assolir l'hegemonia i prendre el poder per a destituir-les, i constituir la nova institucionalitat republicana i socialista dels Països Catalans independents, fent bona la nostra estratègia de la independència com a via catalana al socialisme. Aquest és l'objectiu que haurà de guiar, en cada moment, la nostra participació en les institucions i en els seus governs.

Justificació: La força i capacitat d'incidència que assolim a les institucions és una expressió directa del poder i del contrapoder popular que generem i organitzem. L'objectiu, més que el govern, és el poder, depassant les actuals institucions per posar-les al servei del poder popular, destituint-les construint la nova institucionalitat republicana i socialista dels Països Catalans independents.

Esmena 24

Proposa: Rubí, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Una proposta política adequada al moment

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 9 i 11

Línies: 237-239 i 312-315

Text original: (1) el reimpuls de les lluites populars i la consciència i l'organització de la classe treballadora i (2) l'enfortiment de la classe treballadora i l'esquerra

independentista com a actors polítics motor amb capacitat de direcció estratègica d'aquestes lluites populars

2) Augmentar la consciència, organització i articulació de la classe treballadora i reconstruir-la amb l'objectiu final de tenir capacitat per disputar el poder en totes les seves formes, fomentant la construcció del poder popular com a via cap a la transformació social i alliberament nacional.

Text proposat: L'impuls de les lluites populars i la consciència i l'organització de les classes populars així com una CUP i en general una esquerra independentista forta que pugui ser una interlocutora política motor per aquests moviments populars. (o coses per l'estil)

Treballar conjuntament amb altres organitzacions de i per les classes populars per tal d'organitzar-nos, reconstruir-nos com a classe i tenir capacitat per disputar el poder en totes les seves formes, fomentant la construcció del poder popular com a via cap a la transformació social i alliberament nacional

Justificació: Aquest tipus de formulacions del text ens situen o bé com a alguna cosa diferent de les classes populars o la classe treballadora o bé per damunt d'elles (una avantguarda revolucionària o alguna cosa similar?). Tenim la potestat de "dirigir" les lluites populars? De modelar-les (nosaltres a elles)? O més aviat hem de ser dirigides per elles? Podríem arrelar en estratègies horitzontals que atorguen subjecte polític al grup i una mica menys en estructures jeràrquiques d'avantguardes revolucionàries contra masses? (la idea de massa surt en moments diferents del text... Caldria evitar-la! Cossifica la classe treballadora i li treu la capacitat de subjecte polític, veure esmena).

O més aviat formem part d'elles i, per tant, som part de la seva articulació i autoconsciència, encara que tinguem un lloc des d'on actuar diferent?

Tenim la potestat de "dirigir" les lluites populars? De modelar-les (nosaltres a elles)?

Esmena 28

Proposa: Sants-Montjuïc, Barcelona

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Una proposta política adequada al moment

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 10

Línies: 267

Text original: Després de: "... amb millors resultats".

Text proposat: En relació a la conjuntura exposada, doncs, és urgent que atenem dues qüestions de caràcter estratègic: la primera, el canvi de lectura del moment polític. És important que puguem trencar amb el relat de passivitat, pessimista, desesperançador o victimista que arrosseguem de la derrota del darrer cicle. El moment històric demana que prenem la responsabilitat amb la reconstrucció d'un espai polític de clara oposició al capital i a la dreta i l'extrema dreta, a l'OTAN i a l'imperialisme i la guerra, amb vocació de victòria més que no pas de conformar-nos amb els límits actuals, i en això la CUP és de les poques organitzacions europees amb representació parlamentària que pot mantenir una posició clara i ferma. La segona és que en aquest context d'auge reaccionari seran presents les propostes d'aliances àmplies, com ja hem vist a les darreres eleccions espanyoles o a les eleccions franceses. En el nostre cas, això es pot donar en una lògica catalana, contra l'espanyolisme dretà, o en una lògica de centre-esquerra, contra la dreta catalana i espanyola. Ambdues estratègies es veuen abocades a assumir rebaixes del discurs i del programa i ens tornen incapaces de construir un projecte alternatiu al capitalisme i l'extrema dreta, que afronti la crisi des de la radicalitat necessària. Seguint la conjuntura actual i atenent a diferents aprenentatges del darrer cicle, la reconstrucció d'aquest espai d'oposició ha de tenir el motor i els seus pilars en una aliança amb els moviments populars i els sectors socials que poden vincular la defensa de la democràcia a la superació de les contradiccions capitalistes, i no pas en aliances pensades en clau institucional i parlamentària en defensa de la democràcia liberal. En aquest sentit, hem de ser crítiques respecte l'estratègia de la unitat amb els partits autoproclamats com a independentistes. L'unitarisme independentista contribueix a desdibuixar l'eix esquerra-dreta i normalitza unes aliances sense fonament estratègic (perquè no compartim estratègia independentista) ni de programa, i no contribueix a vincular un projecte nacional amb un programa socialista. Això dificulta consolidar un independentisme popular amb capacitat d'exercir una ruptura democràtica i esdevenir una força política alternativa d'esquerres, cosa que és més urgent que mai per combatre l'extrema

dreta. Al mateix temps, el rol de PSOE-Sumar com a mal menor és només l'avantsala del retorn de la dreta més reaccionària. Les propostes que no passin per construir una alternativa radicalment contra el capital, l'OTAN i la guerra, són pedaços que poden frenar una victòria electoral, però no canviar les condicions que permeten el creixement de l'extrema dreta. Per això hem de descartar també les fórmules unitaristes de centre-esquerra, com podrien ser les aliances estratègiques i electorals amb ERC i els Comuns, ja que impedeixen desenvolupar un programa i una pràctica de lluita que reconstrueixi, a la llarga, una esquerra que sí que pugui confrontar l'hegemonia de la dreta superant les limitacions que han mostrat aquests partits a l'hora de fer reformes importants. Malgrat que ara tinguem la sensació de cert pacte social, la crisi i la inestabilitat són ja inevitables. Nosaltres, com a moviment revolucionari, hauríem de saber moure'ns millor, créixer i avançar més en períodes de crisi. Així doncs, hem de bandejar de la nostra organització i del nostre moviment les pulsions conservadores arrossegades pel desig d'estabilitat i l'esperança naïf que un estat capitalista liberal pot aturar l'extrema dreta i mantenir certs drets i benestar en la crisi internacional que tenim a sobre.

Justificació: En relació a l'esmena sobre l'anàlisi de conjuntura i el moment de reflux, poso sobre la taula dues qüestions de caràcter estratègic que, al meu parer, es poden derivar de la conjuntura actual. Aquests debats són sobre l'actitud i el discurs a construir en aquesta conjuntura, d'una banda, i sobre les aliances estratègiques davant de l'auge de l'extrema dreta. Proposo el debat perquè si no ho abordem vinculat a l'anàlisi de conjuntura i a les apostes a llarg termini, ens veurem abocades a resoldre-ho de manera tàctica i mirant només els objectius a curt-termini, que són els electorals, o a tàctiques erràtiques que depenen de les persones que desenvolupen la tasca concreta.

Esmena 29

Proposa: Girona, Nord Oriental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Una proposta política adequada al moment

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 11

Línies: 293

Text original: Després de: "... que no s'encaminen als objectius"

Text proposat: La posada en pràctica d'aquestes aliances estratègiques que han d'enfortir la unitat popular pot passar per la constitució de nous artefactes polítics, amb la presència de la nostra organització i/o de la nostra militància, amb l'objectiu de trencar certes costures i facilitar l'obertura, la permeabilitat i l'arribada de nova militància en aquest front. Aquests nous espais polítics, que es poden crear en dinàmiques locals, comarcals, regionals o nacionals han de mantenir els principis polítics de la CUP però han de tenir la capacitat d'intervenir per transformar i arribar a sectors més amplis de la població com la mateixa unitat popular xilena va fer en el seu moment. És també en moments de recomposició política com els que estem vivint que cal plantejar obertura per sobre de tancament sinó volem viure episodis similars als que ja s'han viscut al nostre país en èpoques recents per altres projectes de l'esquerra política. Tot plegat ha de formar part d'un objectiu que hauria de ser clau en el proper cicle polític, que és l'impuls de la CUP - i el lideratge en la mesura que sigui possible - de l'esquerra nacional i de classe a Catalunya, i al conjunt dels Països Catalans. En una conjuntura com l'actual renunciar a un objectiu com aquests ens faria ser - ímplicitament - corresponsables de la desfeta del pensament polític transformador i revolucionari a casa nostra.

Justificació: Com s'ha utilitzar al llarg del procés, la CUP és una eina, una eina al servei d'uns fins. És important especificar que si aquests fins poden ser servits amb una eina millor, la supervivència de l'estructura i marca actual no haurien de ser un obstacle. Com apunta el redactat, ens trobem en un moment de recomposició política en el qual aquest escenari no s'ha de descartar, i menys quan aquesta obertura ja s'ha produït en diversos municipis.

Esmena 30

Proposa: Palau-solità i Plegamans, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Una proposta estratègica al servei dels nostres objectius

Tipus d'esmena: Supressió

Pàgina: 12

Línies: 310-311

Text original: 1) Aconseguir una CUP gran, forta, referencial i en lluita, ja que sense aquesta condició, la consecució dels nostres objectius serà difícil o impossible.

Text proposat:

Justificació: El punt 1 no ha de ser un objectiu per si sol, sinó que serà una conseqüència si s'assoleixen la resta d'objectius. Proposem suprimir el punt, tot i que també es podria eliminar el text i afegir-lo al final indicant que seria una conseqüència.

Esmena 31

Proposa: Girona, Nord Oriental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Una proposta estratègica al servei dels nostres objectius

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 13

Línies: 321

Text original: Després de: "...sentit comú revolucionari."

Text proposat: Garantir l'hegemonia social, cultural i política d'una esquerra nacional i de classe al nostre país, un objectiu estratègic que passa, sens dubte, per enfortir sindicats nacionals, enfortir la base organitzativa i d'espais socials i polítics, redoblar esforços a les xarxes socials amb un projecte comunicatiu propi en el mateix, teixir aliances amb altres forces polítiques properes sense apriorismes i, també, estudiar la possibilitat de constituir nous espais d'intervenció política i electoral allà on es donin les condicions.

Justificació: Avançar cap a l'hegemonia de l'esquerra nacional i de classe passa necessàriament per tenir més presència als nous fòrums de formació d'opinió i els nous mitjans de comunicació, és a dir les xarxes socials. D'altra banda, cal reforçar el sindicalisme del país sense limitar-se a les organitzacions integrants de la TEI, ja que és una mancança històrica de l'independentisme català respecte al basc o al gallec. Per últim, volem remarcar la necessitat de no tancar-se a la possibilitat de construir espais més amplis d'intervenció política que poden sorgir de l'aliança amb altres actors en diferents àmbits.

Esmena 32

Proposa: Rubí, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Una proposta estratègica al servei dels nostres objectius

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 13

Línies: 324-334

Text original:

- a) Articular les diverses lluites existents al voltant d'un programa polític coherent i inclusiu, amb l'objectiu de generar un gran espai de resistència que abraci les necessitats i les aspiracions de tota la classe treballadora.
- b) Crear i articular nous espais de lluita que interpel·lin amplis marges de la classe treballadora, fomentant la participació i la mobilització popular per aconseguir canvis significatius en la societat.
- c) Assolir l'hegemonia dels plantejaments revolucionaris de la CUP, convertint-nos en líders i referents incontestables per al conjunt de la Unitat Popular, per tal de guiar la construcció d'una societat més justa i equitativa.
- d) Crear i consolidar estructures de contrapoder que amenacin l'ordre establert i impulsin el canvi revolucionari.

Text proposat:

- a) Incorporar els plantejaments i propostes de les diverses lluites i moviments socials per tal d'articular un programa polític coherent que respongui als moviments populars, que sigui inclusiu, que pugui oferir un gran espai de resistència que abraci les necessitats i aspiracions de les classes populars.
 - b) Fer suport a la creació i articulació de nous espais de lluita que interpel·lin amplis marges de les classes populars, fomentant la participació i la mobilització popular per aconseguir canvis significatius en la societat.
 - c) Estendre la cultura política rupturista i revolucionària com a part del dia a dia de la vida de persones i col·lectius.
 - d) Crear i consolidar estructures de contrapoder que amenacin l'ordre establert i impulsin el canvi revolucionari
- I com a conseqüència (però no motivació) d'aquests plantejaments, enfortir la CUP i la seva capacitat d'acció política per assolir una societat més justa i equitativa.

Justificació: És un matís, però no és insignificant sobretot per la gent que ve dels moviments socials més horitzontals i que és més aliena a la cultura de partit. I si volem arribar a moviments socials, potser ho hem de tenir en compte. Tot i que no

som un partit que aprofita i beu dels moviments socials per a enfortir la mateixa estructura i veu (com ICV), som i podem ser llegides així quan ens expressem precisament dient això: que NOSALTRES articulem amb l'objectiu de créixer NOSALTRES (líders i referents incontestables en un món hegemònic i unívoc) i no la ruptura. En el text s'entén el que volem dir, però també pensem el que la gent rep (i així ho hem vist en col·lectius). Per tant: verbalitzar que som una eina, un receptacle, una orella, una boca i unes mans que rep i treballa pels col·lectius i per la ruptura. I tenir en compte que l'hegemonia d'un partit (únic) sona fatal a moltes orelles (la definició d'hegemonia és força terrible: superioritat, etc. Potser s'hauria de treure arreu com a concepte).

Esmena 34

Proposa: Girona, Nord Oriental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.1. Marc estratègic, Una proposta estratègica al servei dels nostres objectius

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 12-13

Línies: 334

Text original:

Text proposat: Elaborar un discurs que repregui el fil argumentari històric de l'esquerra independentista i el transporti a l'ara i aquí, que reivindicant el programa polític pugui ser comprensible i clar per a les noves generacions. Poder combinar la formació i l'expressió intel·lectual amb allò que més necessita la gent, que es connecti amb les seves necessitats del dia a dia. No només en l'àmbit teòric sinó també en tot allò que li passa des que es desperta fins que va a dormir.

Justificació: És important per la nostra comunicació i per a què el la nostra visió arrelhi entre les classes populars del país que el nostre argumentari i proposta responguin a les seves necessitat immediates percebudes, és a dir les seves preocupacions diàries.

Esmena 36

Proposa: Gràcia, Barcelona

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.1. El programa

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 14

Línies: 365

Text original:

Text proposat: En primer lloc, i tenint sempre present la diversitat de situacions existents en cadascun dels territoris, el context general és de retrocés en els elements bàsics que constitueixen i possibiliten la nostra existència com a subjecte nacional. El primer element en retrocés és la cultura pròpia i molt especialment, com a eix vertebrador, la llengua catalana.

La continuïtat i l'allargament secular de l'acció colonial de l'estat espanyol i francès, contra el poble de Catalunya i la seva cultura, són la principal causa d'aquest retrocés, que ha aconseguit minoritzar tant la cultura com el poble català i ha impedit la incorporació i la integració a la cultura catalana de grans fraccions de les diverses diàspores arribades als territoris dels Països Catalans, especialment de les provinents de territoris espanyols durant el franquisme, però també de les del Segle XXI (A Catalunya Nord amb contingents francesos o afrancesats de la sortida d'Argèlia). A més l'Estat Espanyol i l'espanyolisme promouen programes polítics i identitaris per a integrar aquestes masses en la identitat colonial, tot apel·lant a l'oportunisme més insolidari.

El procés està tan avançat que ara constatem que la cultura catalana ja és minoritària als Països Catalans. Aquest fet ha de donar un caràcter d'emergència a la lluita per a l'alliberament nacional català per deslliurar-lo de l'actual jou colonial. És necessari recordar que una de les principals eines de colonització, ha estat la repressió política i cultural, policial, militar i institucional, contra el poble català directa i indirectament, de forma massiva contra tota la població. Aquest fet s'ha de constatar davant els intents per part de l'espanyolisme de naturalitzar la pròpia minorització nacional i cultural com si fos el resultat d'una evolució volguda escollida de la població. Com si el bilingüisme no fos una operació de diglòssia perfectament impulsada per l'estat i les forces col·laboracionistes del règim del 78.

Efectivament cal incloure entre les eines utilitzades per a la minorització nacional, la instrumentalització de tot el que l'estat pot abastar amb el seu poder, posant-lo al

servei de la colonització nacional: institucions i polítiques estatals, amb el col·laboracionisme de les autonòmiques i locals, ensenyament, comunicació, noves tecnologies, urbanisme, indústria turística, demografia i migració.

També el model social i econòmic extractivista, amb el col·laboracionisme de les èlits locals i de la gent d'ordre, sigui de cultura catalana o sigui de classe treballadora, centrat en la política sistemàtica de sous baixos i el monocultiu del turisme i de les indústries contaminants (per ex. químiques, porcí) contribueix de forma especial a l'agreujament d'aquesta minorització nacional a la vegada que depaupera les condicions de vida de les classes populars i converteix el propi territori en terra cremada, enfonsant-lo més en el procés colonial.

Justificació: Cal polititzar i desnaturalitzar la regressió nacional i cultural del poble català. Aquesta despolitització cultural que ha construït el pujolisme, separant el problema cultural del debat polític i social i invisibilitzant la opressió colonial és un dels principals obstacles, que impedeix ser efectius en la lluita per l'alliberament nacional del nostre poble i de la diàspora d'altres cultures que vulgui formar part de la unitat popular.

Esmena 41

Proposa: Gràcia, Barcelona

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.1. El programa

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 16-17

Línies: 411-426

Text original: Finalment, la lluita per l'alliberament nacional —així com la seva indestriabilitat de les altres lluites del poble treballador català— és i ha de ser un element bàsic de tota l'acció i de la referencialitat com a organització. En el context actual, de frustració independentista i retorn a l'autonomisme per part dels partits majoritaris al Principat, de governs d'extrema dreta anticatalanista a la major part del país i d'emergència lingüística a tots els territoris, cal tornar a ser punta de llança de la resistència nacional i de les aspiracions d'emancipació de gran part de la població. En les circumstàncies presents, l'independentisme necessita replantejar-se i rearmar-se des de la seva base social, en la qual cal involucrar-se per enfortir-la i incidir-hi políticament al màxim.

Comprendre la ruptura amb els estats opressors com a procés revolucionari i usar aquesta ruptura de palanca per al socialisme i la consecució de drets —així com defensar, potenciar i encapçalar un independentisme que esdevingui articulador i nacionalitzador de lluites en les quals treballar per conflictivitzar, estratègicament i tàctica, amb els estats espanyol i francès— són línies de treball a explorar. Avançar en aquest sentit ha de permetre ampliar la força de l'independentisme i la del mateix espai polític, a l'hora de disputar-ne la direcció.

Text proposat: En el context actual, de frustració independentista i retorn a l'autonomisme per part dels partits majoritaris al Principat, de governs d'extrema dreta anticatalanista a la major part del país i d'emergència lingüística a tots els territoris, cal tornar a ser punta de llança de la resistència nacional i de les aspiracions d'emancipació de gran part de la població. En les circumstàncies presents, l'independentisme necessita replantejar-se i rearmar-se des de la seva base social, en la qual cal involucrar-se per a enfortir-la, liderar-la i fer-la determinant.

Comprendre que l'emancipació social no serà possible sense l'alliberament nacional així com defensar, potenciar i encapçalar un independentisme que esdevingui articulador i nacionalitzador de lluites en les quals treballar per conflictivitzar, estratègicament i tàctica, amb els estats espanyol i francès— són línies de treball a explorar. Avançar en aquest sentit ha de permetre ampliar la força de l'independentisme i la del mateix espai polític, a l'hora de d'assumir-ne la direcció.

Justificació: Es manté gran part del cos del text. Les substitucions estan subratllades. Es canvia el concepte d'"incidir" pels de "liderar i fer determinants", perquè s'entén que, tal com s'ha afirmat anteriorment, els partits majoritaris al Principat no poden ser considerats independentistes. En aquest sentit, aquest independentisme de base ha de ser l'executor de la seva pròpia autodeterminació, i el paper de la CUP ha de ser el d'articular-lo i liderar-lo, en tant que únic partit independentista de masses.

Es canvia també la idea de la ruptura en dos moviments (independència com a palanca per al socialisme) per a mantenir la coherència amb l'afirmació anterior de la indestriabilitat de la independència i el socialisme.

Finalment, es canvia "disputar" per "assumir", amb l'objectiu de reforçar la idea, tant portes endins com enfora, que no hi ha una direcció independentista en disputa, sinó una base social independentista mancada de direcció política.

Esmena 42

Proposa: Les Corts, Barcelona

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.1. El programa

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 17

Línies: 429

Text original:

Text proposat: És més, cal que comencem a socialitzar el fet que l'assimilacionisme castellà i francès no són simples processos de substitució cultural sinó que van aparellats a l'acceptació dels estats burgesos ocupants com a status quo natural per part del poble català treballador. La castellanització accelerada dels darrers anys és un mecanisme de la burgesia estatal per a crear major adhesió ideològica al seu programa també en clau de classe, com ho ha estat la gal·licització en l'avenç del feixisme al Rosselló. La confrontació de la classe treballadora per qüestions nacionals i la contraposició de fidelitats i identitats és una eina de l'espanyolisme al servei d'una la classe dominant que fa anys que ha esborrat les seves diferències nacionals. Per combatre això, cal que no ens limitem a defensar la llengua i la cultura en abstracte i en si mateixes -que cal fer-ho-; sinó que també cal que assenyallem ofensivament els motius exactes de la substitució lingüística, que recordem la necessitat històrica del franquisme i el postfranquisme per a la marginació del català, i que exigim a tots els espais polítics que es posicionin contar el règim i el sistema l'ús exclusiu i el foment de la llengua indígena en la seva acció política pública.

Justificació: S'autoexplica.

Esmena 43

Proposa: Sant Sadurní d'Anoia, Penedès

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.1. El programa

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 17

Línies: 437-442

Text original: El treball per potenciar el marc dels Països Catalans, entenent-lo com un projecte nacional en construcció i no com una realitat política preexistent, avaluant tàcticament com estendre-hi el projecte d'Unitat Popular (amb autocrítica i reconeixent el fet que partim de molts esforços no reeixits) i prioritant la implicació en les lluites comunes entre territoris, així com una visió global d'aquestes

Text proposat: El treball per potenciar el marc dels Països Catalans, entenent-lo com un projecte nacional en construcció i no com una realitat política preexistent, instant a la militància de la CUP i de l'esquerra independentista de les illes, el País Valencià i la Catalunya Nord a treballar amb els actors que considerin oportuns per articular una proposta estratègica i organitzativa pròpia per la unitat popular al seu territori i coordinant les realitats organitzatives que se'n derivin entorn a les lluites polítiques entre territoris d'una manera no subordinada a les dinàmiques del Principat.

Justificació: L'esmena s'explica per si mateixa

Esmena 45

Proposa: Sant Sadurní d'Anoia, Penedès

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.1. El programa

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 17

Línies: 442

Text original:

Text proposat: La construcció de l'espai de l'esquerra nacional entès com a bloc històric que comprèn des de la socialdemocràcia fins a la unitat popular i que ha de ser capaç d'articular una proposta de mínims compartida i nacionalment autocentrada que vinculi la lluita social, la democratització de la societat i la construcció nacional.

Justificació: El bloc de l'esquerra nacional no és el mateix que la unitat popular ni tampoc que el moviment independentista, que ja apareixen al document. Aquest espai polític existeix i és el que respon a les necessitats objectives de les classes populars arreu dels Països Catalans, unes classes populars que no sempre aspiren a la transformació socialista o estan disposades a assumir d'entrada un escenari de conflicte amb l'estat. Aquestes classes populars no tenen una sola opció política que les representi (ni una proposta d'unitat popular les pot representar totes) però sí

que s'expressen políticament i socialment en una sèrie d'actors amb els que es poden explorar propostes tàctiques concretes d'unitat d'acció que alhora que situen al centre la defensa i la conquesta de drets, posin en qüestió l'hegemonia cultura espanyolista entre les classes populars i arrossequin cap a posicions netament progressistes, socials i democratitzadores el moviment d'alliberament nacional.

Esmena 47

Proposa: Eixample Dreta, Barcelona

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.1. El programa

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 18

Línies: 460

Text original: Després de: "...paper central i lideratge."

Text proposat: La disputa per una hegemonia d'esquerres a l'interior del moviment nacional i la confrontació amb l'independentisme de dretes és avui una prioritat estratègica. L'independentisme del darrer cicle ha tingut majoritàriament una concepció nacional oberta i associada a conquestes socials, fet que implicava que a dins de l'independentisme predominés una hegemonia d'esquerres. Si més no, durant els darrers anys s'observa un gir conservador, identificable en la correlació de forces actual al Parlament desfavorable a l'independentisme d'esquerres. En aquest context, la política unitària nacional en clau independentista podria tendir a perpetuar la situació d'hegemonia conservadora i subalternitat de l'esquerra. És necessari, per tant, prioritzar la disputa per l'hegemonia al si del moviment nacional per sobre de la unitat estratègica, mostrant les contradiccions dels plantejaments que demanen sobirania nacional per a Catalunya però combaten activament una sobirania en clau social.

Justificació: La potencialitat de la CUP per erigir-se com a veritable esquerra nacional passa per no ser percebuda com a subalterna a la dreta nacional. Si es continua apostant per la política unitària independentista en una situació d'hegemonia dels plantejaments dretans al seu si, això podria restar credibilitat a la CUP com a força d'esquerres. Aquesta esmena es refereix a l'àmbit de pactes nacional al Parlament i no municipal i més específicament al context en què la CUP

es trobi en una situació de correlació de forces desfavorable al si de les forces independentistes.

Esmena 48

Proposa: Rubí i Terrassa, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.1. El programa

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 18 -19

Línies: 460-486

Text original: Tot el punt: Transformació ecosocialista per a la satisfacció de les necessitats bàsiques i la protecció climàtica

Text proposat: Transformació feminista, ecologista i socialista per la sostenibilitat climàtica i la dignitat de la vida.

El present programa té per objectiu últim i fonamental la voluntat de garantir, per a totes, unes condicions de vida dignes i plenes. És evident que, en el present context, les necessitats més bàsiques no s'estan garantint fruit del marc de relació social capitalista imposat, amb uns índexs de pobresa cada cop més elevats tot i que l'atur es trobi, alhora, en una de les seves taxes més baixes dels darreres anys. Sabem que pobresa i exclusió, a més, tenen biaixos estructurals no només de classe sinó de gènere, origen o estat de salut i per tant, és indispensable una pràctica feminista, antiracista o no capacitista.

La greu crisi ecològica en què ens endinsem -provocada pel mateix sistema capitalista i la seva naturalesa depredadora i voraç, però també per altres economies basades en l'extracció i explotació lineal de recursos de la natura- amplifica greument les desigualtats existents i la mateixa possibilitat d'un futur viable i just per a totes i tots, d'acord amb les possibilitats físiques de la nostra terra i del conjunt del planeta.

És imperatiu reconèixer la interdependència entre les persones i l'ecodependència de la humanitat respecte el planeta. És imprescindible, doncs, desenvolupar una acció socialista des d'una perspectiva feminista i ecologista, d'acord amb els canvis radicals necessaris en la relació amb el territori. Només amb un programa i una pràctica ambiciosa de transformació ecosocialista i ecofeminista podrem construir

una societat justa, viable, on la sostenibilitat de la vida i la seva dignitat estigui en el centre, en un context de necessària mitigació i adaptació al canvi climàtic, d'exhauriment de recursos i de crisi de la biodiversitat i climàtica.

Només en la intersecció de feminisme, ecologisme i socialisme, es podrà encarar en les millors condicions l'imprescindible decreixement econòmic de forma democràtica, planificada i socialment justa i, alhora, usar-lo com a palanca de canvi per a una transformació social global en les mateixes claus.

Aquest qüestió és transversal a la proposta política de la CUP, a totes les nostres pràctiques i anàlisis col·lectius i personals. Travessa per tant totes les línies de lluita tant per la millora actual de les condicions de vida com en la generació de les condicions de lluita per a la superació del sistema capitalista.

Justificació: Fer palès l'arrel feminista en la CUP i el lligam indestriable entre les propostes feministes i les ecologistes (la vida al centre, la sostenibilitat, les cures...). De fet, té un lligam fortíssim, molt més que amb el socialisme de fa un temps, que també podia ser depredador respecte al medi (industrialització sense equilibri, etc.). Recordem que allò que no s'anomena no existeix. Per tant, pensem que a més de la proposta concreta que fem en aquesta esmena, es podria afegir el terme feminista, feminismes, etc. a la ponència en més llocs amb un simple ctrl + f del terme socialisme.

(Nota al peu: a més pensem que el tarannà depredador i basat en la linealitat del procés de producció no és inherent al capitalisme com es diu al text original, sinó també al socialisme, com a filles d'un XIX centrat en la industrialització i l'economia material com a mecanismes per a la riquesa i el benestar (d'una majoria o d'una minoria, segons el cas) i que hereves d'una determinada cultura occidental veia la natura com un recurs).

Esmena 49

Proposa: , Penedès

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.1. El programa

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 18-21

Línies: 462 - 547

Text original: Tot l'apartat "Transformació ecosocialista per a la satisfacció de les necessitats bàsiques i la protecció climàtica"

Text proposat: Ecosocialisme per a garantir vides dignes

El present programa té per objectiu últim i fonamental la voluntat de garantir, per a totes, unes condicions de vida dignes i plenes. És evident que, en el present context, les necessitats més bàsiques no s'estan garantint fruit del marc de relació social capitalista imposat, amb uns índexs de pobresa cada cop més elevats per la precarització en augment en la majoria de sectors. La greu crisi ecològica a la que ens arrossega el mateix sistema capitalista i la seva naturalesa depredadora i voraç amplifica greument les desigualtats existents i la mateixa possibilitat d'un futur viable i just per a tots i totes, d'acord amb les possibilitats físiques de la nostra terra i del conjunt del planeta. És imperatiu, doncs, desenvolupar una acció socialista d'acord amb la urgència dels canvis radicals necessaris en la relació amb el territori.

Cal tenir clar (i així s'ha d'exemplificar a partir de la lluita) que, tot i possibles conquestes valuoses, no és possible avançar substancialment i de manera ferma en una proposta ecosocialista sense topar amb els estrets límits de sobirania que ens imposen el sistema capitalista i la subjugació nacional als estats espanyols i francès. Cal treballar braç a braç amb moviments socials, ecologistes i sindicats per tal de vertebrar aquestes lluites i facilitar victòries parcials, així com el seu enfortiment — com el nostre, tant de força militant com de representació institucional— en un procés d'acumulació de poder que permeti continuar avançant. Igualment, en un marc de transició ecosocialista d'alliberament nacional, també s'haurà de posar sobre la taula la necessitat d'impulsar la generació d'estructures de poder i presa de decisió sobre qüestions polítiques i econòmiques, que no operin sota la lògica de la delegació i representativitat, sinó de poder popular i obrer.

- Garantir condicions de vida dignes per a tothom: Cal assegurar que tothom disposa dels mitjans necessaris per a viure, com son alimentació i roba, habitatge i subministraments bàsics, sanitat i educació integrals, universals i de qualitat, atenció a les persones grans o dependents, serveis funeraris... però també accés a la cultura, l'esport i l'oci sense mediació del mercat. En definitiva, el pa i les roses.

Entenent que el marc actual no permet desplegar uns serveis d'aquest tipus (només) des de les institucions, cal plantejar i socialitzar propostes ambicioses que ens permetin batallar l'hegemonia i generar conflicte en pro de la garantia d'aquestes condicions de vida mínimes, alhora que organitzem a la classe treballadora, a través d'estructures i moviment popular, per a garantir-les en el mentrestant. Alguns exemples podrien ser l'expropiació de les grans cadenes de distribució alimentària i la generació d'una distribuïdora pública que estalvii intermediaris, alhora que bastim

xarxes d'aliments, l'expropiació de tot el parc d'habitatge alhora que en garantim l'accés amb l'alliberament d'habitatges de la mà de sindicats,... També cal incloure dins aquesta línia de treball la defensa dels serveis públics existents i la lluita per la seva millora i democratització: Combatent el model de competència i segregació dins el propi sistema educatiu públic, treballar per abolir la sanitat i l'educació privada i concertada,...

- Treballem menys, treballem totes, produïm allò necessari:

El sistema en el que vivim condemna a part de la població a l'atur mentre grans masses de treballadors fan tasques que no serveixen per satisfer les necessitats de la població, sinó per a augmentar cada vegada més els guanys de la classe capitalista, tensionant innecessàriament els recursos del nostre planeta.

Així, cal lluitar per garantir feina per a tothom en unes condicions de treball segures, dignes i justes, així com la reducció de les jornades i vides laborals per a ajustar-se a allò que és realment necessari per a satisfer les necessitats de la població i garantir espai per l'oci i l'organització social. Per a avançar en aquest aspecte, és fonamental el treball en el sindicalisme nacional i de classe, també per enfortir-lo, dotar-lo de perspectiva revolucionària, i que la Unitat Popular prengui força als centres de treball i pugui arribar a tots els sectors. Per exemple, cal enfortir un sindicalisme al camp que entronqui la necessitat de sobirania alimentària amb les condicions laborals al camp, o treballar per a trobar formes d'organització a sectors amb gran temporalitat, com el turístic, la restauració o el lleure.

- Control democràtic de l'economia i defensa del territori:

El model econòmic als Països Catalans, està actualment enfocat a l'obertura al capital internacional extractiu, a una terciarització centrada en el creixement turístic i urbanístic sense límit —que trinxa el territori i empobreix en tots els àmbits—, a l'especulació immobiliària —que impossibilita l'accés a l'habitatge, especialment al jovent del nostre país—, o en una agroindústria insostenible basada en el treball semiesclau de la població migrant. Cal posar sobre la taula que aquest model transforma les nostres vides i l'entorn en el que vivim a la voluntat del capital (especialment els sectors logístic i turístic) sense que nosaltres puguem decidir-ho, despoblant i deixant sense vida uns territoris mentre en d'altres hi ha problemes de sobrepoblació, contaminació atmosfèrica i habitatge precari.

Els efectes nocius d'aquest model només els podem eliminar posant l'economia sota el control democràtic d'un poder popular i planificant la producció i la distribució al servei de les necessitats de la classe treballadora, dimensionant qualsevol possible creixement a les capacitats físiques del fràgil entorn natural en el que vivim. Cal posar sobre la taula aquesta urgència, alhora que de la mà del moviment ecologista i del sindicalisme revolucionari, plantem cara a alguns dels efectes més nocius

d'aquest model, com la precarietat laboral al sector turístic i de serveis o els macroprojectes que destrossen la terra.

Justificació: Fem aquesta esmena de substitució perquè entenem que les línies de treball exposades no eren del tot encertades, i que l'enfocament en dificultava l'articulació en base al triangle de "construir hegemonia, generar organització i conflicte i conquerir victòries materials i polítiques".

Exposem alguns dels motius a continuació:

- Canviar l'ampliació i defensa dels serveis públics per la garantia d'unes condicions de vida dignes: L'enfocament del text base, era molt legislatiu i plantejava el desplegament d'uns serveis públics que és irrealitzable amb les institucions i els mecanismes de distribució de què disposem avui en dia, com el propi text base reconeix més endavant. Intentar portar a la pràctica un plantejament d'aquest tipus topa sovint amb les aritmètiques i ritmes parlamentaris, és poc tangible a curt termini i sovint és difícil de socialitzar. D'això, en tenim exemples recents: Mentre els plantejaments de fer una banca o una energètica públiques que hem fet sovint des de la CUP pràcticament no han generat adhesió, sí que ho han fet el moviment per l'habitage garantint els subministraments i amb propostes programàtiques com l'abolició del lloguer. També ho han fet espais o plataformes per la millora d'uns serveis públics ja existents (per tant, al voltant dels quals és molt més factible generar-hi moviment. És el cas de les AFAs, plataformes pro-transport públic,...). Cal combinar aquesta organització amb propostes trencadores, que vagin per davant de les que plantegen aquest moviment i que per tant permetin que viri a l'esquerra i una batalla per l'hegemonia.

- Fusionar "La transformació del model de "desenvolupament" econòmic català" i "protecció del territori" en "Control democràtic de l'economia i defensa del territori": Tot i que compartíem el contingut del primer punt, creiem que és encertat incorporar la defensa del territori (que al text base era a l'última línia de treball) com a part de lluita contra el model econòmic, en la línia d'algunes últimes campanyes que ja hem estat fent, com contra el turisme o contra el Hard Rock. A més a més, creiem que cal lligar la lluita contra la destrucció del territori al fet que l'economia no està sota cap mecanisme de control democràtic real, apuntant així a objectius ambiciosos i de transformació radical.

- Eliminar el punt de "Descarbonització, economia ecològica i protecció del territori": Els elements que creiem que eren encertats sobre la protecció de la terra i la natura, els hem posat al punt de "Control democràtic de l'economia i defensa del territori". Plantegem eliminar la resta d'aquest punt per diversos motius. En primer lloc, perquè algunes de les propostes poden caure sota la lògica del capitalisme verd: La

descarbonització és imprescindible, però l'alternativa actual necessita terres rares i minerals que comporten imperialisme i extractivisme, especialment a l'Àfrica central i a Llatinoamèrica. Una mobilitat més sostenible és imprescindible, però les rendes altes tenen molt més fàcil canviar a un vehicle elèctric o reduir la mobilitat que les rendes baixes. Aquestes propostes per si soles ens poden fer caure en una acció que abandona les rendes més baixes, alhora que no genera conflicte o ho fa en tant que la gent s'oposa a perdre privilegis que ha comportat el capitalisme (en la línia del que han sigut propostes de l'entorn dels comuns com les ZBE).

Així doncs, la clau és fer decreixer l'economia de forma planificada i al servei de les classes populars, reduir la mobilitat forçada, etcetc. Això entenem que està recollit als dos primers punts, "Garantir unes condicions de vida dignes per a tothom" i "Control democràtic de l'economia i defensa del territori".

- Afegir el punt de "treballem menys, treballem totes, produïm allò necessari":
Agafant la idea del treball i l'enfortiment del sindicalisme, hem afegit sota quines coordenades creiem que s'hauria de fer, així com també elements del programa.

Esmena 50

Proposa: Gràcia, Barcelona

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.1. El programa

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 18-19

Línies: 476-479

Text original: Només des de la transformació ecosocialista es podrà encarar en les millors condicions l'imprescindible decreixement econòmic de forma democràtica, planificada i socialment justa i, alhora, usar-lo com a palanca de canvi per a una transformació social global en les mateixes claus.

Text proposat: Només des de la transformació ecosocialista es podrà encarar en les millors condicions l'imprescindible revolució econòmica de forma democràtica, planificada i socialment justa i, alhora, usar-lo com a palanca de canvi per a una transformació social global en les mateixes claus.

Justificació: La idea de decreixement econòmic no només implica el manteniment dels modes i relacions de producció i mercat, sinó que portes enfora té una connotació negativa. Una societat justa i igualitària, sense explotació i que produeix

d'acord amb allò que necessita, fonamentada en el valor d'ús i no de canvi, és una societat rica i pròspera, i aquest projecte atractiu per a la majoria de la classe treballadora és el que hem de transmetre. A més a més, en el capitalisme, decreixement és sinònim de recessió, i així és com ho entén la majoria de la gent.

D'altra banda, creixement o decreixement econòmic són termes que defineixen tendències d'acord amb un seguit de magnituds que mesuren l'activitat econòmica. En una economia capitalista, aquestes estan relacionades amb diverses dimensions del capital: la seva rendibilitat, la seva valorització, la productivitat del treball, el volum del consum, la intensivitat extractiva, el crèdit i el deute, el valor de canvi del total de mercaderies, béns i serveis, etc. En una economia diferent, socialista, en que es planifica la producció d'acord amb les necessitats socials, les magnituds econòmiques són completament diferents i per tant no té sentit relacionar-les (una economia comunista no pot créixer o decreixer en relació amb una economia capitalista, perquè els indicadors que mesuren la seva magnitud són diferents i el concepte de valor és un altre). Com que nosaltres impugnem el model econòmic capitalista, proposar un programa de transició basat en el decreixement (menys extracció, menys indústria, menys comerç, menys treball) és una contradicció i genera rebuig entre la classe treballadora.

Esmena 52

Proposa: Rubí, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.1. El programa

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 19-22

Línies: 487 a 587

Text original: les tres línies estratègiques

Text proposat: En aquest sentit, destaquem que tota proposta política emanada de la CUP tingui com a guia estratègica un seguit de criteris que ens permeten construir el "sentit comú" de la brúixola que volem implantar: - Centralitat de la cura de la vida en totes les propostes: allò que proposem està fomentant la dignitat de les vides de la majoria? Està posant en el centre la cura de la vida de forma col·lectiva i responsable? la sostenibilitat humana i ambiental?).

Sobiranes: dels pobles, dels col·lectius, alimentària, energètica, sobre el propi cos.

En aquest sentit: sobirania i participació civil i política independentment de la situació administrativa i cerca de l'equitat en la participació (desfem privilegis per racialització, gènere, origen, orientació sexual, edat, situació de salut o laboral, cultural, etc.).

- Planificació econòmica juntament amb democratització de l'economia: una economia per a la vida, i no per al capital.
- Col·lectivisme i cooperativisme en els àmbits polític, social i econòmic (cooperatives d'habitatge, comunalitats agrícoles, grups de consum o de producció, espais autogestionats, ateneus, etc.).
- Decreixement, també laboral (treballar menys, consumir menys, viure més, treballar tothom).
- Economia circular (en un marc de decreixement i no de capitalisme verd).
- Proximitat i distribució en el territori (equitat territorial i, per tant, si cal també discriminació positiva territorial per assolir aquesta equitat).
- Retirar els drets bàsics del mercat, universalitat d'aquests sense distinció per situació administrativa..
- Sosteniment col·lectiu dels moments vitals en què som dependents (petita infància, situacions de salut, vellesa amb pèrdua d'autonomia, etc.) a través dels serveis públics, les comunalitats i el cooperativisme (escoles bressol, cooperatives sènior, residències, xarxes de cures en el món rural o urbà, ciutat dels 15 minuts amb espais per a la malaltia i la salut, etc.).
- Pràctiques restauratives i gestió col·lectiva del benestar i la seguretat enfront del punitivisme securitari però també social.
- Reconeixement de la interdependència humana i l'ecodependència, per tal de poder fer propostes ajustades a una vida "en relació" (enfront de l'atomització i l'individualisme), sobirana, ètica, consensuada, corresponsable, digna i justa, tant en l'àmbit dels nuclis de convivència com en els espais públics i comunitaris, a més de en les polítiques públiques.

Justificació: Les línies estratègiques són tres clàssics: la part ambiental, els serveis públics i el desenvolupament econòmic, d'una banda, i els drets civils i polítics de l'altra. "Transformació eco..." fa un recull de mesures, propostes o anàlisis clau amb

els que estem d'acord, però com a recull serà parcial i com a anàlisi queda curt. Mentre, "Drets civils i..." és un text més expositiu. Potser es podria donar una volta a la definició de l'estratègia i en lloc d'aquesta síntesi, es poden recollir els criteris del "sentit comú" que volem estendre i del que parlem en el text i no tant aquests punts - resum que al final potser sonen a llocs comuns nostres. Així, posar-los en relació amb la brúixola que surt unes pàgines més enllà, que seria el resum o colofó final.

Què hem fet en aquesta proposta? Agafar les idees que apareixen en les línies estratègiques i extreure'n el "sentit" o el "criteri". També n'hem afegit algun altre, i segurament se'n poden afegir més, amb la vista posada en aquelles guies "essencials" de l'estratègia. Pot ser, però que algunes no s'entenguin del tot i que, si s'allarga molt la llista, perdi sentit. També cal veure com alimentar la brúixola: és així (amb aquesta esmena, o amb el text original) que l'alimentem?

Esmena 53

Proposa: Castelló d'Empúries i Llagostera, Nord Oriental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.1. El programa

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 19

Línies: 498

Text original:

Text proposat: Igualment, cal perseguir el bon funcionament dels serveis i les administracions públiques, essent molt crítics (amb una visió pròpia i d'esquerra transformadora) amb les seves deficiències i les males praxis i planejaments causades per mala gestió i/o interessos polítics.

Ens trobem davant un descontentament evident, i en molts sectors generalitzat, pel mal funcionament de l'administració i la burocratització excessiva en molts àmbits (sovint propiciada per entitats públiques de dubtosa necessitat o operativitat), mentre serveis públics bàsics i essencials viuen greus faltes de personal, precarietat, i se n'impulsa la privatització. Per això, ens cal continuar desenvolupant un discurs propi en defensa dels serveis públics, també de la seva eficiència i bon funcionament, que connecti amb el descontentament popular i professional existent, i que alhora confronti els discursos neoliberalistes que utilitzen aquest descontentament per desmantellar-los.

Justificació: La CUP hem estat un referent indiscutible com a actor defensor dels serveis públics, també del 'bon govern' amb la denúncia sistemàtica de la corrupció, les males pràctiques o els privilegis de la classe política.

Pensem que en la situació actual, amb exemples com la inoperativitat i burocratització administrativa que ja hem denunciat en àmbits clau com l'educació pública o la pagesia, així com els discursos reaccionaris que utilitzen el mal funcionament administratiu per erosionar la imatge dels serveis públics en pro del seu desmantellament i mercantilització, ens cal aprofundir en la qüestió. Necessitem un discurs i projecte propi, basat en la defensa més aferrissada d'allò públic, però crítica i clarament oposada a les males praxis (sovint ben legals) que ens condueixen a una administració en molts casos inoperativa, amb organismes dependents poc transparents (creats per a la col·locació de càrrecs), amb moltes competències superposades... En definitiva, que ens permeti (partint d'una bona anàlisi prèvia) defensar un model alternatiu de bona administració amb la defensa d'uns serveis 100% públics i de qualitat com a objectiu.

Esmena 54

Proposa: Gràcia, Barcelona

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.1. El programa

Tipus d'esmena: Supressió

Pàgina: 19-20

Línies: 502-505

Text original: o en una agroindústria que destrueix la ja tan minvada petita i mitjana pagesia arrelada al territori, imprescindible per a una alternativa per a l'explotació sostenible de la terra i l'aigua i per a la garantia de la màxima sobirania alimentària.

Text proposat: SUPRIMIR

Justificació: La garantia de sobirania alimentària basada en petites explotacions agràries per part de petits i mitjans pagesos propietaris és una proposta poc raonable i contraposada al socialisme. La tecnologia no és enemiga de la sostenibilitat ecològica, ho és el capitalisme. Cal aspirar a la col·lectivització de la terra productiva i al control de la seva indústria, adaptant-la a la producció orientada a les necessitats reals i a criteris de sostenibilitat ecològica.

Esmena 57

Proposa: Sant Cugat, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.1. El programa

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 20

Línies: 523-531

Text original: Descarbonització, economia ecològica i protecció del territori. Cal avançar urgentment en la substitució de combustibles fòssils en tots els àmbits: producció industrial, transports, usos domèstics... Qüestions clau són l'impuls de la producció d'energia renovable sota criteris d'interès general —amb la màxima planificació per desenvolupar-les i amb models públics o cooperatius que la democratitzin i garanteixin l'accés a aquest bé essencial—, un canvi radical en el model de transport de la ciutadania —potenciant els mitjans públics i col·lectius en detriment del vehicle privat— o l'impuls de nous filons d'ocupació que ajudin a gestionar i cuidar el nostre patrimoni natural.

Text proposat: Descarbonització, economia ecològica i protecció del territori. Cal avançar urgentment en la sobirania energètica mitjançant el desenvolupament de les energies renovables - infradesenvolupades als Països Catalans, especialment a Catalunya - sota criteris d'interès general i models públics i cooperatius que la democratitzin i permetin erradicar la pobresa energètica. Per tal d'aconseguir-ho, dues eines fonamentals són la nacionalització d'empreses energètiques així com la revocació de les concessions de gestió d'explotació que estiguin caducades. En paral·lel s'haurà de caminar cap a la plena desnuclearització, amb el tancament de totes les centrals nuclears encara actives al territori català.

Quant a la mobilitat, és crucial dur a terme un canvi radical en el model de transport de la ciutadania - potenciant els mitjans públics i col·lectius en detriment del vehicle privat - i de les mercaderies - a través del desenvolupament d'estructura ferroviària que permeti reduir el transport rodat.

La protecció del territori requereix, com a alguns dels pilars bàsics, el canvi del model gestió forestal i la producció agrícola i ramader - eliminant les macrogranges, orientant la producció d'aliment a les necessitats de la població i no a les exportacions, i el foment de conreu amb menor necessitat de reg.

Justificació: La nova proposta de text pretén desenvolupar de forma coherent amb les apostes de desenvolupament econòmic català, alhora que respecta les conclusions de l'Assemblea Nacional Ecologista de la CUP de 2020.

Per tal de dur a terme la independència dels Països Catalans, és necessari que bastim les estructures necessàries per garantir la sobirania alimentària i energètica. Sense aquestes dues claus de volta, resulta impossible imaginar el canvi de model econòmic català (amb reindustrialització en paral·lel a la descarbonització).

Creiem que el nou redactat estructura i connecta les idees del paràgraf original amb les referències abans esmentades de tal manera que en facilita la comprensió.

Esmena 65

Proposa: Rubí, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.2. Com lluita la CUP

Tipus d'esmena: Supressió

Pàgina: 24-29

Línies: 634 -772

Text original: Tot el punt 2.2.2 Com lluita la CUP

Text proposat:

Justificació: En 5 pàgines se'ns parla de la visió global de la lluita en un vèrtex de tres punts per superar la dicotomia carrer- institució. És repetitiu de punts tractats anteriorment (límit de la institució, conquestes materials, revolució). Es proposa reduir / resumir i potser reubicar a les primeres parts de la ponència (marc estratègic) on també es parla de la institució, etc. (bé, depèn de l'objectiu que tingui el document, però es fa feixuc!). (i de fet al següent apartat torna a parlar dels 3 punts en una pàgina gran dient què han de fer les AL. En general tota aquesta part de l'estratègica es fa repetitiva -territorial, institució, sectorial).

Esmena 68

Proposa: Cornellà, Baix Llobregat

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.2. Com lluita la CUP

Tipus d'esmena: Supressió

Pàgina: 27

Línies: 694 a 699

Text original: Assumint el context actual exposat anteriorment, amb una onada reaccionària global i el retorn a l'autonomisme amb el tancament del cycle anterior al principat, és absolutament necessari assumir que sense una transformació en l'àmbit moral, dels valors i, en definitiva, ideològica, de la societat, serà del tot impossible assolir els nostres objectius. Això fa que aquesta hagi de ser una de les tasques que fonamenti tota la nostra acció política.

Text proposat:

Justificació: Assumir que s'ha de transformar moralment la societat per poder assolir el poder es veritablement insòlit. Com es crearà aquesta nova persona sota el capitalisme? Hem de ser conscients del context capitalista actual

Esmena 69

Proposa: Nou Barris i Gràcia, Barcelona

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.2. Com lluita la CUP

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 28-29

Línies: 729-751

Text original: Per últim, el tercer vèrtex que ha de conformar l'acció de la CUP és el de l'assoliment de conquestes materials o polítiques per a les classes populars. Això és important, en primer lloc, per pal·liar els impactes més ferotges que el sistema ens propina i dotar-nos d'unes condicions de vida que ens permetin lluitar en millors condicions. En segon lloc, per demostrar a la societat que l'acció col·lectiva i la lluita

donen fruits. En tercer lloc, per explicitar els límits del sistema quan aquests no siguin possibles o resultin insuficients, i la necessitat de superar-lo, i, en darrer lloc, per evidenciar que el projecte polític de la CUP és un projecte per a la majoria de la societat.

Les fórmules a partir de les quals es poden produir aquestes conquestes són múltiples, i permeten treballar des de diferents espais, en diferents àmbits sectorials i territorials, i amb propostes de diverses magnituds. Des de polítiques municipalistes o autonòmiques que esgotin el cada vegada més curt recorregut de les millores en el marc estatal actual i del capitalisme global, fins a la creació d'estructures de garantia de drets paral·leles a l'arquitectura estatal, passant per accions de denúncia i boicot per aturar projectes lesius per a la comunitat o les demandes organitzades per la garantia de drets.

Així i tot, cal fer notar que en el marc de les conquestes, cal realisme i assumir que en l'actual fase del capitalisme —en què la reproducció de la taxa de guany és cada vegada més limitada—, el marge per generar benestar des de les institucions, a partir de la redistribució, és molt reduït. Assumint que són sols petites passes i no el veritable objectiu, les conquestes concretes, emmarcades en una dinàmica més àmplia d'acció política que contempli la transformació de la ideologia dominant i l'organització de la classe, han de ser guia de l'acció política de la CUP.

Text proposat: Per últim, el tercer vèrtex que ha de conformar l'acció de la CUP és l'assoliment de conquestes materials o polítiques que constitueixin noves posicions de força des de les quals assolir els nostres objectius de màxims. Això va més enllà de l'acció paliativa sobre els impactes més ferotges que el sistema ens propina. Les conquestes materials concretes ens han de dotar d'unes condicions de vida que ens permetin lluitar en millors condicions però, sobretot, ens han de permetre permeten elevar el nivell de consciència del nostre subjecte polític, demostrant que l'acció col·lectiva dóna fruits. Així mateix, són una eina per explicitar els límits intrínsecs del sistema capitalista en termes de redistribució de la riquesa —quan no siguin possibles o resultin insuficients—, així com la necessitat de superar-lo i, en darrer lloc, per evidenciar que el projecte polític de la CUP és un projecte per a la majoria de la societat.

Les fórmules a partir de les quals es poden produir aquestes conquestes són múltiples i permeten treballar des de diferents espais, en diferents àmbits sectorials i territorials, i amb propostes de diverses magnituds. Des de polítiques municipalistes o autonòmiques que esgotin el cada vegada més curt recorregut de les millores en el marc estatal actual i del capitalisme global, fins a la creació d'estructures de classe independents de l'arquitectura estatal, passant per accions de denúncia i boicot

per aturar projectes lesius per a la comunitat o les demandes organitzades per a la conquesta i defensa de drets.

Ara bé, al darrere d'una o altra intervenció concreta, cal tenir-hi un criteri general que es resumeix en la fórmula següent:

-Impulsarem les reformes que, en ser fruit de la lluita organitzada i conscient, ens permetin estendre la necessitat d'organització i lluita a l'entorn d'objectius que superen les mateixes reformes. Aquestes reformes no són part del nostre programa polític, que ha de ser de màxims, sinó que són accessòries, i així les entenem, a la consecució dels nostres objectius a llarg termini.

-No recolzarem les reformes que, per parcials, per desconnectades de les demandes populars, o per vocació pal·liativa del conflicte social, tinguin l'objectiu de consolidar l'hegemonia de les classes dominants.

També impulsarem reformes que alterin les relacions socials de classe (el repartiment del poder polític o les relacions de producció) en favor de la classe treballadora, però no impulsarem per iniciativa pròpia mesures cosmètiques o de mínims que no incideixin en la balança del conflicte Capital/Treball en favor de la classe treballadora.

Per tant, cal fer notar que en el marc de les conquestes, cal realisme i assumir que en l'actual fase del capitalisme —en què la reproducció de la taxa de guany és cada vegada més limitada—, el marge per generar benestar des de les institucions, a partir de la redistribució, és molt reduït. Assumint que són sols petites passes i no el veritable objectiu, les conquestes concretes, emmarcades en una estratègia i un programa més amplis d'acció política que contemplin la transformació de la ideologia dominant i l'organització de la classe treballadora, han de ser degudament emprades dins l'acció política de la CUP.

Justificació: El text original (que en essència es manté) esbossava els pros i els contres de l'impuls de reformes per part d'un partit revolucionari però era imprecís a l'hora de jerarquitzar-les i definir un criteri vàlid en tots els casos per a l'avaluació de les mateixes. Hem aprofitat a banda d'algunes precisions lingüístiques, per connectar la idea de la reforma concreta amb el pla estratègic i establir els termes bàsics de la dialèctica entre el programa de mínims amb el programa de màxims.

Esmena 70

Proposa: La Seu d'Urgell, Pirineu

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.2. Com lluita la CUP

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 30,31,32, 33

Línies: 774-858

Text original: “Des de barris i viles es construeixen els Països Catalans” és un principi polític que ha definit la matriu estratègica del municipalisme. Històricament, la CUP ha apostat pel municipalisme com a base d’una estratègia d’alliberament nacional de país, però no ha estat mai una aposta localista sinó una aposta d’intervenció en la realitat política nacional, i amb voluntat de disputa del poder i construcció d’unes estructures comunes de contrapoder real articulades al voltant del programa i d’aquesta estratègia nacional. És per això que l’organització ha de desenvolupar una estratègia política d’intervenció on la participació en una institució o l’altra no sigui un fi en si mateix sinó una forma per a la construcció d’aquest contrapoder, l’augment de l’hegemonia política, guanyar conquestes de drets o assolir transformacions, i facilitar la incorporació de militància al projecte de ruptura independentista, socialista, ecologista i feminista per millorar les condicions que ens situïn a un escenari de ruptura guanyador. Per tant, lluny de legitimar la delegació política ni el parlamentarisme local, la CUP quan ha apostat pel municipalisme ha fet una aposta forta, àmplia i ambiciosa pels barris, municipis i agregacions territorials entenent-los com a espais útils de disputa, lluita i agregació política per a avançar en una estratègia de presa del poder.

És per això que l’organització segueix apostant perquè el primer espai d’organització i lluita de la CUP és el vinculat i fet a partir de les assemblees locals i territorials, com a espais de militància directament vinculats amb la militància de base, les veïnes i el territori pròxim a aquestes. És naturalment el primer àmbit d’agregació política i el pal de paller del projecte de l’organització, a partir del que es construeix i es desenvolupa aquest amb l’aterratge de l’estratègia nacional consensuada. Parlem d’àmbit territorial perquè l’acció política que despleguin les assemblees locals, comarcals o territorials ha de fer-se aterrada i arrelada al seu entorn més directe, vinculant el projecte nacional, a les tendències del sistema productiu a cada territori i a les problemàtiques locals. Segons cada conjuntura o el potencial polític de cada acció o plantejament caldrà interpel·lar o activar l’àmbit de barri, municipal, intermunicipal, comarcal, territorial més ampli... Entenent, per tant, que es podrà utilitzar una estructuració territorial per a l’acció política que no

coincideixi amb l'estructuració territorial orgànica o de coordinació dissenyada, i que la militància i les territorials hauran de ser flexibles a l'hora de fer les lectures polítiques que ens ajudin a identificar quin subjecte (local, comarcal, territorial) ens és útil políticament en cada ocasió.

Aquesta intervenció política local o territorial serà bàsicament orientada pel programa polític de l'organització i el desplegament estratègic d'aquest.

Les assemblees locals o territorials aterran i aplicaran qüestions programàtiques nacionals en la seva feina diària d'intervenció política intentant que aquesta sigui útil per algun dels objectius polítics marcats: Construcció d'hegemonia: En el marc de la lluita local i territorial, cal concebre la construcció d'hegemonia a partir de la socialització i la propaganda política mateixa, i també a partir de la politització i l'agregació en la pròpia lluita. Per això, quan fem intervenció política territorial, és important difondre els nostres plantejaments polítics a partir de totes les eines de les quals disposem, ja que socialitzar la manera d'entendre la societat, el món, i els conflictes que ens envolten té potencial pedagògic i d'agregació, i permet avançar l'imaginari col·lectiu i el sentit comú.

Generació d'organització i conflicte: un cop analitzat l'entorn proper i els conflictes que s'hi generen hem de prioritzar augmentar la consciència i organització de les classes populars entorn aquestes lluites amb potencial agregador, de conscienciació o victorioses. Però no només hem de ser presents i potenciar i facilitar contextos de conflicte i amb capacitat d'agregació -en espais del moviment popular o altres-, sinó que també hem de ser generadors de conflicte i lluita en aquells camps que identifiquem que cal i la classe treballadora no hi està organitzada. Tinguem la correlació de forces que tinguem en les institucions municipals o territorials, cal que les nostres propostes polítiques vagin lligades i acompanyades a l'objectiu d'organitzar i agregar la classe treballadora entorn de la lluita i el conflicte per disputar els seus interessos, per fugir de dinàmiques clientelars i evitar legitimar la política de delegació. Cada context local i territorial en funció de l'anàlisi del seu entorn proper haurà de fer l'aposta que consideri més útil per aquest objectiu polític, sempre coherent a l'estratègia nacional.

Conquestes materials o polítiques: un tercer objectiu polític en la nostra feina diària serà treballar per la conquesta de drets i canvis materials a partir de la nostra feina política. Si governem i tenim una bona correlació de forces poder escollir quins elements programàtics aplicar i forçar per conquerir victòries. Si no tenim una bona correlació de forces a la institució, poder identificar també qüestions programàtiques amb les quals es pot treballar des d'altres espais d'intervenció (sindicals, veïnals o plataformes en defensa de drets, per exemple) per aconseguir

guanyar algunes de les propostes polítiques que ens permetin avançar també en drets i materialitat per la classe treballadora.

Per tant, cal que articulem la feina que fem com a Assemblees Locals, agrupacions comarcals, territorials, tant com a feina pròpia com en la intervenció de les institucions: ajuntaments, consells comarcals i diputacions entenen aquests objectius polítics i llegint la potencialitat de la intervenció en cada espai en base aquests. Cada una de les institucions tindrà més o menys potencial per a cada objectiu polític segons la correlació de forces, el context o la capacitat de la institució en si mateixa, i serà feina de l'organització saber interpretar, per tant, quina és la millor intervenció política a fer en base a aquests objectius i aquest marc definit. Serà important que la feina que en aquest sentit es desplegui arreu del territori sigui coordinada i coherent entre ella, que surti del desplegament de l'estratègia nacional i que tot i l'aterratge territorial no es desenvolupin propostes que puguin ser o llegir-se com a contradictòries entre elles. Serà tasca de la militància i els espais de direcció i lideratge vetllar per acompanyar el desplegament coherent de la feina política en aquests termes.

Text proposat: Històricament, la CUP ha apostat pel municipalisme, però no ha estat mai una aposta localista sinó una aposta d'intervenció en la realitat política nacional, i amb voluntat de disputa del poder i construcció d'unes estructures comunes de contrapoder real articulades al voltant del programa i d'aquesta estratègia nacional. "Des de barris i viles es construeixen els Països Catalans" és un principi polític que ha definit la matriu estratègica del municipalisme. A més a més, entre el nivell local i el nacional, hi ha un espai de lluita que la CUP ha experimentat: la dimensió territorial. Donat que territori és un concepte complex que pot voler dir coses diferents, convé que ens hi aproximem des d'una perspectiva marxista. No vivim, actuem i treballem a l'espai, en realitat el produïm al viure, actuar i treballar. Entenem que el capitalisme està incrustat a la trama de la vida, tant a nivell ecològic com social. D'aquesta manera, les lleis de la competència empenyen els capitalistes a traslladar la producció a espais més avantatjats. Així doncs, les diferències geogràfiques – ja sigui a nivell de recursos naturals o a nivell d'infraestructures construïdes- agafen un rol determinant en la intensificació de les especialitzacions productives territorials. Les especialitzacions territorials no són estàtiques, varien al llarg del temps, i tendeixen a comprendre varies comarques o parts de comarques. Les principals especialitzacions als Països Catalans giren al voltant del turisme, l'agroindústria, l'extractivisme energètic i hídric, la logística i les ciutats globals, que apleguen forces d'acumulació del capital en espais clau com Barcelona i supediten a la resta d'espais a aquest poder centralitzat. Cal entendre el paper determinant dels Estats en la creació d'aquestes unitats territorials ja que les institucions realitzen grans inversions en la reconfiguració material i simbòlica de

l'espai (sistemes de carreteres, ports, aeroports, subvencions a sectors econòmics, parcs tecnològics, universitats, màrqueting territorial) per tal de maximitzar la possibilitat de benefici privat dels capitalistes. És a dir, es produeix una aliança público-privada amb l'objectiu de millorar la força competitiva de la regió davant d'altres regions. Aleshores, cristal·litza una aliança regional de classes per beneficiar el "progrés" i la "salut econòmica". Les burgesies locals (petites empreses, terratinents, propietaris immobiliaris) falquen aquesta aliança oferint suport popular i, sovint, persuadeixen elements de la classe treballadora amb l'argument que la prosperitat de la regió els portarà beneficis indirectes. Així doncs, aquestes estructures espaciotemporals específiques d'acumulació del capital influeixen en la demanda de força de treball, en la lluita de classes, la cultura i estils de vida, mostrant així una certa coherència estructurada al voltant del conflicte capital-treball. Per aquests motius treballarem la dimensió territorial de la lluita fent-la coincidir amb les especialitzacions productives territorials. L'objectiu és doble: construcció d'una hegemonia que ens sigui favorable i enfortir la construcció de la Unitat Popular, és a dir, enfortir l'entramat organitzatiu i dotar-lo de direcció estratègica. Aquest procés s'ha de basar amb la crítica al model socioeconòmic actual combinat amb el disseny de la societat del futur, en clau de planificació econòmica democràtica, que s'ha de basar en el desenvolupament integrador entre les diferents parts dels Països Catalans.

El procés d'estudi i crítica de la societat actual ens permet detectar i generar quadres polítics que entenguin el funcionament del capitalisme a la seva zona d'actuació i el procés de proposta de futur ens permet construir de manera conjunta amb la societat un full de ruta, que podrà servir per guiar l'actuació i els programes electorals de les CUP locals de la zona en qüestió. Durant aquest procés es podran identificar i atacar infraestructures clau per a l'acumulació de capital. D'altra banda, aquesta tipologia de lluita, a part de que tendeix a revertir el procés de fragmentació dels moviments socials té la virtut que permet baixar significativament el nivell d'abstracció del llenguatge. És a dir, a tot arreu volem confrontar el capitalisme, però a la gent que viu, per exemple, en una zona d'especialització en l'agroindústria, ens organitzarem al voltant de la crítica a l'absurditat de la producció de porcs, des de tots els seus àmbits: laboral (cada cop més apropiació de plusvàlua amb els processos de tecnificació i intensificació), ecològic (contaminació aqüífers), antiracista (són els migrants els que sustenten la cadena de producció), feminista (assetjament sexual i explotació laboral femenina generalitzada als escorxadors) i, fins i tot, colonialista (esquilmat dels sòls d'Amèrica del Sud a base del cultiu intensiu de la soja). I el mateix farem amb la gent que viu en la resta d'especialitzacions. L'objectiu és forjar noves hegemonies que ens siguin favorables, per això, cal que usem d'ancoratge les contradiccions que experimenta la gent a la seva vida quotidiana, és a dir, quan es genera una esquerda entre el

sentit comú hegemònic i la vivència personal. En el procés de construcció de la Unitat Popular haurem de treballar conjuntament amb la resta de militància de l'El i amb el moviment popular de cada territori, fent emergir direccions estratègiques que cohesionin els moviments socials al voltant de la crítica a l'especialització productiva capitalista de cada territori. Al mateix moment que s'evidencia, per exemple, l'absurditat del monocultiu turístic o porcí, es realitzaran propostes concretes en aquell espai per dissenyar i experimentar amb com ha de ser la societat del futur.

Justificació: El concepte de territori és complex i pot voler dir moltes coses diferents. Per això s'ha volgut establir un marc comú sobre què entenem per territori. Posteriorment s'ha volgut detallar una proposta concreta amb la que l'El i altres agents hem treballat de manera exitosa en alguns territoris del Paísos Catalans i que entenem que és la proposta amb la que ha de treballar el proper SN i el conjunt de l'organització en els territoris on es cregui possible. Entenem que la tipologia de lluita plantejada pot ser la clau per enfortir les bases organitzatives de la CUP, que ens pot referenciar i enfortir sinèrgies amb el moviment popular. Ens pot generar quadres polítics que es converteixin en referents dels seus territoris. En l'esmena s'exposa el procés de creació d'hegemonies favorables als nostres interessos. Té una vessant important de crear fulls de ruta per les societats que imaginem, que pot ser la base dels programes electorals de la CUP de cada territori i a més a més, obre les portes a parlar de planificació democràtica de la producció.

Esmena 71

Proposa: Reus, El Camp

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.2. Com lluita la CUP

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 32

Línies: 836 - 844

Text original: Si es governa i disposa d'una bona correlació de forces es podran escollir quins elements programàtics aplicar i forçar per conquerir victòries. Si no es disposa d'una bona correlació de forces a la institució, es poden identificar també qüestions programàtiques amb les quals treballar des d'altres espais d'intervenció (sindicals, veïnals o plataformes en defensa de drets, per exemple) per aconseguir

guanyar algunes de les propostes polítiques que permetin avançar també en drets i materialitat per a la classe treballadora.

Text proposat: Aquests poden ser canvis o conquestes materials a curt termini, però sempre hauran d'anar vinculats amb una proposta vehicular de transformació del model capitalista a mitjà termini. S'ha d'evitar que les conquestes siguin superficials i aïllades, si no que la suma d'elles han d'estar emmarcades dins d'un canvi de model del sistema capitalista, que l'assenyali i faci evidenciar les seves carències i les alternatives de model. Si es governa i disposa d'una bona correlació de forces es podran escollir quins elements programàtics aplicar i forçar per conquerir victòries. En qualsevol de les circumstàncies i relació de forces, cal identificar també qüestions programàtiques amb les quals treballar des d'altres espais d'intervenció (sindicals, veïnals o plataformes en defensa de drets, per exemple) per aconseguir guanyar o legitimar algunes de les propostes polítiques que permetin avançar també en drets i materialitat per a la classe treballadora.

Justificació: Evitar que l'acció institucional sigui una suma de conquestes aïllades i reformistes i buscar la planificació estratègica d'acció política a mitjà termini.

Esmena 72

Proposa: Reus, El Camp

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.2. Com lluita la CUP

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 33

Línies: 852

Text original: Després de: Serà important que la feina que en aquest sentit es desplegui arreu del territori sigui coordinada i coherent entre ella, que surti del desplegament de l'estratègia nacional i que tot i l'aterratge territorial no es desenvolupin propostes que puguin ser o llegir-se com a contradictòries entre elles.

Text proposat: En cas que una AL valori que la CUP del municipi ha d'entrar a govern, aquesta haurà de tenir la validació de l'Assemblea Territorial, donat que el pacte de govern amb els altres partits polítics en l'àmbit municipal no pot anar per sobre ni condicionar l'estratègia i acció política territorial. Per tant, és primordial que

es debati en l'AT per evitar possibles contradiccions dins del territori en l'àmbit institucional -Diputació, Consell Comarcal...- i de lluites socials.

Justificació: S'ha d'evitar que un pacte de govern se centri en el localisme i vetllar pel municipalisme, la coordinació del territori i l'objectiu nacional.

Esmena 73

Proposa: Sant Sadurní d'Anoia, Penedès

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.2. Com lluita la CUP

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 33

Línies: 858

Text original:

Text proposat: La qüestió de la governabilitat: Si bé entenem el municipalisme com el conjunt de mecanismes i espais d'acció política que ens permeten intervenir i transformar la nostra comunitat dins i fora de les institucions, no podem obviar que les institucions locals són un dels principals espais (no l'únic) que planifica, dissenya i transforma la realitat més propera. En aquest sentit, com ja s'ha dit, cal que la lògica d'intervenció política que les assemblees locals i territorials duguin a terme en aquests espais sigui coherent arreu del territori i això passa també per tenir un posicionament reconeixible sobre la qüestió de la governabilitat que sigui comprensible per la majoria de les classes populars.

Evidentment, les candidatures que es vagin conformant per presentar-se a les eleccions municipals han de sostenir-se en els tres objectius especificats (construcció d'hegemonia, generació d'organització i conflicte, i l'assoliment de conquestes materials o polítiques) que han de ser la base que ens serveixi no només per fer acció política sinó també per valorar cada decisió tàctica o estratègica que es pren en funció de si serveix o no per avançar en l'assoliment d'aquests objectius. És per això que cal inserir i mencionar específicament la qüestió de la governabilitat en el marc d'aquests objectius polítics i que, si bé és cert que l'autonomia local ha de prevaldre en última instància la possibilitat d'implicar-se o no en la gestió la governança local, cal tenir clar que la tasca de les assemblees locals és aprofitar al màxim tots els espais i mecanismes d'intervenció política que ens permetin avançar en aquests objectius. Així doncs, en funció dels suports electorals rebuts, les

assemblees locals han de valorar amb quins altres partits poden compartir elements programàtics essencials que permetin treballar per un model de poble i de país que s'aproximi a les nostres coordenades ideològiques i, sempre que la correlació de forces i les possibles aliances ho permetin, implicar-se en la governabilitat del seu municipi per disposar del màxim potencial de les eines que ofereix la institució per avançar en els nostres objectius polítics.

Justificació: La qüestió de la governabilitat ha estat un dels elements que de manera més recurrent han tensionat les assemblees locals i la mateixa organització. Cal abordar, doncs, aquesta qüestió de manera específica i no només deixar entendre un posicionament de manera difusa al llarg de tot el document. A més a més, la disparitat de posicionaments (moltes vegades fins i tot contradictoris) que han dut a terme les nostres assemblees locals ha desorientat la nostra base social i ha permès als nostres adversaris polítics aprofundir en les nostres contradiccions. Cal que la CUP marqui una línia política clara que parteixi de la base que per avançar en els nostres objectius polítics és útil fer servir totes les eines que ens ofereix la institució i que per fer-ho cal definir de quina manera, amb quines aliances i quines contradiccions estem disposades a assumir col·lectivament per governar.

Esmena 74

Proposa: Reus, El Camp

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.2. Com lluita la CUP

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 34

Línies: 891-895

Text original: La dimensió nacional desplega la feina que fa la CUP com a organització i agent nacional de país. És una feina en paral·lel al treball local, territorial i sectorial i necessàriament lligada a ells estratègicament. Es diferencia la feina com agent polític nacional i la feina a les cambres legislatives, en funció de la correlació de forces/impacte que hi tinguem en cada moment.

Text proposat: La CUP com agent polític nacional és el resultat de l'estratègia acordada per assolir els objectius conjunts a escala de Països Catalans. Per tant, s'alimenta, recull i amplifica l'acció feta des dels territoris i serveix, alhora, com a motor i amplificador per recollir i culminar, en forma d'accions nacionals d'ampli

abast i capacitat transformadora, aquesta feina. El paper de la CUP com a agent polític nacional ha de ser el de promoure eines i recursos que coordinin, donin altaveu i recullin en una proposta nacional que generi victòries les diferents lluites del nostre país i objectius polítics, sent les cambres legislatives un afegit estratègic final i no el centre de l'acció política.

Justificació: Volem clarificar i reforçar la comprensió del rol de la CUP com a agent polític nacional dins del marc dels Països Catalans i reforçar els principis de coordinació i suport mutu entre les diverses lluites territorials. Això assegura que la nostra acció política a nivell nacional sigui coherent, efectiva i transformadora.

Esmena 76

Proposa: Rubí, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.2. Com lluita la CUP

Tipus d'esmena: Supressió

Pàgina: 35

Línies: 907

Text original: Dotar d'un marc global de comprensió de les diferents problemàtiques i lluites sectorials que sorgeixen; explicant que l'origen de tots els mals és el sistema capitalista encarnat, als Països Catalans, per la dominació dels estats espanyol i francès

Text proposat:

Justificació: L'origen de tots els mals... És una frase que converteix la nostra anàlisi política en una simplificació. No recull la complexitat "dels mals".

Podem parlar del patriarcat o de l'extractivisme no capitalista, de si un Estat català no seria capitalista, bel·licista o patriarcal, però potser no cal.

Com ja portem moltes pàgines explicant i analitzant la nostra brúixola i el nostre sentit comú, simplement ho trauríem i proposaria en general ser curoses amb les simplificacions excessives que ens fan semblar molt menys capaces d'analitzar i entendre el món del que ho som en realitat).

Esmena 79

Proposa: Reus, El Camp

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.2. Com lluita la CUP

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 35

Línies: 915

Text original: Relacions, treball polític i aliances amb agents a escala nacional d'acord amb les necessitats de l'estratègia política: identificació d'agents rupturistes, treballar en les oportunitats de lluita i conflicte, suport, difusió, estructura, en organitzacions polítiques o lluites sectorials organitzades amb plantejaments propers als nostres marcs ideològics o programàtics...

Text proposat: Relacions, treball polític i aliances amb agents a escala nacional d'acord amb les necessitats de l'estratègia política: cal identificar d'agents rupturistes, treballar en les oportunitats de lluita i conflicte, suport, difusió, estructura, en organitzacions polítiques o lluites sectorials organitzades amb plantejaments propers als nostres marcs ideològics o programàtics intentant acostar-los, sempre que sigui possible, a les nostres sigles. Es treballarà d'aquesta manera fora de la institució i també dins, però bilateralment o coordinadament i sense diluir l'organització en candidatures paraigua que responguin a objectius purament electorals.

Justificació: Solidificació del projecte CUP a través del contacte amb altres espais, però sense apostar per candidatures paraigües que dilueixin l'organització. Aprofitar les relacions polítiques i les aliances per sumar i fer créixer l'organització.

Esmena 81

Proposa: Reus, El Camp

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.2. Com lluita la CUP

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 36-37

Línies: 922-971

Text original: Cambres legislatives: una eina més per a l'alliberament nacional i social dels PPCC La CUP ha d'aspirar a l'assoliment de les màximes cotes i espais de poder polític possible per desplegar la seva estratègia i assolir els objectius de la Unitat Popular. És aquesta voluntat la que explica la intervenció política de la CUP en les cambres legislatives, a més a més de l'aposta municipalista històrica. Per tant, sempre que s'estigui en condicions d'accedir-hi i sostenir-la, aquesta participació pot suposar una eina valuosa al servei de l'organització i els seus objectius. Lluny de legitimar el sistema, el marc juridicopolític espanyol o, si fos el cas, el francès o el de la Unió Europea, la lluita des d'aquests espais pot resultar útil sempre que estigui plenament imbricada amb l'estratègia global de l'organització. El marc general d'intervenció parlamentària es basarà en el triangle descrit:

- Construcció d'hegemonia. La presència en aquestes institucions (així com la concurrència en les eleccions) té un clar potencial d'impacte mediàtic per a la disputa ideològica i política, de plantejament d'alternatives i difusió de discurs i de la mateixa praxi política d'acord amb el nostre model de militància. També, de l'establiment de relacions polítiques, consolidar la referencialitat construïda alhora que demostra fortalesa organitzativa i capacitat d'incidència en nivells diversos.
- Generació d'organització i conflicte. Les possibilitats de l'acció parlamentària per visibilitzar i potenciar lluites són evidents, des de la seva defensa a la institució a la generació de conflicte per evidenciar els límits d'aquesta i de l'entramat juridicopolític vigent. Igualment, és clau l'accés a recursos (econòmics i de persones alliberades) per enfortir les possibilitats de lluita de la mateixa organització i del moviment.
- Conquestes materials o polítiques. Cal esforçar-nos a aconseguir avenços concrets d'acord amb els nostres objectius generals. Resulten clau per reforçar els altres dos vèrtexs, evidenciant la possibilitat de conquerir drets i la construcció d'alternatives, així com la utilitat de l'organització i les lluites que defensem.

Així doncs, la participació de la CUP en les diverses eleccions supralocals, com poden ser els casos dels parlaments autonòmics, els departaments, les corts espanyoles, l'assemblea francesa o el Parlament Europeu, ha de partir sempre d'una anàlisi i una proposta d'intervenció basada en les potencialitats i prioritats de desplegament del triangle d'intervenció. Partint de l'aposta per ocupar els màxims espais institucionals possibles, és necessari que, per plantejar o no la participació en cada una d'aquestes cites electorals, s'analitzi, d'una banda, i des d'un punt de vista

polític, l'oportunitat tàctica de la participació, i de l'altra i des d'un punt de vista orgànic, la capacitat i recursos per fer-hi front.

Avui en dia la participació de la CUP al Parlament de Catalunya és ja una aposta consolidada que, per poder ser desplegada en altres parlaments, requereix una tasca de consolidació i expansió de l'organització que s'aborda en altres apartats de la ponència. En el mateix sentit, la participació en conteses electorals de caràcter estatal o europeu, que tenen com a potencialitat superar el marc autonòmic i dur a terme una estratègia política de construcció nacional dels Països Catalans en el seu conjunt (o gairebé), requereix també la generació de les condicions polítiques i organitzatives que les facin possibles. D'acord amb aquest marc estratègic és tasca de l'organització la generació d'aquestes condicions, d'una banda, i l'anàlisi de l'oportunitat tècnica de cada intervenció, de l'altra.

Text proposat: Cambres legislatives: una eina més per a l'alliberament nacional i social dels PPCC La CUP ha d'aspirar a l'assoliment de les màximes cotes i espais de poder polític possible per desplegar la seva estratègia i assolir els objectius de la Unitat Popular. És aquesta voluntat la que explica la intervenció política de la CUP en les cambres legislatives, a més a més de l'aposta municipalista històrica. Tot i això, l'estratègia per assolir aquestes quotes de poder serà supeditada a l'objectiu principal de mobilitzar i organitzar les classes populars evitant, doncs, utilitzar fórmules electoralistes que renunciïn als pilars bàsics estratègics i fundacionals. La CUP utilitza la cambra legislativa com un espai d'incidència política més, però no única, per aprofitar la capacitat amplificadora de les lluites, de batalla ideològica en denúncia i proposta així com materialització de propostes realment transformadores. Per tant, sempre que s'estigui en condicions d'accedir-hi i sostenir-la, aquesta participació pot suposar una eina valuosa al servei de l'organització i els seus objectius.

La lluita efectiva per l'alliberament nacional i social ha de centrar-se en la mobilització popular i l'organització de les classes Populars. Lluny de legitimar el sistema, el marc juridicopolític espanyol o, si fos el cas, el francès o el de la Unió Europea, l'esforç principal ha de ser l'empoderament de les classes populars a través de l'organització de base per així assolir una quota de representació significativa dins de les institucions i poder optar a ser decisius. El marc general d'intervenció parlamentària es basarà en un triangle piramidal descrit:

1. Generar conflicte i organitzar les Classes Populars: aquesta és la base de tota revolució, s'ha d'aprofitar cada oportunitat de conflicte per tenir la ciutadania organitzada en contra de les contradiccions capitalistes en cadascuna de les nostres lluites (emancipació nacional, feminisme, ecologisme i socialisme) i dotar-les

de les estructures necessàries pel moment de l'embat poder respondre. Per tant, serà el punt inicial i principal que sostindrà l'acció política: En l'àmbit institucional, les possibilitats de l'acció parlamentària per visibilitzar i potenciar lluites són evidents, des de la seva defensa a la institució a la generació de conflicte per evidenciar els límits d'aquesta i de l'entramat juridicopolític vigent. Igualment, és clau l'accés a recursos (econòmics i de persones alliberades) per enfortir les possibilitats de lluita de la mateixa organització i del moviment.

2. Construcció de l'hegemonia: el fet de tenir les classes populars organitzades permet construir una hegemonia sòlida i identificable amb el conflicte i les classes populars. L'hegemonia veu d'aquesta idea organitzada i les institucions i les eines de la que aquesta dota -en l'àmbit legislatiu, comunicatiu i econòmic- permetrà un altaveu més per difondre els nostres ideals així com denunciar el sistema actual més enllà de l'organització i cap a les classes populars per poder ampliar la lluita en un sentit comú hegemònic. La presència en aquestes institucions (així com la concurrència en les eleccions) té un clar potencial d'impacte mediàtic per a la disputa ideològica i política, de plantejament d'alternatives i difusió de discurs i de la mateixa praxi política d'acord amb el nostre model de militància. També, de l'establiment de relacions polítiques, consolidar la referencialitat construïda alhora que demostra fortalesa organitzativa i capacitat d'incidència en nivells diversos.

3. Conquestes materials i polítiques: Les conquestes materials i polítiques són resultat d'una capacitat d'execució i acció de les classes populars organitzades, i conseqüència alhora que causa de l'hegemonia social i a les institucions. Per assolir conquestes materials és imprescindible la generació del conflicte i l'organització popular, que, de la mà de l'hegemonia, ens durà a poder optar conquestes materials i polítiques que ens permetin demostrar que els nostres objectius són possibles, alhora que avançar en els nostres objectius i fer créixer el moviment i el sentit comú hegemònic evitant caure en possibilisme o reformisme que complaeixen a la burgesia i no aporta res a la classe treballadora del nostre país. Es buscarà aconseguir avenços concrets d'acord amb els nostres objectius generals. Això permet reforçar la generació de conflicte i organització així com la construcció de l'hegemonia, evidenciant la possibilitat de conquerir drets i la construcció d'alternatives, així com la utilitat de l'organització i les lluites que defensem.

Així doncs, la participació de la CUP en les eleccions supralocals, com poden ser els casos dels parlaments autonòmics, els departaments, les corts espanyoles, l'assemblea francesa o el Parlament Europeu, ha de partir sempre d'una anàlisi i una proposta d'intervenció basada en les potencialitats i en el nivell d'organització de les classes populars i generació de conflicte. Partint de la premissa que si no tenim

gent organitzada difícilment podrem ocupar espais institucionals decisius de forma funcional per desplegar la nostra estratègia política sense deixar-nos endur per l'electoralisme i l'assimilació a altres espais polítics. Serà a partir d'aquesta base de la piràmide, i a través de la diagnosi de la capacitat de revertir en ella -organitzar i generar conflicte-, que es passarà a plantejar si hi ha la capacitat de participar o no en cada una d'aquestes cites electorals, per, a posteriori, analitzar, d'una banda, i des d'un punt de vista polític, l'oportunitat tàctica de la participació, i de l'altra i des d'un punt de vista orgànic, la capacitat i recursos per fer-hi front.

Actualment, la participació de la CUP al Parlament de Catalunya és una aposta consolidada, tot i que no segura, que permet, desplegar els nostres objectius i utilitzar-lo d'altaveu. Tanmateix, cal adaptar la seva tàctica a la realitat representativa parlamentària, de l'organització, així com de l'estat social de les classes populars, per reforçar els eixos de la piràmide que més s'adeqüin al context. D'altra banda, s'ha de treballar perquè aquesta participació s'extengui arreu dels PPCC i no centrar-se només en el Principat. Pel que fa a la participació en conteses electorals estatals o europees, requereix també la generació de les condicions polítiques i organitzatives que les facin possibles, per tant no serà prioritari a no ser que les condicions materials i humanes ho permetin, no per legitimar-les si no per amplificar el nostre discurs, teixir aliances internacionals. D'acord amb aquest marc estratègic és tasca de l'organització la generació d'aquestes condicions, sobretot en el marc PPCC, d'una banda, i l'anàlisi de l'oportunitat tècnica de cada intervenció, de l'altra.

Justificació: L'objectiu de la nostra esmena és clarificar i reforçar la coherència estratègica del document respecte a la participació de la CUP en les cambres legislatives i altres àmbits de representació política. La nova redacció proposa diversos canvis fonamentals que s'alineen millor amb els principis i objectius de la nostra organització. Aquests són els principals punts de justificació:

Clarificació del Rol de les Cambres Legislatives: la redacció actual pot donar la impressió que la participació en les cambres legislatives és gairebé equiparable a la mobilització i organització de les classes populars. La nostra esmena posa l'accent en què les cambres legislatives són una eina complementària i no substitutiva de la lluita popular.

Evitar Fórmules Electoralistes: es subratlla la necessitat d'evitar l'electoralisme, clarificant que la participació en les eleccions ha de ser una eina per a l'organització i mobilització, no un fi en si mateix. Això és coherent amb els nostres pilars bàsics estratègics i fundacionals.

Enfocament en la Mobilització Popular: es reforça la idea que la lluita per l'alliberament nacional i social ha de centrar-se principalment en la mobilització i l'organització de les classes populars, prioritzant l'empoderament des de la base i no la legitimació del marc jurídicopolític actual.

Construcció de l'Hegemonia i Conquestes Materials: la nostra proposta amplia la definició de la construcció de l'hegemonia i les conquestes materials, subratllant que aquestes són fruit d'una capacitat d'execució i acció de les classes populars organitzades. Això assegura que les nostres accions en les institucions estiguin sempre vinculades a la lluita popular i no caiguin en possibilismes o reformismes.

Condicions per a la Participació en Eleccions Supralocals: especifica les condicions necessàries per a la participació en eleccions supralocals, subratllant la importància de tenir una base organitzada i de generar conflicte abans de plantejar-se la participació electoral. Això assegura que la nostra presència en aquestes eleccions sigui funcional i estratègica, evitant l'assimilació a altres espais polítics.

Adaptació Tàctica i Contextual: es recalca la necessitat d'adaptar la nostra tàctica a la realitat representativa i a l'estat social de les classes populars en cada moment i context. Això permet una major flexibilitat i eficàcia en l'estratègia parlamentària, reforçant els eixos de la nostra acció política.

Extensió de la Participació als Països Catalans: insistim en la importància d'extendre la participació de la CUP arreu dels Països Catalans, evitant una focalització exclusiva en el Principat. Això reforça la nostra perspectiva de Països Catalans com a marc estratègic d'actuació.

Priorització i Oportunitat de la Participació Electoral: es clarifica que la participació en eleccions estatals o europees ha de ser considerada només si les condicions polítiques i organitzatives ho permeten, i no com una prioritat immediata. Això assegura una estratègia electoral coherent amb els nostres recursos i objectius.

Aquesta esmena, per tant, no només clarifica i millora la comprensió del nostre enfocament estratègic, sinó que també reforça els principis fundacionals de la CUP, assegurant que la nostra acció política segueixi sent una eina al servei de l'organització i dels objectius de la Unitat Popular.

Esmena 82

Proposa: Gelida, Penedès

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.2. Com lluita la CUP

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 36

Línies: 932

Text original:

Text proposat: [...] amb l'estratègia global de l'organització, i per tant, del moviment de l'Esquerra Independentista.

Justificació: Considerem rellevant constatar la relació entre el plantejament de la feina institucional en relació a l'estratègia de l'organització, però també en relació a la del moviment, ja que considerem que aquest pot ser un element tensionador en moments on cal una resposta ràpida a la conjuntura i ens podem veure arrossegats per les inèrcies i dinàmiques institucionals. Això no treu que des de la pròpia CUP es puguin generar mecanismes i elements que garanteixin que les decisions institucionals es prenen a consciència de l'estratègia global de l'organització, però en aquest mateix sentit, la connexió i consideració de les aportacions de la resta del moviment poden aportar també alguns elements importants per plantejar l'acció institucional de forma suficientment aterrada.

Esmena 84

Proposa: Sant Cugat, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.2. Proposta política, 2.2.2. Com lluita la CUP

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 37

Línies: 964-968

Text original: En el mateix sentit, la participació en conteses electorals de caràcter estatal o europeu, que tenen com a potencialitat superar el marc autonòmic i dur a

terme una estratègia política de construcció nacional dels Països Catalans en el seu conjunt (o gairebé), requereix també la generació de les condicions polítiques i organitzatives que les facin possibles.

Text proposat: En el mateix sentit, la participació en conteses electorals de caràcter estatal o europeu, que tenen com a potencialitat superar el marc autonòmic i dur a terme una estratègia política de construcció nacional dels Països Catalans en conjunt (o gairebé) però també la flaqueza potencial de ser política autonomista. És per això, que caldrà assegurar espais de debat per prendre la decisió de manera pausada i anticipada a la contesa corresponent.

Justificació: Malgrat ser la CUP una organització de base municipalista, s'ha presentat en diverses ocasions a eleccions supramunicipals sense prou debat marc sobre fins on escalar en l'àmbit territorial, generalment amb l'argument de la necessitat de respostes immediates, en lloc de fer una anàlisi pausada i programada sobre potencialitats i amenaces, i tampoc una anàlisi posterior sobre guanys i pèrdues. Convindria fer un esforç per debatre com a organització fora de la pressa de les convocatòries, i amb espais de decisió accessibles per tota la militància.

Esmena 85

Proposa: Sant Sadurní d'Anoia, Penedès

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.1. Una organització gran

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 38

Línies: 987

Text original: Una organització gran

Text proposat: Una organització de masses

Justificació: Una «organització gran» no té cap implicació política ni defineix clarament cap proposta concreta que tingui derivades estratègiques i organitzatives. En canvi, «una organització de masses» situa clarament l'horitzó al

que cal aspirar i que s'intueix en el text, encara que no se n'acaben de definir les implicacions.

Esmena 86

Proposa: Girona, Nord Oriental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.1. Una organització gran

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 38

Línies: 991

Text original:

Text proposat: per assolir aquest objectiu, aglutinar tota la gent que comparteix aquest projecte polític, amb principis i objectius, i sempre i quan sigui necessari, es podrà valorar la creació de noves eines que superin la mateixa CUP en el camí de la Unitat Popular.”

Justificació: En la línia de la resta d'esmenes fetes, no hem d'excloure la possibilitat de superar la CUP com a eina a l'hora de construir la Unitat Popular.

Esmena 87

Proposa: Sant Sadurní d'Anoia, Penedès

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.1. Una organització gran

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 38

Línies: 996

Text original:

Text proposat: La voluntat d'esdevenir una organització de masses porta associades una sèrie de implicacions polítiques, organitzatives, estratègiques i comunicatives que segurament caldrà desenvolupar en futures assemblees nacionals. No obstant, la voluntat de transformar la CUP en una organització de masses passa per construir una organització que sigui capaç d'enquadrar el màxim de gent treballadora possible, que faci política més enllà de la dinàmica institucional i que tingui capacitat de mobilització pròpia. Això vol dir necessàriament flexibilitzar l'exigència militant de l'organització permetent diferents graus d'implicació, de formació i de compromís però també vol dir reforçar l'assemblea de base com a únic espai capaç d'atraure i enquadrar nova militància. El reforçament de la democràcia de base i de l'assemblearisme és el factor clau que permet sumar nous militants a la proposta d'unitat popular, que no només ha de passar per l'assemblea local de la CUP sinó per altres formules organitzatives que es puguin donar a nivell local i que han de poder trobar el seu encaix a l'estructura nacional. Al mateix temps, la pretensió de convertir-se amb una organització de masses requereix també un reforçament de la sobirania de les bases militants (les «masses» que volem enquadrar) sobre la pròpia organització; això vol dir que si pretenem construir una organització nombrosa, militant, necessàriament democràtica, dinàmica, que generi pensament propi i que tingui capacitat de mobilització pròpia, cal enfortir-ne l'autonomia organitzativa i el lideratge en relació al seu espai polític.

De totes maneres, i fent un exercici de realisme, és difícil pensar que, més encara en l'actual context, la CUP serà capaç de construir una organització de masses simplement perquè n'expressi la voluntat política i n'adapti l'estructura organitzativa. Aquesta proposta estratègica s'haurà d'acompanyar d'una reformulació comunicativa i estètica específica que en primera instància treballi per interpel·lar a totes aquelles persones de classe treballadora que compartint coordenades ideològiques amb la CUP no s'hi han sentit cridades a participar-hi (arribant a plantejar, si s'escau, una reformulació del propi nom ja que el terme «candidatura» expressa una formula política i organitzativa totalment diferent a la d'una organització de masses).

A més, la voluntat de construir l'organització de masses de la unitat popular va vinculada necessàriament no només a la disputa de l'hegemonia política tant en el marc de l'esquerra com en el de l'independentisme, sinó a la voluntat de conquerir tantes parcel·les de poder polític/institucional com sigui possible i a la transformació de la realitat no tant en base a un programa molt definit sinó a la resistència a les inèrcies imposades pel sistema capitalista. És a dir, la construcció d'una organització de masses requereix primer la voluntat política de ser-ho, segon, la reformulació organitzativa que et permeti ser-ho i, tercer l'assoliment d'objectius estratègics i

tàctics que dotin de credibilitat a aquesta aposta política davant de les classes populars que vol interpel·lar.

Justificació: A la línia 993 es diu que la CUP aspira a ser una organització de masses. Aquesta afirmació apareix de passada, situada en el marc de l'apartat «2.3.1 Una organització gran». No obstant, la profunditat del terme i les implicacions que comporten no s'acaben de desenvolupar com tampoc ho fa del tot aquesta esmena. Tot i així, sembla important dotar de contingut aquesta afirmació per la importància política que té i que no se li acaba de donar (o com a mínim pot portar a confusions si no es desenvolupa una mica més).

Esmena 89

Proposa: Sabadell, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.1. Una organització gran

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 40

Línies: 1039

Text original:

Text proposat: b) Créixer des dels Municipis Ens trobem en una nova etapa política tan a escala local, als municipis, com a nivell nacional, per consegüent, un projecte com el nostre necessita una estratègia sòlida, de llarg recorregut, que vagi més enllà de la gestió de moments i esdeveniments concrets.

El municipalisme és un dels espais principals on l'esquerra independentista necessita fer un nou salt, perquè tenim la responsabilitat com a militants d'una organització per l'alliberament nacional i de classe d'enfortir projectes sòlids i d'arrel local, capaços de generar narratives transformadores que canviïn les condicions i les relacions de poder. I al mateix temps, convertir aquestes realitats en el motor del projecte sobiranista.

Des de l'escala local, i com a candidatura municipalista, tenim la possibilitat d'experimentar el treball conjunt entre administració i comunitat, treballar la capacitat col·lectiva per respondre a problemes i reptes comuns, i per consegüent,

crear models per avançar en la cohesió social aprofundint en models públics de sobirania local orientats a l'apoderament de les persones i les comunitats.

A la CUP, ens correspon traduir en proposta i polítiques públiques concretes les reivindicacions a les necessitats socials i reptes de futur que planteja el moviment popular de la ciutat i tractar de materialitzar-les. En aquest sentit, d'una banda, cal bastir una nova estratègia per a la lluita entre models. I d'altra banda, cal aglutinar els projectes populars, culturals, cooperatius i autogestionats com l'origen de les realitats que han de conformar les noves viles i ciutats. Així doncs, serà de vital importància en aquest sentit impulsar i desenvolupar la col·laboració entre els diferents agents socials, econòmics i institucionals, per tornar a fer un salt important en les institucions municipals els propers comicis.

Posar els municipis al centre de l'acció política de la unitat popular ha de ser una prioritat. Els municipis són la base territorial per canviar democràticament una font de sobirania aliena per una de pròpia en l'àmbit nacional. Per tant, si tenim una presència homogènia al territori, amb un pes important i amb una solvència de govern podrem apoderar-nos per aplicar qualsevol política a una escala superior (territorial o nacional). Ens cal en definitiva avançar i assentar-nos al màxim de municipis possibles, per construir i consolidar un escenari de ruptura democràtica capaç de superar la opressió de les estructures colonials del regne d'Espanya i l'estat Francès, i així, substituir-les per unes de pròpies.

Cal situar-nos en la centralitat dels territoris del nostre país, i aquest fet passa, en bona mesura, per tenir presència a totes les capitals (territorials i comarcals), així com també, passa perquè l'estructura nacional tingui la capacitat d'atendre a tots aquells municipis en què, en la seva referència territorial i comarcal, no hi hagi presència de la CUP. Cap assemblea local ha de renunciar a ser present a les institucions municipals, i per consegüent, una de les funcions bàsiques de l'estructura nacional haurà de ser garantir el màxim de candidatures arreu dels Països Catalans.

Som conscients que la impugnació del règim borbònic i la seva constitució fonamentada en la defensa del lliure mercat només serà possible amb el treball conjunt de les organitzacions sobiranistes i de l'esquerra rupturista. Per això serà la nostra tasca tornar a reprendre el contacte amb totes elles per tal de tenir trobades fluides i crear espais de col·laboració que permetin una acció unitària. Cal trobar una espai comú, una marca conjunta de lluita institucional per cada territori, sòlida i d'arrel local, perquè tal i com hem apuntat en paràgrafs anteriors siguem capaços de generar narratives transformadores que canviïn les condicions i les relacions de poder. Així mateix, l'estructura nacional vetllarà per tal d'evitar la diversitat de sigles

i sopes de lletres sempre que sigui possible tan en candidatures com a l'hora de projectar i difondre les polítiques de la CUP. La Candidatura d'Unitat Popular pren forma a nivell nacional amb les sigles CUP arreu, tanmateix, per expandir-nos sabem que a voltes els projectes de base municipalista adopten nomenclatures diferents a les sigles CUP, sempre reforçant el projecte d'unitat popular, quan això passi cal vetllar per aglutinar forces a nivell supramunicipal al voltant d'una sola marca. En definitiva, es tracte de tornar a posar el municipis al centre de l'acció política de base de la CUP Països catalans. La qual cosa, suposa un repte que cal encarar des d'ara mateix amb l'objectiu 2027, el qual en primer lloc, cal tornar a explicar-nos municipi a municipi perquè és imprescindible un projecte com el de la Candidatura d'Unitat Popular. Així mateix, en segon lloc, caldrà recórrer el territori per ser facilitadors de noves CUP locals al conjunt de municipis dels Països Catalans, allà on hi hagi assemblees, nuclis de suport i militància. Finalment, i en tercer lloc, cal treballar amb la militància organitzada la possibilitat de presentar-nos a totes les capitals de comarca de Catalunya, com una prioritat de cara als comicis electorals de 2027

Justificació: Afegir un apartat nou al punt 2.3.1. Posar els municipis al centre de l'acció política de la CUP.

Si s'acceptés l'esmena caldria variar la numeració (amb lletres dels següents apartats)

Esmena 90

Proposa: El Figueró, Vallès Oriental - Baix Montseny

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.1. Una organització gran

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 44

Línies: 1058

Text original:

Text proposat: plantejar la construcció de la CUP als PPCC de manera confederal, plantejant col·laboració amb actors polítics locals que avui no tenen com a referent la CUP.

Justificació: Portem anys intentant exportar la CUP i per créixer cal entendre que els contextos són diferents i que si volem anar cap els PPCC necessitem aliances per vertebrar-los. Mitjançant l'elaboració d'un programa marc municipal unitari, llista conjunta a les eleccions europees i un grup parlamentari conjunt si s'entra al congrés.

Esmena 91

Proposa: Reus, El Camp

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.1. Una organització gran

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 41

Línies: 1068-1072

Text original: Generar un casal a cada barri, vila o ciutat o comarca. Els casals i ateneus són una infraestructura important per generar espais de trobada, naixement de col·lectius i lluites i possibilitar l'activitat política. Serà una prioritat de les assemblees fer néixer casals, abans que espais exclusivament de la CUP, arreu.

Text proposat: L'existència de la CUP com a conseqüència d'un moviment arrelat amb un Casal o Ateneu i altres moviments associatius forts i vinculats amb el teixit associatiu i no a la inversa: L'objectiu no ha de ser tenir assemblees arreu, sinó generar-les un cop hi hagi les estructures necessàries (casals, col·lectius, plataformes, moviments, etc) per dotar-les de l'eina institucional. Serà tasca de les militants i col·laboradors treballar amb el moviment en la generació de casals i ateneus abans que en la generació d'espais exclusivament de la CUP. Els casals i ateneus són una infraestructura important per generar espais de trobada, naixement de col·lectius i lluites i possibilitar l'activitat política i aquesta ha d'estar coordinat amb l'objectiu polític de l'Esquerra Independentista.

Justificació: Considerem que no ha de ser una prioritat de la CUP fer néixer casals, sinó una tasca de moviment i que el text base podia portar a males interpretacions de dedicació de força.

Esmena 92

Proposa: Vila-Seca, El Camp

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.1. Una organització gran

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 41

Línies: 1076

Text original: Fer créixer les organitzacions del moviment i treballar-hi coordinadament. Les militants de la CUP han d'estar alerta davant la possibilitat de poder generar nuclis d'altres organitzacions de l'Esquerra Independentista. Enfortir el moviment, però sobretot les organitzacions juvenils, és clau de cara a rearticular, enfortir i fer créixer la mateixa CUP.

Text proposat: Després de "coordinadament" afegir "des de la TEI nacional i els espais de coordinació locals"

Justificació: Mencionar l'espai que actualment està permetent aquesta coordinació a nivell nacional i els espais equivalents o similars que operen a nivell territorial o local

Esmena 93

Proposa: Sant Cugat, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.1. Una organització gran

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 42

Línies: 1078-1080

Text original: Enfortir el moviment, però sobretot les organitzacions juvenils, és clau de cara a rearticular, enfortir i fer créixer la mateixa CUP.

Text proposat: Enfortir el moviment, però sobretot Arran i el SEPC, és clau per rearticular, cohesionar, enfortir i fer créixer – quantitativament i qualitativament - l'estratègia de la Unitat Popular.

Aquesta re articulació i enfortiment ha d'estar en constant diàleg i anar de la mà sempre amb les organitzacions juvenils”.

Justificació: Fem una esmena de substitució, malgrat el text base no era del tot errat, per la dificultat de fer una esmena d'addició en aquesta part sense modificar-ne alguna altra.

Per una banda, l'esmena pretén explicitar les organitzacions juvenils orgàniques de l'Esquerra Independentista, Arran – organització juvenil – i el SEPC – organització estudiantil.

Per altra banda, s'afegeix com un objectiu separat per fer créixer el moviment la cohesió d'aquest en base a poder consolidar unes línies estratègiques compartides i revolucionàries que ens permetin aquest creixement qualitatiu i quantitatiu. També es canvia l'auto referència a la CUP perquè, malgrat estar d'acord en que la CUP ha de créixer i ha de pretendre ser una organització, a vegades pot ser més tàctic o, fins i tot, estratègic en un context determinat fer créixer altres espais de l'EI o del Moviment Popular per fer avançar el projecte de l'Unitat Popular. Per tal de no enganxar-nos els dits, hem modificat això.

Finalment, afegim que aquesta rearticulació i enfortiment de les organitzacions juvenils ha d'anar sempre de la mà d'aquestes i ha d'existir un diàleg fluid i d'igual a igual amb aquestes, per tal de poder fer un bon seguiment i tenir una bona coordinació en les apostes tàctiques i estratègiques del Moviment en aquest aspecte

Esmena 96

Proposa: Poblenou - Besòs, Barcelona

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.1. Una organització gran

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 41

Línies: 1081

Text original:

Text proposat:

d. Potenciar la participació juvenil

L'organització sempre ha apostat pel suport a les organitzacions juvenils i estudiantils de l'Esquerra Independentista. Cal seguir prioritant el creixement de l'Esquerra Independentista i el moviment popular braç a braç amb les organitzacions juvenils i estudiantils del moviment, la militància de la CUP és també responsable d'aquesta qüestió, que és un dels fonaments que possibiliten el reforçament del projecte d'Unitat Popular.

Ara cal, també, reforçar el treball propi de l'organització en aspectes específics que afecten al jovent del nostre poble, reforçant així les organitzacions juvenils i estudiantils del moviment però també, alhora, la pròpia CUP.

En aquest sentit, la CUP aposta per:

- Generar espais de coordinació nacionals i locals amb les organitzacions juvenils i estudiantils del moviment.

- Generar sinergies d'activitat política conjunta amb aquestes organitzacions i alhora respondre a les necessitats d'aquestes.

- Crear campanyes específiques pròpies relacionades amb els drets i necessitats de les joves del país amb iniciatives legislatives locals i nacionals, i també amb campanyes comunicatives centrades en aquests aspectes.

- Treballar per modificar i adaptar el desenvolupament del nostre projecte polític perquè doni resposta a les necessitats del jovent. Cal treballar aquests aspectes conjuntament entre l'estructura nacional i territorial.

- Fer una aposta clara per la comunicació encarada als i les joves per trobar noves maneres d'acostar-nos a sectors de població poc cuidats, a nivell comunicatiu, els darrers anys.

Justificació: Per una banda és imprescindible renovar l'aposta de la CUP per les organitzacions juvenils i estudiantils del moviment. Reforçar aquestes organitzacions és alhora reforçar el moviment i també a la pròpia CUP. La CUP ha perdut el suport d'una enorme part del jovent del país. És una situació alarmant amb exemples molt clars en els resultats electorals per franja d'edat. La CUP a passat de ser primera força en les franges dels 18 als 25 anys ha ser 5a o 6a en pocs anys.

Més enllà de l'anàlisi propi, totes les dades identifiquen una problemàtica enorme en les tendències polítiques del jovent a casa nostra.

Esmena 97

Proposa: Eixample i Poblenou-Besós, Barcelona

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.1. Una organització gran

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 42

Línies: 1081

Text original:

Text proposat: Potenciar l'organització de la CUP a les grans àrees urbanes. L'aposta de l'organització per les diferències territorials i les seves característiques pròpies sempre ha estat un puntal de la CUP. És imprescindible seguir apostant per la presència de la CUP a tot el territori i alhora per l'assoliment de resultats electorals a totes les regions del país.

Cal ara, també, fer un especial reforç organitzatiu i estructural de la CUP a les grans àrees urbanes del país hi ha una major densitat de població i on viu la major part de la població i la classe treballadora del país. L'àrea metropolitana de Barcelona i de València, les ciutats de Lleida, Tarragona, Palma, Reus, Alacant, Elx, Perpinyà, Salt i Girona concentren la meitat de la població del país i en aquest sentit, la CUP aposta per:

- Fer una aposta clara per encarar els debats estratègics d'aquestes àrees urbanes, com el de municipalisme, i per fer apostes concretes encarades a donar resposta a les problemàtiques concretes que les afecten.
- Crear espais de coordinació a nivell organitzatiu entre les territorials de la CUP que s'organitzen en aquests territoris.
- Reforçar la CUP a nivell organitzatiu i estructural en les territorials i nuclis locals que s'organitzen dins aquestes àrees, analitzant les necessitats concretes de cada una d'aquestes realitats locals.
- Destinar els esforços i recursos que s'estimin necessaris per potenciar l'organització en aquestes zones.
- Crear estructures de coordinació entre l'organització a nivell nacional i les assemblees territorials d'aquestes àrees"

Justificació: Un de cada dos habitants dels Països Catalans viu en alguna de les nou grans àrees metropolitanes que hi ha al nostre país. En concret, més de 7 milions i mig de persones viuen en les metròpolis de les ciutats de Barcelona, València, Alacant, Elx, Palma, Tarragona, Reus, Castelló, Perpinyà, Lleida i Girona. Aquestes conurbacions urbanes només ocupen una superfície de 5.767 km², és a dir, el 8,18% del territori dels Països Catalans, que té una extensió total de 70.520 km². Per tant, com passa a molts altres països, una gran quantitat de gent viu amuntegada en una petita part del territori. Si ho analitzem per nombre de municipis, els que formen part d'alguna àrea metropolitana són 212 dels 1.825 en què està estructurat el país, això vol dir que un de cada 10 municipis es troba dins d'una àrea metropolitana. Cal fer forta la CUP en aquestes àrees urbanes i cal una aposta de l'organització perquè sigui així. És de lògica i sentit comú que siguin espais on destinem els esforços que calguin per a poder desenvolupar la nostra proposta política.

Esmena 98

Proposa: Celrà i Castelló d'Empúries, Nord Oriental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.1. Una organització gran

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 42

Línies: 1081

Text original:

Text proposat: A partir dels objectius prèviament explicitats, amb la voluntat de superar dificultats passades, rearticular el moviment i enfortir-lo, així com reconeixent que actualment l'espai de l'Esquerra Independentista compta amb estructures que no integren una part significativa del seu espai històric (incloent militància de la CUP que també ho és d'aquestes organitzacions, o que les té com a referents), l'organització es compromet a treballar-hi amb l'impuls del debat de moviment que aquestes ponències assenyalen. Mentrestant, per centrar-se tant en la pròpia reorganització com per demostrar la voluntat de d'unir, enfortir i ampliar el moviment, es deixa de participar en l'actual Taula de l'Esquerra Independentista (TEI), a l'espera de construir entre totes i tots noves estructures que ens encaminin a aquests objectius.

Justificació: La relació de la CUP amb el conjunt del moviment (d'una banda, les altres organitzacions presents a la TEI; de l'altra, Poble Lliure-La Forja i altres projectes vinculats històricament amb l'EI i la Unitat Popular) es tracta tímidament en les propostes de ponència, tot i ser clarament una qüestió clau en els debats sobre la organització. Veiem bé la proposta de fer un debat de moviment específic, però tant pel paper clau que hi té la CUP com per afrontar la relació de l'organització amb el moviment a partir de la mateixa finalització del Garbí, trobem necessari clarificar un primer posicionament propi. Per això proposem que la CUP s'abstingui de participar de la TEI, d'entrada i durant aquest temps limitat fins que el debat de moviment tingui lloc (també influint perquè aquest pugui donar els millors fruits, amb major unitat i noves estructures que la reforcin). Ho considerem una mesura necessària, havent vist alguns posicionaments realitzats com a TEI (amb la CUP com a actor clarament destacat i al marge dels mecanismes de presa de decisió orgànics) i les reticències que han generat. Igualment, considerem que ara mateix l'activitat de la TEI també és molt limitada, de manera que aquesta decisió no comportaria cap dificultat remarcable en aquest temps d'impàs.

Esmena 99

Proposa: Sant Sadurní d'Anoia, Penedès

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.2. Una organització forta

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 43

Línies: 1112-1126

Text original:

b) Millorar la capacitat d'anàlisi

L'organització té el repte de millorar la capacitat d'anàlisi permanent del moment polític que viu i especialment d'aquells contextos d'agudització del conflicte i la lluita de classes. En aquest sentit, s'ha de dotar d'estructures pròpies permanents per fer ho possible i ha de valorar la millor eina per a aquest mandat: ja sigui en format de grups específics, la mateixa comissió formació o externalitzar-ho a agents com el CEUP. L'organització ha de tenir la capacitat de fer lectures polítiques dels moments històrics d'agudització de la lluita de classes i d'avenç en la lluita per l'alliberament nacional. Aquests últims anys aquesta ha estat una mancança de l'organització, que no ha estat capaç de fer una anàlisi exhaustiva ni un rendiment de comptes d'un dels moments clau més importants de la història recent del nostre país com

l'octubre del 2017, per poder-ne recollir aprenentatges i reflexions pel futur. Per aquest motiu és mandat immediat de l'organització iniciar un debat i anàlisi profunda monogràfics sobre aquest moment polític de la història recent

Text proposat:

b) Millorar la capacitat d'anàlisi i generar pensament polític propi

L'organització té el repte de millorar la capacitat d'anàlisi permanent del moment polític que viu i especialment d'aquells contextos d'agudització del conflicte i la lluita de classes. En aquest sentit, s'ha de dotar d'estructures pròpies permanents per fer ho possible i ha de valorar la millor eina per a aquest mandat: ja sigui en format de grups específics, la mateixa comissió formació o externalitzar-ho a agents com el CEUP. L'organització ha de tenir la capacitat de fer lectures polítiques dels moments històrics d'agudització de la lluita de classes i d'avenç en la lluita per l'alliberament nacional. Aquests últims anys aquesta ha estat una mancança de l'organització, que no ha estat capaç de fer una anàlisi exhaustiva ni un rendiment de comptes d'un dels moments clau més importants de la història recent del nostre país com l'octubre del 2017, per poder-ne recollir aprenentatges i reflexions pel futur. Per aquest motiu és mandat immediat de l'organització iniciar un debat i anàlisi profunda monogràfics sobre aquest moment polític de la història recent.

Al mateix temps en molts moments del darrer cicle polític i de l'actual, la CUP s'ha trobat paralitzada per la incapacitat de fer proposta política pròpia deixant-se arrossegar per una dinàmica de confrontació interna a roda de les propostes polítiques que altres organitzacions han posat sobre la taula. En massa ocasions, els òrgans de interns de la CUP s'han convertit en un camp de disputa entre propostes estratègiques antagòniques en què la CUP s'adheria a una o a l'altra o, en el millor dels casos, actuava com facilitadora de consensos precaris. La CUP ha de dotar-se de les eines per generar pensament polític propi i dels espais per formular propostes estratègiques expressades de manera genuïna en el si de l'organització i al marge de les disputes tàctiques. Cal construir espais capaços també de formular estratègia política a llarg termini, posant la mirada més enllà d'una sola assemblea nacional o de la propera cita electoral. En aquest sentit, cal una aposta política clara per dotar de contingut a òrgans com el CEUP perquè tinguin la legitimitat, la capacitat i l'autonomia per a dur a terme aquesta tasca.

Justificació: No n'hi ha

Esmena 100

Proposa: Nou Barris, Barcelona

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.1. Una organització gran

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 44

Línies: 1126

Text original:

Text proposat:

C) Lluita ideològica

Un dels principals problemes d'una organització gran que ha crescut descompassadament durant anys és la pèrdua de capacitat de desplegar una lluita ideològica interna i externa que la mantingui connectada amb la societat sense nodrir-se exclusivament de les idees generades per tercers. Així doncs, sovint la dinàmica organitzativa ens ha fer relegar el debat ideològic i subordinar-nos a d'altres agents polítics a l'hora d'adoptar una o altra anàlisi de la realitat que ens envolta o propostes de transformació de la mateixa. Això ha esdevingut problemàtic quan hem adoptat, sovint per passiva, posicionaments aliens als plantejaments de l'Independentisme Revolucionari, sigui sota l'influx del reformisme espanyol, de l'independentisme transversal, o d'academicismes postmoderns. L'assumpció d'idees d'altres agents polítics és sempre una subordinació als seus interessos polítics. Així doncs, per tal reforçar els objectius de formació, capacitat d'anàlisi i enfortiment de l'estructura interna, es crearà una Comissió de Lluita Ideològica, centrada a debatre el pla més abstracte-general de les idees, que sovint abandonem en el nostre dia a dia militant, i a fer revisió i suggeriments als posicionaments, comunicats i documents de l'organització amb l'objectiu de cohesionar la nostra visió global del món. Aquesta comissió no tindrà vot ni autoritat, sinó que seran les estructures que en rebin suggeriments les qui els aprovaran o no pels seus propis mecanismes establerts. Amb tot, aquesta Comissió de Lluita Ideològica serà formada per militants actius i haurà de ser consultada preferentment pels òrgans de direcció i sectorials abans que qualsevol agent extern autònom o semiautònom.

Justificació: Gran part de les dificultats d'engranatge que ha tingut la CUP des del 2012 han tingut a veure amb una dislocació entre el creixement quantitatiu de militància, representació i exposició pública i el creixement qualitatiu (no en referència als militants individuals sinó a la cohesió). Això ha comportat que, sovint,

hem perdut la visió de conjunt i hem actuat de manera contradictòria en diferents àmbits sectorials o locals. A més, la manca de projecte nacional propi cohesionat, sovint ens ha deixat indefensos davant altres sectors polítics que ens han volgut subordinar o anul·lar. La dinàmica diària d'una organització condicionada pels ritmes electorals i mediàtics dificulta molt certs nivells de debat, és per això que creiem que, mentre la direcció es centra a l'execució política i les sectorials elaboren discurs centrant-se en els seus àmbits, cal un espai de debat lliure de presses que pugui treballar per cohesionar la nostra cosmovisió-ideologia en tots els nivells i àmbits d'intervenció. Així mateix, creiem que una tasca d'aquest greu de responsabilitat, només pot ser feta per militància pròpia, car l'ús abusiu d'agents externs com a generadors de teoria redunda en les deficiències que hem esmentat anteriorment.

Esmena 104

Proposa: Cardedeu, Vallès Oriental - Baix Montseny

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.1. Una organització gran

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 46

Línies: 1179-1180

Text original:

Text proposat: després de "i per al conjunt del moviment..." afegir:

Desenvolupar una estratègia per incorporar la gent gran a la nostra organització: Actualment, anem cap a una població cada cop més envellida i aquesta és una part molt important de la nostra societat i forma part de la seva diversitat.

Sabem que hi ha molta gent gran amb un bagatge i formació política important que potser estem desaprofitant. Molt sovint s'acosten als nostres actes cercant resposta a les seves inquietuds. Moltes de les reivindicacions que estem duent a terme, sobretot pel que fa als serveis públics, els interpel·len directament. Apropar-les ens ajudaria a fer més gran la nostra organització. Hem de mantenir una visió de futur i pensar que la seva lluita és una lluita per a tota la societat. En aquest sentit, seria interessant tenir propostes adreçades a aquest sector amb perspectiva de classe més enllà del tema pensions i, amb una mirada més transversal.

Justificació: Sovint, com a organització deixem de banda les propostes adreçades a la gent gran. Això fa que no se sentin interpel·lades a incorporar-se a la CUP. Ens hauríem de plantejar si tenim una visió edatista com a organització, si els nostres espais segreguen.

Esmena 105

Proposa: El Figueró, Vallès Oriental - Baix Montseny

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.2. Una organització forta

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 49

Línies: 1179

Text original:

Text proposat: Com a CUP tenim poca implantació en els sectors productius, específicament entre la classe treballadora no titulada universitària. La majoria de les nostres militants tenen un o més graus universitaris. En aquest sentit cal generar un marc de treball compartit entre militants de la CUP que treballen sindicalment. Aquest hauria de ser una sectorial laboral, per començar a treballar l'estratègia per incorporar sectors del moviment obrer organitzat a la Unitat Popular i la CUP. Això significa clarificar que no existeix un sindicat de referència per la CUP, que la militància de la CUP als diferents sectors laborals ha triat o prové de diferents sindicats. L'objectiu d'aquest espai és desenvolupar una perspectiva de classe que superi la dinàmica d'eterna competència electoral que existeix dins del sindicalisme.

Consignes com unitat d'acció, assemblearisme, acció directa apareixen com a fonamentals per a començar a articular el creixement orgànic i polític. Organitzar actes el 30 d'abril on les militants/simpatitzants/ o gent propera a la CUP de diferents sindicats desenvolupin uns objectius unitaris, fer un esforç per incorporar gent de sectors no titulats a llocs de sortida de les diferents candidatures, organitzar un congrés de lluitadores laboral dels PPCC i treballar les lluites laborals com a CUP sense importar quin sindicat les lidera són passes en aquest sentit.

Justificació: Plantejar una estratègia per enfortir l'orientació cap a la classe treballadora ni pot quedar reduït a la feina en sindicats laborals però tampoc es pot obviar.

Esmena 106

Proposa: Girona, Nord Oriental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.1. Una organització gran

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 46

Línies: 1180

Text original:

Text proposat: Creació d'un espai de trobada anual per parlar sobre l'eix de la cultura i la llengua catalanes, a l'estil del que havia tingut el SEPC a través de la trobada de filologia catalana, però des d'una vessant menys acadèmica i més popular. Un espai de debat, formació però també expressió de la cultura i que seria una bona manera de poder teixir dins els Països Catalans.

Justificació: És un eix que s'ha negligit i cal reforçar, especialment en un moment on l'amenaça s'ha agreujat. Tenim bons referents històrics dins el moviment, cal recuperar-los i actualitzar-los.

Esmena 107

Proposa: Sabadell, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.2. Una organització forta

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 46

Línies: 1199-1200

Text original:

Text proposat: L'estructura nacional de la CUP vetllarà per facilitar la referencialitat i la presència de la CUP amb una seu social, casal i/o ateneu com a mínim a cada capital de comarca a Catalunya, i una seu social, casal i/o ateneu a nivell territorial al País Valencià i a les Illes Balears amb un horitzó 2030

Justificació: Reforçar l'aposta per tenir infraestructura de moviment d'unitat popular al conjunt del territori, on la militància i la ciutadania puguin adreçar-se a la CUP.

Esmena 108

Proposa: Sant Cugat, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.2. Una organització forta

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 46

Línies: 1199

Text original:

Text proposat: Començar a treballar en l'adquisició de patrimoni com a moviment

Justificació: Per tal de poder mantenir viu un projecte cal que aquest tingui un sostre. El nostre moviment, a diferència d'altres, no disposa de patrimoni; disposem de casals i ateneus que generalment són llogats o okupats, quedant a mercè de les inclemències del mercat/actuacions judicials. No disposem però de grans infraestructures, terrenys, habitatges, locals... Obrir-nos a la possibilitat d'adquirir-ne ens permetria, per exemple:- En cas d'adquirir locals o espais socials: crear espais comunitaris més estables i vincles més forts amb el veïnat així com menys incertesa en la longevitat dels projectes i, per tant, menys tacticisme en la presa de decisions.- En cas d'adquirir habitatge: possibilitat de canviar les condicions materials de persones vulnerables (per exemple, si es compren pisos per cedir-los) i creant alternatives habitacionals reals al capitalisme de manera col·lectiva.- En cas d'adquirir infraestructura: crear un banc de recursos de grans infraestructures comú (macro-carpes, pantalles, equips de gravació...)- En cas d'adquirir terres: cedir-les a la pagesia, a cooperatives alimentàries, fer-ne horts per persones en risc. Mantenir-nos en la situació actual ens fa vulnerables a nosaltres i a tot el teixit al nostre

voltant. La possibilitat de tenir patrimoni ens obre la porta a resignificar una mica el concepte de propietat, aportant un ús de la propietat més comunal i conscient, que ens permet millorar les condicions materials de les persones de manera immediata i que ens apropa, encara que només sigui una mica, a l'ideal.

Esmena 112

Proposa: Ripoll i CxRuptura, Alt Ter i CxR

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.4. Una organització referencial

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 52-53

Línies: 1345-1352

Text original: Per assolir els nostres objectius finals, per implementar transformacions radicals i profundes, cal guanyar capacitat de fer poder popular per fer-ho. (Aquí comença esmena)

Text proposat: És això, i no el fet de generar una o altra mobilització o aconseguir alguna victòria concreta, o treure bons resultats electorals, al que es refereix el concepte d'hegemonia. Aquesta hegemonia, capacitat de fer, ve atorgada per diversos elements: legitimitat, referencialitat, potestat, responsabilitat...

La CUP ha de ser vista com un actor sòlid i amb reconeixement, no solament com uns bons lluitadors a la contra però sense capacitat propositiva. Hem de deixar clar que quan la CUP hi és, es nota. Podem generar un salt qualitatiu a la situació, per la nostra responsabilitat i pel nostre paper de pal de paller en la construcció del poder popular.

La CUP no solament ha de ser un gran partit diferent, assembleari, democràtic, lluitador sinó que a més a més som la referència en quant a construir i eixamplar la unitat popular. Així s'ha anat veient tots aquests anys amb la construcció de candidatures municipalistes variades adaptades a cada localitat, també creant unes candidatures àmplies al Parlament amb la participació, a part de sòlids representants de la CUP, també d'altres representants de moviments juvenils o de sindicats combatius o d'altres partits i entitats que coincidim en lo fonamental del programa polític o de la lluita nacional i social.

Tot aquest treball fet s'ha de consolidar i ampliar, i esdevenir l'element central i hegemònic entre forces i espais de l'anticapitalisme i l'independentisme.

Recuperar la referencialitat i portar-la més enllà també (aquí continua el text original de la línia actual 1352:) passa per dues...

Justificació: És això, i no el fet de generar una o altra mobilització o aconseguir alguna victòria concreta, o treure bons resultats electorals, al que es refereix el concepte d'hegemonia. Aquesta hegemonia, capacitat de fer, ve atorgada per diversos elements: legitimitat, referencialitat, potestat, responsabilitat...

La CUP ha de ser vista com un actor sòlid i amb reconeixement, no solament com uns bons lluitadors a la contra però sense capacitat propositiva. Hem de deixar clar que quan la CUP hi és, es nota. Podem generar un salt qualitatiu a la situació, per la nostra responsabilitat i pel nostre paper de pal de paller en la construcció del poder popular.

La CUP no solament ha de ser un gran partit diferent, assembleari, democràtic, lluitador sinó que a més a més som la referència en quant a construir i eixamplar la unitat popular. Així s'ha anat veient tots aquests anys amb la construcció de candidatures municipalistes variades adaptades a cada localitat, també creant unes candidatures àmplies al Parlament amb la participació, a part de sòlids representants de la CUP, també d'altres representants de moviments juvenils o de sindicats combatius o d'altres partits i entitats que coincidim en lo fonamental del programa polític o de la lluita nacional i social.

Tot aquest treball fet s'ha de consolidar i ampliar, i esdevenir l'element central i hegemònic entre forces i espais de l'anticapitalisme i l'independentisme.

Recuperar la referencialitat i portar-la més enllà també (aquí continua el text original de la línia actual 1352:) passa per dues...

Esmena 113

Proposa: Sant Cugat, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.4. Una organització referencial

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 55

Línies: 1406

Text original:

Text proposat: Caldrà valorar com guanyar referencialitat mediàtica a través d'alguns perfils concrets i escollits políticament. La batalla cultural és un espai més de disputa que no podem obviar i els mitjans per guanyar-la també passen per la generació de lideratges comunicatius més enllà dels previstos orgànicament com, per exemple, els càrrecs electes o els portaveus nacionals.

Justificació: a fa anys que anem perdent pistonada en relació a les noves dinàmiques i lògiques comunicatives imperants. Per poder guanyar referencialitat com a projecte polític, a més de tenir com a caps visibles els càrrecs electes i els diferents portaveus, cal anar més enllà i generar referents culturals i polítics ad hoc. Generalment passa que comunicadors de xarxes ens són propers però apareixen fruit de la seva pròpia iniciativa i treball. Com a organització política que aspira a implantar-se massivament a la societat i generar i estendre uns principis i valors revolucionaris cal fer servir totes les eines possibles. Així doncs, l'elecció conscient de perfils que puguin esdevenir en el futur comunicadors polítics i culturals, és una d'elles i l'hem d'aprofitar.

Esmena 114

Proposa: Poblenou - Besòs, Barcelona

Localització esmena: Ponència estratègica, 2.3. L'eina: la CUP, 2.3.4. Una organització referencial

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 55

Línies: 1414

Text original:**Text proposat:**

c) Renovar-nos per millorar la nostra referencialitat.

La comunicació política no és un fenomen aliè a la nostra organització. Com en qualsevol altre aspecte de la nostra activitat, la percepció que tenen de nosaltres les classes populars catalanes és un fet rellevant que hem d'atendre. En una època cada cop més mediada pel poder dels mitjans, pels discursos antipolitics i pel control monopolístic i la orientació intencionada de les xarxes socials, sovint no podem controlar prou la transmissió del nostre discurs i la imatge que es genera de nosaltres. Aquest és un dels elements que també ha dificultat que poguéssim aconseguir els nostres objectius polítics en els darrers temps.

L'origen del nom de la Candidatura d'Unitat Popular cal anar-lo a buscar en la denominació per la que es va optar en alguns pobles per anomenar candidatures municipalistes fa més de 40 anys. Un nom que posteriorment es va estendre i consolidar fins a cristal·litzar en l'organització nacional que som ara. El nostre logotip, més recent té també una colla d'anys. Però com qualsevol qüestió, la nostra imatge pública corporativa estan al servei del projecte polític i no pot dependre simplement de la inèrcia o la tradició. I després d'un moment d'estancament i d'un procés per repensar-nos, hem de posar també a debat si el nom que tenim és el millor dels possibles per afrontar els reptes del present i el futur. El nom no fa la cosa sinó que la cosa ha de fer decidir el nom. Renovar i esmolar l'eina també pot ser actualitzar com l'anomenem.

Per això, per contribuir a sortir dels atzucacs i per ajudar-nos a projectar una nova fase d'empenta política renovada, il·lusionant i capaç de generar noves adhesions, els propers mesos obrirem un procés de debat, per decidir si ens hem de seguir anomenant CUP o si acordem optar per una alternativa millor.

Justificació: Conjunta amb l'esmena doble (es presenta juntament amb l'Esmena Esmena 4-13 (Addició línia 2973)

La present esmena (doble) pretén obrir el debat sobre si és convenient canviar el nom de l'organització. És difícil trobar l'encaix en un document com aquest per una esmena atípica com aquesta. Aquest ha estat el millor lloc i fórmula que s'ha trobat. Per si hi ha algun dubte, la seva aprovació no implica que la CUP ja no es dirà CUP sinó que obrirem el debat i que tant pot ser que es canviï com que es mantingui l'actual. Obrir aquest petit meló no significa caure en el parany del marketing polític, ni seguir l'estela de partits que canvien de marca cada cop que han de tapar una

crisi. Però fer veure que nosaltres estem per sobre d'elements com la percepció que té la classe treballadora de nosaltres o la ressonància i el pòsit que representa la nostra organització seria infantil. Aquest no és el debat més important que tenim al davant. Però això no vol dir que no l'haguem de tenir.

Esmena 118

Proposa: Gràcia i Penedès, Penedès i Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.1. Model de militància, 3.1.1. Formes de militància

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 58

Línies: 1481-1487

Text original: Militant (territorial i sectorial): és la que fa intervenció política sigui en la dimensió territorial o sectorial i que està adscrita a una assemblea local (o Assemblea Territorial en absència de l'anterior). El compromís i vincle amb l'organització és constant. Tot i que pugui fluctuar en el temps i el nivell d'implicació no sigui constant al llarg de la vida, aquesta figura compta amb tots els drets de participació i votació (i els deures que se'n desprenen) dins de l'organització.

Text proposat: Militant: és la que fa intervenció política sigui en la dimensió territorial o sectorial i que està adscrita a una assemblea local (o Assemblea Territorial en absència de l'anterior). La CUP té una base municipalista i el militant ho és a partir de la participació regular amb el territori i el treball amb seva assemblea local (en el cas que no existeixi, amb l'assemblea territorial). El compromís i vincle amb l'organització és constant. Tot i que pugui fluctuar en el temps i el nivell d'implicació no sigui constant al llarg de la vida, aquesta figura compta amb tots els drets de participació i votació (i els deures que se'n desprenen) dins de l'organització.

Justificació: Evitar la figura de la militància no arrelada localment i restar fidels a la idea que les assemblees locals són la substància fonamental de la CUP, procurant no facilitar el seu buidatge. La definició de militant bàsica es manté tal com està en el REFI vigent. Escrit com està pot sembla una dicotomia i la possibilitat de ser un militant territorial o un militant sectorial. La tasca de militància pot incloure un treball sectorial que en moments pot implicar un major grau de compromís, però la vinculació base ha de ser sempre territorial

Esmena 119

Proposa: Corbera, Baix Llobregat

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.1. Model de militància, 3.1.1. Formes de militància

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 58

Línies: 1481 - 1502

Text original:

Militant (territorial i sectorial): és la que fa intervenció política sigui en la dimensió territorial o sectorial i que està adscrita a una assemblea local (o Assemblea Territorial en absència de l'anterior). El compromís i vincle amb l'organització és constant. Tot i que pugui fluctuar en el temps i el nivell d'implicació no sigui constant al llarg de la vida, aquesta compta amb tots els drets de participació i votació (i els deures que se'n desprenen) dins de l'organització.

- Col·laboradora: és qui dóna suport al projecte de forma puntual, col·laborant en determinades tasques o esdeveniments concrets. L'organització integrarà les col·laboradores en les seves accions i apostes, des de la dimensió local o territorial fins a la nacional, tenint-les en compte per tal d'implicar-les en espais de formació, desenvolupament de campanyes o generació d'espais de lluita. Aquesta figura serà especialment rellevant en els llocs on no tinguem assemblees locals. Les assemblees territorials, o l'estructura nacional en cas que no pugui l'AT, s'encarregarà de tenir en compte les simpatitzants d'aquestes ciutats o pobles de cara a poder estrènyer el vincle amb la CUP i poder generar assemblees de l'organització o espais de lluita i autoorganització. El compromís i el vincle és amb l'assemblea local on s'està vinculat. En aquesta hi poden participar, però no tenen dret a vot (tampoc el compromís de complir amb tots els deures que tenen les militants).

Text proposat:

-Militant local: és la que fa intervenció política sigui en la dimensió local, territorial o sectorial i que està adscrita a una assemblea local.

El compromís i vincle amb l'organització és constant. Tot i que pugui fluctuar en el temps i el nivell d'implicació no sigui constant al llarg de la vida, aquesta compta amb tots els drets de participació i votació (i els deures que se'n desprenen) dins de l'organització.

-Militant territorial: És aquella que, en absència d'una assemblea local al seu municipi, vehicula la seva participació política a través de l'assemblea territorial.

Amb vocació de treballar a la seva localitat i amb l'objectiu de poder-hi acabar generant un nucli, la militant territorial compta amb tots els drets de participació i votació (i els deures que se'n desprenen) dins de l'organització.

Tot i la intenció de temporalitat amb l'objectiu de crear un nucli al municipi, aquesta figura no té una durada màxima, i treballarà amb l'Assemblea Territorial i el Secretariat Territorial tot allò relacionat amb l'expansió.

- Col·laboradora: és qui dona suport al projecte de forma puntual, col·laborant en determinades tasques o esdeveniments concrets. L'organització integrarà 59 les col·laboradores en les seves accions i apostes, des de la dimensió local o territorial fins a la nacional, tenint-les en compte per tal d'implicar-les en espais de formació, desenvolupament de campanyes o generació d'espais de lluita.

El compromís i el vincle és amb l'assemblea local on s'està vinculat. En aquesta hi poden participar, però no tenen dret a vot (tampoc el compromís de complir amb tots els deures que tenen les militants).

Justificació: Créixer per esdevenir una organització gran, forta, en lluita i referencial, no pot ser només una declaració d'intencions. Una ponència organitzativa que vulgui suposar una passa endavant ha de ser ambiciosa pel que fa a aquests objectius.

És necessari donar eines a l'organització per tal que aquestes proclames vagin més enllà de la voluntat i es puguin materialitzar, buscant noves maneres per poder donar resposta a una de les mancances més evidents de la nostra organització a moltes comarques: l'absència d'implantació territorial.

Arreu dels Països Catalans tenim grans zones buides de militància i d'implantació de l'organització, tant al País Valencià com al Principat i tant a comarques molt densament poblades com a zones amb densitats poblacionals més baixes.

L'eina que s'ha donat fins ara per revertir aquesta situació ha estat que una militant participés a l'assemblea més propera. Aquesta però, s'ha mostrat inútil a l'hora de revertir aquesta problemàtica, i a l'hora de la veritat, s'ha generat una doble situació sense sentit:

D'una banda, ens hem trobat amb militància potencial que no ha acabat sent perquè la proposta oferta per la CUP de participar a l'AL més propera no ha estat prou atractiva, ja fos per una manca de vinculació o per la dificultat de seguir el dia a dia d'un municipi aliè.

D'altra banda, no s'ha estat gens estricte amb el control de militants que ho han seguit sent després d'un canvi de domicili, sense relació ja amb l'AL on teòricament

constaven. És per això que la figura de militant de la CUP sense vinculació amb una AL ja existeix, però sense cap tipus de control ni de constància per part de l'organització. Així doncs, amb vocació de dotar a la CUP de les eines necessàries per afrontar el repte que suposa l'expansió i la voluntat d'esdevenir una organització gran i forta, es fa aquesta proposta:

Les militants territorials, ho seran amb tots els drets i deures i amb igualtat de condicions amb la resta de militància. La seva vinculació serà directament amb l'Assemblea Territorial i de manera més concreta amb el Secretariat Territorial. Serà amb aquest Secretariat amb qui vetllaran, de manera conjunta, per l'expansió al municipi de la militant, entenent però que aquesta tasca no sempre és fàcil, sobretot en alguns entorns on tenim molt poca implantació.

Les militants territorials, podran participar als espais de decisió territorials i a les Assemblees Territorials amb veu i vot ponderat, i serà el Secretariat Territorial el qui es farà càrrec d'establir aquesta ponderació.

Aquest canvi ha de permetre poder afrontar el repte de l'expansió i poder donar resposta a les potencials militants que mostren voluntat de militar a la CUP però que avui en dia no ho poden fer.

Aquest canvi, no està renyit amb la possibilitat que, si una militant ho desitja, pugui escollir participar d'una AL ja constituïda d'un municipi proper (o seguir-ho fent en cas que ja es doni el cas).

Aquest canvi ha de servir per poder comptar amb tot el potencial disponible per tirar endavant l'organització. Actualment, el fet que per a constituir un nucli es necessitin almenys tres persones d'una mateixa localitat, fa molt complicada l'expansió i la coordinació d'aquesta per part de les territorials. No sempre "apareixen" possibles militants o persones interessades de manera contemporània, i al llarg del temps es perd la relació o el contacte amb aquells o aquelles que un dia havien mostrat interès.

Esmena 121

Proposa: Exteriors, Exteriors

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.1. Model de militància,

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: Diverses

Línies: 1483 (supressió), 1674 (substitució), 1797 (supressió), 1951 (supressió)

Text original: Militant (territorial i sectorial): és la que fa intervenció política sigui en la dimensió territorial o sectorial i que està adscrita a una assemblea local (o Assemblea Territorial en absència de l'anterior). La militància s'adherirà, en conseqüència, a una assemblea local. De forma excepcional, si les particularitats del territori ho requereixen (extremada dispersió, nuclis locals molt petits, especial identificació territorial...) es generaran agrupacions locals/comarcals/territorials específiques que tindran el mateix funcionament i sentit 1678 que una assemblea local. Les militants que participin de la dimensió sectorial s'inscriuran i adheriran a una assemblea local de referència.

Per a la feina política amb relació a la CUP als Països Catalans, les militants a l'estranger han d'estar vinculades a una assemblea local o territorial i fent la feina que sigui possible des d'allà (cartelleria, feines formatives, redacció de documentació necessària, participació telemàtica...).

Totes les militants que participin dels grups d'acció sectorial hauran d'estar adscrites a una assemblea local o territorial, tot i que la seva tasca militant prioritària passi a ser el treball sectorial.

Text proposat: Militant (territorial i sectorial): és la que fa intervenció política sigui en la dimensió territorial o sectorial i ~~que està adscrita a una assemblea local (o Assemblea Territorial en absència de l'anterior)~~. La militància s'adherirà, prioritàriament, a una assemblea local. De forma excepcional, si les particularitats del territori ho requereixen (extremada dispersió, nuclis locals molt petits, especial identificació territorial...) es generaran agrupacions locals/ comarcals/ territorials específiques que tindran el mateix funcionament i sentit que una assemblea local. Finalment, es crearà la figura del militant no adscrit per aquells casos en que no sigui possible la vinculació a una assemblea (militància a l'exterior, etc.) La militància no adscrita dependrà directament de l'Àrea de militància i organització.

~~Per a la feina política amb relació a la CUP als Països Catalans, les militants a l'estranger han d'estar vinculades a una assemblea local o territorial i fent la feina~~

que sigui possible des d'allà (cartelleria, feines formatives, redacció de documentació necessària, participació telemàtica...).

~~Totes les militants que participin dels grups d'acció sectorial hauran d'estar escriptes a una assemblea local o territorial, tot i que la seva tasca militant prioritària passi a ser el treball sectorial.~~

Justificació: El text base reitera fins a quatre cops l'obligatorietat de la vinculació de tota militància a una AL/AT, però per fer un sol cop el debat cal ajuntar quatre esmenes en una. Demanem disculpes per la complexitat de l'esmena. El text base no contempla la realitat de la militància que viu a l'exterior. Per exemple, s'obliga a estar vinculat a una AL/AT a militants que fa dècades que no viuen al territori català i que no tenen cap vinculació amb una AL/AT. A l'hora, tenim militància que ha començat a participar políticament quan ja vivia a l'exterior, deixant sense sentit aquesta obligatorietat. A més a més, s'imposen unes tasques vinculades a la participació a una AL que no són realitzables. Finalment, en cas que aquesta esmena no s'aprovi, seria molt difícil mantenir dins de la organització la militància de l'Exterior que no té una vinculació tant forta amb la CUP, provocant un efecte contrari a l'objectiu de creixement marcat en el text base.

Esmena 122

Proposa: Nou Barris, Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.1. Model de militància, 3.1.1. Formes de militància

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 59

Línies: 1500-1502

Text original: El compromís i el vincle és amb l'assemblea local on s'està vinculat. En aquesta hi poden participar, però no tenen dret a vot (tampoc el compromís de complir amb tots els deures que tenen les militants).

Text proposat: El compromís i vincle és amb l'assemblea local on s'està vinculant. En aquesta hi poden participar i tenen dret a veu i vot a les qüestions locals, però només de veu a les decisions territorials i nacionals.

Justificació: L'objectiu de la ponència és potenciar que les persones comencin a militar, i és una bona manera implicar-les en l'àmbit local, també en la presa de decisions, però limitada al territori on participen (que més o menys, la majoria d'AL ja està fent això). També trec l'acotament que no han de complir amb tots els deures, ja que qualsevol persona relacionada amb la CUP ha de complir uns mínims militants, sigui quina sigui la seva figura.

Esmena 125

Proposa: Sant Cugat, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.1. Model de militància, 3.1.2.

Creixement i implantació

Tipus d'esmena: Supressió

Pàgina: 61

Línies: 1540-1543

Text original: Per tal fi es proposa establir, en la mesura del possible, diverses seus al llarg del territori dels Països Catalans, per tal que siguin un espai de trobada. Seria una possibilitat a explorar per disposar a banda de la seu de nacional d'altres seus "oficials" que siguin referència d'espai comú.

Text proposat: -

Justificació: Considerem que aquesta no ha de ser una aposta prioritària per l'organització, ja que no creiem que la seu de la CUP sigui un espai de trobada ni un espai referencial o destinat al creixement de la nostra militància. Aquest paper ja el fan els casals i ateneus, i la nostra aposta és treballar per enfortir-los. El paper de la seu de la CUP està més orientat a les tasques internes i de l'estructura de l'organització. De fet, exceptuant les persones que formen part de l'estructura nacional, el gruix de la militància de la CUP no fan ús d'aquest espai.

Crear diverses seus i treballar perquè siguin espais de referència i trobada suposa una sèrie de recursos que no creiem que valgui la pena destinar a aquesta funció. Tenim força propostes que requereixen de recursos econòmics i humans, pel què no ho veiem realista ni prioritari.

Esmena 126

Proposa: Terrassa, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.1. Model de militància, 3.1.3. Acollida i formació

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 63

Línies: 1575, 1587, 1613

Text original: - Formació per a noves militants: s'haurà de dissenyar un pla d'acollida i formació per noves militants que contempli formació sobre l'organització i el moviment, funcionament intern i estratègia nacional, així com formació ideològica per consolidar la militància dins l'organització. [...]

- Formació per la militància de base: l'organització disposarà de formació actualitzada i renovada constant per poder aportar eines a la militància de forma continuada. Aquest pla de formació comptarà amb parts obligatòries i d'altres per aprofundir en qüestions d'interès específic. Les formacions [...]

Aquestes propostes formatives seran planificades per la Secretaria de Formació. Especificant i planificant-ne [...]

Text proposat: ... que contempli formació sobre l'organització i el moviment, formació feminista, funcionament intern...

... Aquest pla de formació comptarà amb parts obligatòries, entre les quals les referides a cultura i pràctica feministes, LGTBIQ+ i anticapacitisme (aquesta darrera haurà d'incloure la implementació de mesures d'accessibilitat universal tant en els espais físics d'activitat militant com d'informació i difusió del nostre discurs), i d'altres per aprofundir en qüestions d'interès específic.

... planificades per la Secretaria de Formació. Per a les formacions sobre feminisme, es treballarà conjuntament amb la sectorial de lluita feminista, LGTBIQ+ i anticapacitisme. Especificant i planificant-ne [...]

Justificació: Per tal d'acabar amb les actituds, comportaments i idees masclistes que sovint trobem a les nostres assemblees i estructures, cal una formació planificada en feminisme, tant per a les noves militants (es poden valorar les necessitats en cada cas) com una revisió i formació continuada per a la militància de base. L'escassa implicació dels militants homes en les accions formatives dels darrers anys, la manca de resposta a les CAAMT i a la CAAMN per part de la

militància o la mínima presència del feminisme als debats Garbí i en aquestes mateixes ponències, així ho evidencien.

Esmena 128

Proposa: Nou Barris, Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.1. Model de militància, 3.1.4.
Estructures per retenir i difondre els aprenentatges fets

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 65

Línies: 1654

Text original:

Text proposat: Així mateix, es fomentaran els següents mecanismes per a la col·laboració a la cohesió i transmissió de coneixements al si del moviment:

- Creació i retenció de quadres del moviment juvenil: Sempre que se'ns requereixi, es brindaran tots els recursos disponibles a la nostra organització juvenil de referència, ARRAN, per tal que pugui dur a terme els seus programes de formació de quadres amb el màxim de mitjans disponibles. Aquests recursos seran de caràcter tècnic i la CUP, com a estructura s'inhibirà d'intervenir en el contingut polític de les dites formacions, que seran establertes de manera independent per l'organització juvenil. En el context de desmobilització i dispersió ideològica actual, Només amb una organització juvenil formada i bregada autònomament a través de l'assaig-error, podem elevar ràpidament el nivell polític de la militància del nostre moviment, créixer qualitativament i crear els quadres mitjos que ara ens manquen per a la transmissió direcció-base, nacional-local i general-sectorial.

- Congressos de moviment: Així com s'especifica al punt «3.3.2. Congressos Nacionals» de la Ponència Organitzativa, la CUP podrà proposar la celebració de congressos monogràfics conjunts a la resta d'organitzacions del moviment quan consideri que el debat sobre una qüestió candent requereix una posició i resposta coordinada del conjunt d'organitzacions que el conformen. Això es podrà donar tant de partida com convidant les dites organitzacions als debats propis.

Justificació: Històricament, els principals moments de revitalització de l'Independentisme Revolucionari han vingut donats per la recomposició del moviment juvenil després de moments de fractura i desmobilització de les principals estructures amb vocació de masses o partit matriu (origen del PSAN, reorientació de l'AMEI i boom municipal de la CUP post Vinaròs, etc.). Actualment ARRAN surt d'una etapa de divisió ideològica i organitzativa però dóna indicis de ser, per la seva pròpia naturalesa juvenil, l'organització que més ràpidament està recuperant el dinamisme i la iniciativa política (vegis com ha liderat ideològicament i organitzativa el moviment pel turisme sostenible i ecologista en les manifestacions recents). En un moment de dretanització i espanyolització de les capes joves de la nostra societat, és cabdal per a la supervivència del nostre moviment a mitjà-llarg termini la consolidació d'una organització juvenil forta. Respecte la segona part de l'esmena, els congressos són simplement mecanismes per millorar la cohesió que poden ser convocats o no a conveniència.

Esmena 129

Proposa: Sabadell i Llagostera, Vallès Occidental i Nord Oriental

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.2. Territorialitat i Sectorialitat, a) Assemblees locals

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 67

Línies: 1706-1707

Text original: Comptar amb almenys un responsable d'organització, un responsable d'acció política, un d'economia i un de comunicació.

Text proposat: Comptar amb un Secretariat Local format almenys per l'organitzador local, un responsable d'acció política, un d'economia, un de comunicació i un enllaç amb l'assemblea territorial. Les persones que es presentin pels Secretariats Locals hauran d'estar organitzades en equips de treball que prèviament hauran especificat les responsabilitats de cada un. En cas que s'hi presenti més d'un equip, s'elegirà en Assemblea Local el més votat. Cada any es ratificaran o renovaran aquests equips i se'n notificarà el resultat a la secretaria d'organització i militància del Secretariat Nacional.

Justificació: La ponència esmenta els secretariats locals en un parell de punts (línies 1451 i 2201), però curiosament no en el punt de l'Assemblea Local, on sí que

s'esmenten els responsables que tindria. Així doncs, la primera funció de l'esmena és aclarir que els secretariats locals estarien formats pels responsables de les assemblees locals.

La segona funció de l'esmena és especificar que les candidatures als secretariats locals han de ser candidatures col·lectives, igual que en el cas dels secretariats territorials i el nacional. Pel mateix motiu que en aquests casos: que en surti un equip disposat a treballar conjuntament per executar els mandats que rebí de l'assemblea local.

Ja actualment, en moltes assemblees locals qui "tira del carro" no és la totalitat de la militància. Ara bé, aquesta direcció és una direcció informal, amb els perills que això comporta: que no és elegida democràticament i, per tant, no necessàriament és representativa de l'assemblea local. Que les ponències formalitzin aquest espai ja existent a la pràctica, fa que s'esvaeixin aquests perills. I, per tant, ens ajuda a democratitzar l'organització.

Esmena 131

Proposa: Mataró, Maresme

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.2. Territorialitat i Sectorialitat, b)
Assemblees territorials

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 68

Línies: 1735

Text original: Després de: (...), assegurant les tasques de delegació política i organització i vertebració nacional.

Text proposat: (...) assegurant les tasques de delegació política i organització i vertebració nacional. La seva tasca durarà 2 anys i seran escollits per votació de la militància del seu àmbit territorial.

Justificació: Concreció

Esmena 132

Proposa: , Exteriors

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.2. Territorialitat i Sectorialitat, d)
Organitzar la militància fora dels Països Catalans

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 71 i 73

Línies: 1790-1805 i adició línia 1828

Text original: Actualment, un gruix de militància viu fora dels Països Catalans. L'organització ha de dotar de sentit i utilitat política la presència d'aquests militants fora del territori nacional.

- Les militants a l'estranger han de prioritzar la militància als espais revolucionaris del lloc on viuen.

- Per a la feina política amb relació a la CUP als Països Catalans, les militants a l'estranger han d'estar vinculades a una assemblea local o territorial i fent la feina que sigui possible des d'allà (cartelleria, feines formatives, redacció de documentació necessària, participació telemàtica...).

- Per al desplegament d'altra feina específica al lloc on es viu, es dissenyarà un pla de treball i intervenció en base les potencialitats polítiques de cada territori i el nombre de militància del que disposem, conjuntament amb la sectorial d'internacionalisme.

- Es garantirà el contacte regular amb la Sectorial d'Internacionalisme per al desplegament de tasques concretes.

Text proposat:

(Substitució 1790-1805)

Sabem molt bé que l'emigració, particularment aquella precària, és una característica estructural d'un sistema capitalista que utilitza la mobilitat dels recursos humans de la forma i manera més beneficiosa en cada moment als seus interessos i prioritats econòmiques i geogràfiques. Aquesta lògica capitalista és la que ha fet, a banda d'altres factors d'ordre sociològic, que prop de 600.000 persones procedents dels Països Catalans visquin actualment a l'exterior. Una part de la militància de la CUP és present als cinc continents i l'organització ha de dotar d'utilitat política aquesta presència fora del territori nacional.

- Els militants a l'estranger prioritzen la militància als espais anticapitalistes dels llocs on viuen.
- Aquells militants que tenen responsabilitats a les seves organitzacions i capacitat d'influència i contactes contribuiran a l'acció internacional de l'organització participant activament a la Sectorial d'Internacionalisme.
- Per l'acció política en l'àmbit migratori (drets democràtics, socials, culturals i altres) s'organitzaran com Assemblea Territorial exterior.
- El desplegament d'una acció específica en els països de residència es dissenyarà, en acord amb la Sectorial d'Internacionalisme, en funció de les potencialitats polítiques de cada territori i el nombre de militància del que disposem.

(Adició 1828)

Afegir a la llista de territorials a continuació de País Valencià – Comarques Centrals:
Territorial actual
Territorial proposada
Exterior Exterior

Justificació: La població resident a l'exterior, en el cas de Catalunya, és de 425.000 persones, quantitat superior a la de la gran majoria d'espais territorials en que s'estructura l'organització. Hi ha enormes diferències en els temps de residència a l'exterior i el gran gruix de la militància de la CUP Exterior o no ha viscut mai a Catalunya o s'ha incorporat a la CUP com a segona militància tenint la del seu país d'acollida com la prioritària. Això fa inviable una vinculació amb una assemblea local als PPCC atès que no existeix cap lligam previ llevat dels casos de persones d'emigració molt recent que ja eren prèviament militants de la CUP. D'altra banda les 'feines' que es proposa que els militants a l'exterior podrien fer a les assemblees locals (cartellera, formació, redacció, etc.) resulten una mica absurdes.

Afortunadament diversos militants de la CUP a l'exterior tenen responsabilitats polítiques importants o contactes de primer nivell al sí de diverses organitzacions polítiques (Die Linke, déi Lénk, Ensemble, Aliança Roja, Espai Zapatista, Québec Solidaire, Aliança Lliure Europea, FIT, etc.) o sindicals (al UK, a Suïssa, etc.) i tenen una experiència i contactes que efectivament podrien ser d'un gran profit per la Sectorial d'Internacionalisme.

Tot i així, la realitat és que la gran majoria de catalans residents a l'exterior s'organitzen en espais propis (casals catalans, ANC exteriors, CDR exteriors, comitès de solidaritat amb Catalunya, etc.) dins dels quals una intervenció política és necessària. Això s'ha fet amb alguns èxits concrets amb una significativa presència de militants de la CUP a estructures com la FIEC (que agrupa a la majoria de casals catalans), el Consell de la Catalunya Exterior, el CAEC de l'ANC, etc.) només possible si hi ha un espai propi que orienti l'activitat militant a l'exterior.

Finalment cal recordar que prop de 400.000 persones tenen dret de vot a Catalunya i que gràcies a la lluita de la CUP, entre d'altres, les condicions d'exercici del vot a l'exterior han millorat notablement i hem arribat a assolir els 2.500 vots en convocatòries electorals. No podem regalar el vot exterior a la resta de partits privant-nos d'instruments específics d'acció i de reflexió.

“La repressió ha acompanyat el moviment català d'alliberament nacional des de la seva existència fins avui dia.” – Sònia Bagudanch (Història de l'Esquerra Independentista, p.291) Exili 3.0

Fa uns dies, el periodista del setmanari La Directa Jesús Rodríguez, exiliat a Suïssa per presumpta implicació al Tsunami Democràtic, afirmava en una entrevista que “no tothom es pot permetre un exili si no té un bon entorn organitzat.” (Revista Setembre, 11.07.2024)

L'exili torna a estar especialment de moda des de que l'estat espanyol va posar en marxa tota la seva maquinària repressiva contra el procés independentista culminat amb el referèndum de l'1 d'octubre de 2017. No obstant, l'exili sempre ha estat molt present en la història de l'EI, començant pel PSAN, que va haver de néixer sota la clandestinitat antifranquista. L'adveniment de la democràcia no va millorar la situació. De fet, no són pocs els activistes històrics de l'EI que han declarat en alguna ocasió que han estat més represaliats pel règim del 78 que no pas pel règim franquista (“Jo, de fet, he rebut més després de la transició que abans”, entrevista a Carles Castellanos, Poble Lliure, 23.01.2021). Les clavegueres de l'estat són profundes, tal com ja va quedar palès en aquell no tan llunyà 1992, amb una magnànima operació estatal contra l'EI que va implicar una seixantena de detinguts i perseguits: l'operació Garzón. Però és que “des de la mort del dictador el 20 de novembre de 1975 fins a l'alliberament dels darrers independentistes empresonats arran de la ràtzia olímpica el 8 de març de 1992, no hi va haver un sol dia sense independentistes catalans a les presons espanyoles”, tal com ens recordava el 2021 la periodista Sònia Bagudanch (Història de l'Esquerra Independentista, p.291). I és aquesta repressió, la que sovint, obliga al refugi, la clandestinitat o l'exili. Exemples recents d'una llarga llista en són l'Adrià Carrasco, en Valtònyc o l'Anna Gabriel, a més del ja citat Jesús Rodríguez.

La llarga història de l'exili. Breu teló de fons

El 13 de maig de 1977, una amagrida i anciana Dolores Ibarruri, La Pasionaria, retornava a l'estat espanyol després d'un llarg exili de 38 anys a Moscou. Aleshores, l'engranatge de la doctrina Carrillo (“ruptura pactada”) ja s'havia posat en marxa, servint de falca al règim del 78, tal com explica Gregorio Morán al Precio de la

Transició. Més enllà d'aquest fet, la memòria històrica del llarg exili republicà i antifeixista sí que ha perviscut fins al present a IU Exterior, a tall d'exemple, que avui dia és un pilar fonamental i inqüestionable de l'estructura del seu partit. L'exili republicà i antifeixista del final de la Guerra Civil va passar el relleu a l'onada migratòria dels anys 1960, la qual al seu torn va enllaçar amb el darrer fenomen migratori que hem viscut a partir del 2010: la migració del jovent a l'atur i en precari que fugia a la desesperada a la recerca d'un treball i condicions de vida dignes. Així, de generació en generació, la memòria històrica republicana i antifeixista espanyola s'ha anat transmetent i mantinguent viva, amb casals i institucions a l'exterior que perviuen fins avui.

Els Països Catalans també van comptar amb molts exiliats republicans i antifeixistes. Es calcula que més d'un 20% del gairebé mig milió total. Es tracta d'aquella generació que Montserrat Roig va visibilitzar a l'obra *Els catalans als camps nazis*. Com a testimoni, llegat i patrimoni històric, cultural i polític de la diàspora catalana ens hi queda també l'obra d'exiliats com Rovira i Virgili, que va immortalitzar la nostra diàspora en les seves cròniques *Els darrers dies de la Catalunya republicana*. Memòries de l'èxode català; gran part de l'obra de Mercè Rodoreda, a l'exili entre 1939 i 1972; Pere Quart amb les seves conegudes *Corrandes d'exili* (1939); Joan Sala, que fundà la revista *Quaderns de l'exili*; o Josep Renau, que es va exiliar a la República Democràtica d'Alemanya i avui dia els seus monumentals mosaics de realisme socialista encara decoren i són el gran atractiu de diverses ciutats de l'Alemanya de l'Est. Són només alguns exemples d'una llista interminable, ja que l'exili i la diàspora dels PPCC ve de molt lluny. Es remonta al naixement de l'estelada mateixa, que fou creada per Vicenç Albert Ballester, inspirada en la nova República de Cuba, que el 1898 venia d'independitzar-se de l'estat espanyol, i que va onejar per primer cop no pas a Catalunya sinó al Centre Català de Santiago de Cuba. L'exili català té molta història.

I malgrat aquest ric llegat, a part d'algunes excepcions, la nostra cadena de transmissió d'aquell exili es va trencar en algun moment, quedant-ne truncada la nostra memòria històrica. Com a resultat, ens qüestionem ara coses que d'altra manera ni debatriem per la seva obvietat. Ben segur que no hi ajuda el fet que els referents clau de l'El d'avui, socialista i feminista, no es remontin fins als anys 1960, i no pas abans, amb la Revolució Cubana (1959), la guerra i independència d'Algèria (1962) i les victòries del Front d'Alliberament Nacional del Vietnam (1968), tal com explica l'Albert Botran a *Unitat popular*. La construcció de la CUP i l'independentisme d'esquerres. Per això, la CUP Exterior té ara la tasca addicional de recuperar un llegat i memòria històrica que sí que ha perviscut i s'ha transmès en altres comunitats a l'exterior que han vetllat fins avui per mantenir viva la memòria de l'exili republicà i antifeixista.

La CUP Exterior en el marc estratègic

No subestimem l'exili ni la comunitat catalana a l'exterior, que ha tingut un paper fonamental en la nostra història. No renunciem a la nostra pròpia memòria històrica. És l'obligació i el deure d'un partit que es reivindica internacionalista de fomentar i enfortir les estructures existents a l'exterior; i de crear-les allà on encara no existeixen. La CUP Exterior hauria de ser un pilar sòlid i fort de la CUP, una prioritat. No podem renunciar a cap ni un dels espais de lluita que debilitin els embats que pretenem generar en el sí del nostre marc estratègic. Al contrari, els embats seran més consistents i eficaços si aconseguim una estructura sòlida i ferma a l'exterior, capaç de generar i buscar vincles, solidaritat i complicitat amb grups, partits polítics, sindicats i organitzacions afines als nostres plantejaments socialistes, feministes, ecologistes i antiracistes.

La comunitat catalana a l'exterior en el context polític d'avui

Avui dia la comunitat a l'exterior dels PPCC és una comunitat creixent, que s'ha multiplicat en els darrers anys i que gairebé ja arriba a les 600.000 persones. Un gruix important d'aquesta comunitat està format per refugiats econòmics: persones castigades i excloses pel sistema capitalista, obligades a marxar per assegurar-se la subsistència i a qui s'ha desproveït de tot dret laboral. Una comunitat a qui s'ha obligat a "votar amb els peus", tal com se sol dir, fugint de la misèria com a sola opció possible. A aquesta comunitat a qui ja tan s'ha maltractat, seria un error -a més de reaccionari- negar-li també ara els seus drets polítics. És el deure d'una organització política emancipadora i internacionalista com la CUP d'oferir-li aixopluc. I és que no només és una oportunitat per a la CUP sinó que prescindir d'aquesta comunitat seria, també, abandonar un front de lluita que amb gran probabilitat seria usurpat molt oportunistament per alguna altra organització política ja existent.

Per acabar, l'avenç del neo-liberalisme, de l'extrema dreta i del neo-feixisme és un fet real que s'està produint arreu del món. Aquest avenç global, absolut, no és producte de la casualitat ni de la improvisació. Darrera d'aquesta amenaça hi ha un elevat nivell de coordinació internacional de partits polítics, think-tanks i organitzacions multilaterals d'interessos capitalistes. Necessitem fer front a aquesta realitat. Allà on siguem. Necessitem fer front a aquesta amenaça a tot arreu. En col·laboració amb les companyes anticapitalistes i antifeixistes de tot el món, a qualsevol lloc del món. Necessitem un instrument com la CUP Exterior per a poder fer realitat uns dels nostres lemes més històrics: la solidaritat és la tendresa dels pobles!

Bibliografia:

- Viquipèdia, <https://ca.wikipedia.org/>
- Història de l'Esquerra Independentista, Tigre de Paper (2021)
- L'independentisme català (1979-94), Llibres de l'Índex (1995)
- Revista Setembre, número de l'11.07.2024
- Unitat popular. La construcció de la CUP i l'independentisme d'esquerres, Albert Botran. Edicions El Jonc.
- <https://www.poblelliure.cat/2021/01/23/abans-que-el-moviment-independentista-petaran-ells/>

Esmena 133

Proposa: , Exteriors

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.2. Territorialitat i Sectorialitat, d)
Organitzar la militància fora dels Països Catalans

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 71 i 77

Línies: 1790 - 1805 i addició línia 1912

Text original: Actualment, un gruix de militància viu fora dels Països Catalans. L'organització ha de dotar de sentit i utilitat política la presència d'aquests militants fora del territori nacional.

Les militants a l'estranger han de prioritzar la militància als espais revolucionaris del lloc on viuen. Per a la feina política amb relació a la CUP als Països Catalans, les militants a l'estranger han d'estar vinculades a una assemblea local o territorial i fent la feina que sigui possible des d'allà (cartelleria, feines formatives, redacció de documentació necessària, participació telemàtica...). Per al desplegament d'altra feina específica al lloc on es viu, es dissenyarà un pla de treball i intervenció en base les potencialitats polítiques de cada territori i el nombre de militància del que disposem, conjuntament amb la sectorial d'internacionalisme.

Es garantirà el contacte regular amb la Sectorial d'Internacionalisme per al desplegament de tasques concretes.

Text proposat: (Substitució 1790-1805)

Actualment, un gruix de militància viu fora dels Països Catalans. L'organització ha de dotar de sentit i utilitat política la presència d'aquests militants fora del territori nacional.

Es dissenyarà un pla de treball i intervenció en base les potencialitats polítiques de cada territori i el nombre de militància del que disposem, conjuntament amb la sectorial d'internacionalisme. Aquest pla de treball ha d'incloure:

- Un aprofundiment seriós en la lluita internacionalista.
- La participació en les comunitats catalanes a l'exterior (Casals Catalans, CDR Exteriors, ANC Exteriors, escoles de català, Catalans al Món, Marea Granate...)
- La participació a òrgans de catalans a l'exterior (FIEC - Federació Internacional d'Entitats Catalanes, Consell de la Catalunya Exterior, etc.)
- Vetllar pels drets dels catalans a l'estranger (Llei del Retorn, ILP Llei Electoral Catalana, ensenyament del català...)
- Fer campanya electoral per la CUP a l'exterior a les eleccions i gestionar els apoderats consulars
- El contacte i la doble militància amb organitzacions de l'esquerra revolucionària i/o en moviments d'alliberament nacional.

Es garantirà el contacte regular amb la Sectorial d'Internacionalisme per al desplegament de tasques concretes. La integració de la militància de l'exterior a la Sectorial d'Internacionalisme és un fet a potenciar, en el format que es consideri adient, sobretot en els casos de la militància que té responsabilitats o contactes amb la comunitat catalana a l'exterior, als òrgans catalans o en organitzacions revolucionàries. De la mateixa manera, per a facilitar la feina, és desitjable la integració de la Sectorial d'Internacionalisme a l'estructura de l'actual CUP Exteriors. (Addició 1912)

La Sectorial d'Internacionalisme es crearà integrant-se a l'estructura actual de la CUP Exteriors i n'assumirà les tasques actuals (treball a les comunitats catalanes a l'exterior, òrgans catalans a l'exterior, els drets dels catalans a l'estranger, les campanyes electorals a l'estranger, la militància en organitzacions revolucionàries de la militància a l'exterior...).

Justificació: El text base no parteix de les possibilitats de la militància a l'exterior ni de la feina que fa en l'actualitat. A més, s'han oblidat un seguit de tasques essencials.

A l'hora, la militància d'Exteriors, és més nombrosa i amb més estructura que l'actual Grup de Treball d'Internacional. Per optimitzar esforços és més àgil la integració del segon dins l'estructura de la CUP Exteriors. Amb la creació de la Sectorial d'Internacionalisme i la desaparició de la CUP Exteriors no es contempla qui assumeix les tasques que realitza aquesta darrera.

A l'hora, cal que l'actual grup de treball d'internacionalisme s'incorpori a l'estructura de la CUP Exteriors per crear la nova Sectorial, i no pas al revés, per la diferència de volum de persones i per facilitar la continuïtat de les tasques actuals.

Esmena 134

Proposa: Rubí, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.2. Territorialitat i Sectorialitat, e)
Distribució territorial interna

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 71 i 72

Línies: 1812-1827

Text original: Tot i aquesta anàlisi, a causa de la complexitat de la redefinició del mapa, la proposta de distribució territorial és continuïsta.

Críteris de conformació del mapa territorial

Tot i partir del fet que la base comarcal podria idealment esdevenir al primer espai d'agregació militant territorial en moltes parts del país, per la seva facilitat d'identificació adscripció social, les dimensions d'aquestes i, per tant, el potencial de desplegar-hi feina política; som conscients que el volum militant i la composició actual de les territorials no permeten dibuixar de base un mapa territorial comarcal operatiu arreu del país. Els críteris per a la definició territorial per a una millor distribució són:

- Que existeixi una lògica d'intervenció política real.
- Dimensió poblacional i característiques territorials (demo-geogràfiques) operatives.
- Que existeixi una dinàmica actual funcional políticament: amb capacitat política coherent i operativa.
- Potencialitat d'expansió territorial

Text proposat: Críteris de conformació del mapa territorial

L'organització ha de tendir a ser de base comarcal durant els propers anys. La comarca facilita la identificació i l'adscripció social. Les dimensions d'aquestes

tenen molt potencial per desplegar-hi feina política. També permet el creixement a partir de la realitat més immediata.

A partir de 2025 s'han de crear Territorials en aquelles comarques on existeixin 3 AL o més i fer un pla per tal d'intentar tenir implementació a totes les comarques l'any 2030.

Justificació: La comarca és la realitat més propera, i territorials tan grans com les que tenim no tenen cap mena de sentit actualment. Creiem que es pot fer un creixement substancialment qualitatiu i quantitatiu si a totes les comarques on tenim poques AL fan una tasca proactiva d'anar a buscar la gent dels municipis propers.

Creiem que és la base territorial ideal per desplegar una política aterrada al territori de forma coherent

Esmena 136

Proposa: Ripoll, Campdevànol i Ribes de Freser, Alt Ter

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.2. Territorialitat i Sectorialitat, e)
Distribució territorial interna

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 72

Línies: 1828

Text original: Text que afecta a la territorial Alt Ter - Territorial proposada

Text proposat: A debat: Ripollès i Osona

Votació 1: El Ripollès s'incorpora a Nord Oriental (votació Sí/No)

Votació 2: En cas que el Ripollès s'incorpori a Nord Oriental: Opció 1: Osona es constitueix com a AT

Opció 2: Osona s'incorpora a Catalunya Central

Justificació:

Esmena 137

Proposa: Sabadell i Vic,

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.2. Territorialitat i Sectorialitat, e)

Distribució territorial interna

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 72

Línies: 1828-1829

Text original: Mapa territorial

Text proposat:

ASSEMBLEES TERRITORIALS CUP PAÏSOS CATALANS - DESPLEGAMENT 2023 - 2027

Assemblea Territorial Actual	Assemblea Territorial Proposada	**Membres Mesa nacional	*Àmbit Geogràfic
Illes Balears			
-	1 Eivissa i Formentera	1	Formetera Eivissa
Mallorca	2 Mallorca	1	Mallorca i Cabrera
-	3 Menorca	1	Menorca
País Valencià			
-	4 Castelló de Plana	1	Circumscripció de Castelló de la Plana
Comarques Centrals - PV	5 Comarques Centrals - València	1	Circumscripció de València
-	6 Sud - Alacant	1	Circumscripció d'Alacant

Catalunya		33		
Alt Ter	7	Alt Ter	2	Osona Ripollès Lluçanès i Garrotxa
Baix Llobregat	8	Baix Llobregat	2	Baix Llobregat (sense Montserratí)
Barcelonès	9	Barcelona	2	Barcelonès
Catalunya Central	10	Catalunya Central	3	Bages Berguedà Solsonès Moianès Anoià Montserratí
El Camp	11	El Camp	2	Alt Camp Baix Camp Tarragonès Conca de Barberà
-	12	Catalunya Nord	1	Conflent Vallespir Rosselló Fenolleda Capcir
Nord Oriental	13	Nord Oriental	4	Baix Empordà Alt Empordà La Selva Gironès Pla de l'Estany
Maresme - Barcelonès Nord	14	Maresme	3	Maresme
Penedès	15	Penedès	3	Alt Penedès Baix Penedès Garraf
Pirineu	16	Pirineu Occidental	1	Pallars Jussà Pallars Sobirà Ribagorça Aran
-	17	Pirineu Central	1	Alt Urgell Cerdanya Andorra
Ponent	18	Ponent - Lleida	2	Segrià Garrigues Urgell Pla d'Urgell Segarra Noguera
-	19	Ribera d'Ebre Priorat Terra Alta	1	Ribera d'Ebre Priorat Terra Alta
Terres de l'Ebre	20	Terres de l'Ebre	1	Baix Ebre Montsià
Vallès Occidental	21	Vallès Occidental	3	Vallès Occidental

Vallès Oriental	22	Vallès Oriental - Baix Montseny	2	Vallès Oriental Baix Montseny
-----------------	----	---------------------------------	---	-------------------------------

**L'àmbit geogràfic pot ser acotat segons la voluntat de l'assemblees locals de formar part d'una o altra territorial segons la relació territorial entre municipis i assemblees locals amb l'objectiu de facilitar al màxim els contactes entre assemblees locals i facilitar i optimitzar les trobades de les assemblees territorials. Així mateix, es pretén evitar grans àmbits territorials ingestionables per qüestió de distància i accessibilitat*

***La quantitat de representants es quantifica, entre 1 i 4, tenint en compte (1) la quantitat de militància de la Territorial amb relació al total del cens de l'organització, (2) la quantitat d'assemblees amb relació a la quantitat d'assemblees de l'organització i (3) la representació de territoris dels Països Catalans amb poc arrelament de l'organització. Les xifres proposades són orientatives i s'hauran de creuar amb el cens nacional, per determinar el total de representants, a més si encara no hi ha nuclis locals en un territori la representativitat passarà a ser automàticament 0*

Justificació: Evitar grans àmbits territorials ingestionables per qüestió de distància i accessibilitat.

Representativitat del conjunt del Països Catalans

Esmena 139

Proposa: Les Corts, Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.2. Territorialitat i Sectorialitat, 3.2.2. L'organització sectorial

Tipus d'esmena: Supressió

Pàgina: 75

Línies: 1858-1863

Text original: Alliberament nacional: En una organització que lluita per l'alliberament nacional del seu poble i donat el context polític actual, és imprescindible i prioritri bastir una estratègia independentista que concreti com avançar per l'alliberament del país: en la construcció d'un moviment popular, un nou cicle mobilitzador, o una estratègia d'aliances independentista, entre d'altres; i per això cal un espai de treball específic

Text proposat: -

Justificació: Si bé és molt encertat el nou format de treball a través de sectorials, amb l'objectiu de donar coherència a l'estratègia i adaptar-la a cada front de lluita, considerem que aquest format no s'adequa a la qüestió de l'Alliberament Nacional.

Creiem que no s'hi adequa perquè l'alliberament nacional no és un front de lluita més, ni tan sols un element estratègic que forma part de la nostra lluita, sinó que es tracta de la clau de volta, de l'element central i nuclear de la nostra estratègia revolucionària. Si considerem que tota la nostra activitat política va encarada a la construcció d'un projecte polític que té l'objectiu de prendre el poder a través d'una revolució independentista, resulta molt contradictori creure que existeix un front independentista amb la possibilitat de desplegar una estratègia autònoma, una política d'aliances pròpia etc. No hi pot haver una estratègia independentista de la CUP separada de la resta, sinó que tota l'estratègia de la CUP ha de ser una estratègia independentista.

A la vegada si volem reforçar de nou un projecte independentista propi vinculat a la defensa dels drets socials, civils i polítics, i per tant a un projecte de transformació per a la societat catalana vinculant sobirania, drets i autodeterminació creiem que treballar-ho per separat no suma a enfortir aquest vincle. En el moment actual serà clau per l'articulació d'aquest nou independentisme popular que els moviments populars sumin a una aposta nacional-popular així com que l'independentisme es faci seu aquest programa. En aquest sentit, qüestions com la política d'aliances, la generació de cicles mobilitzadors, la creació de noves eines o espais de masses, etc son qüestions transversals a tota la feina política de l'organització, i no pot dependre de una sectorial, sino que han de ser els espais de direcció pertinents de l'organització els que decideixin i prenguin les decisions. Òbviament, això no nega la possibilitat que aquests mateixos òrgans generin grups de treball per elements concrets o conjunturals quan així es consideri necessari (ja sigui desenvolupar propostes programàtiques, fer feina analítica, proposta política etc).

Esmena 140

Proposa: Eixample Dreta, Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.2. Territorialitat i Sectorialitat, 3.2.2. L'organització sectorial

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 76

Línies: 1874

Text original: LGTBI

Text proposat: i per l'alliberament sexual i de gènere

Justificació:

Esmena 141

Proposa: Blanes, Nord Oriental

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.2. Territorialitat i Sectorialitat, 3.2.2. L'organització sectorial

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 76 i 22

Línies: 1874 i 562

Text original: LGTBI

Text proposat: LGBTQI+

Justificació: Proponem substituir "LGBT" per "LGBTQI+" ja que d'aquesta manera s'engloben totes les orientacions sexuals i identitats de gènere no normatives. El canvi afectaria a un punt de la ponència organitzativa i a un punt de l'estratègica (veure línies)

Esmena 142

Proposa: , Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.2. Territorialitat i Sectorialitat, 3.2.2. L'organització sectorial

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 76

Línies: 1874-1879

Text original: 4. Lluita feminista i LGTBI: El feminisme és pràctica i lluita per revertir l'opressió històrica cap a les dones pel fet de ser-ho i que s'expressa amb unes formes d'explotació, desigualtat i violència específiques. És important disposar d'una sectorial dedicada a aquesta lluita, no només pel potencial polític d'aquest front sinó també per revertir en treball específic i transversal en el si de la nostra organització.

Text proposat:

4. Lluita feminista: El feminisme és pràctica i lluita per revertir l'opressió històrica cap a les dones pel fet de ser-ho i que s'expressa amb unes formes d'explotació, desigualtat i violència específiques. És important disposar d'una sectorial dedicada a aquesta lluita, no només pel potencial polític d'aquest front sinó també per revertir en treball específic i transversal en el si de la nostra organització

5. Alliberament sexual i de gènere: Conjuntament amb la patriarcal, també hi ha una opressió cisheterosexual que discrimina tota aquella persona que surti de la normativitat establerta. Sense una estratègia política, tota la dissidència quedarà emmarcada en la patologització o en convertir-se en un nínxol de mercat.

Justificació: Tot i compartir objectius en molts moments amb la lluita feminista, ambdues són sectorials que engloben masses subtemes com per convertir-les en un calaix de sastre. LGTBI és una nomenclatura que continua invisibilitzant realitats del col·lectiu i afavoreix veure la lluita des d'una forma identitària en cada lletra concreta i no confrontant les opressions que es comparteixen.

Esmena 143

Proposa: Terrassa, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.2. Territorialitat i Sectorialitat, 3.2.2. L'organització sectorial

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 76

Línies: 1874-1879

Text original:

Text proposat: 4. Lluita feminista, LGTBI i anticapacitista: [...] específiques. L'heteropatriarcat oprimeix també les persones LGTBIQ+ per la seva orientació i/o

identitat sexual, a partir de les mateixes estratègies d'imposició de models hegemònics masclistes i heteronormatius. De la mateixa manera, el productivisme capitalista incapacita els cossos funcionalment diversos mitjançant eixos d'opressió capacitistes, que posen al centre el benefici econòmic en comptes de la vida. Malgrat aquestes tres lluites mereixerien comptar amb tres sectorials específiques, els uneix l'oposició comuna a uns models hegemònics que han definit l'alteritat com a identitat subordinada: la dona en contraposició a l'home, les sexualitats dissidents en contraposició a l'heteronorma, les diversitats funcionals en oposició al cos capaç. Donada la manca de recursos de la nostra organització, integrar-les en una mateixa sectorial pot servir tant per reconèixer la seva importància com per sumar forces en una lluita contra els models hegemònics capitalistes i patriarcal. D'altra banda, i tal com admet el nostre Protocol d'Abordatge d'Agressions Masclistes, el masclisme és present també dins de la nostra organització i de les nostres assemblees; així, malgrat afirmem que el feminisme és un dels eixos vertebradors i transversals de la CUP, la realitat és que tant les bases militants com les estructures necessiten encara integrar els principis feministes en les seves pràctiques i transversalitzar-los de forma conscient i profunda. És important, doncs, disposar...

Justificació: Cal posicionar-nos també com una organització anticapacitista, tant ideològicament com discursiva i en la pràctica política diària.

Al text original no hi ha cap esment a les lluites del col·lectiu LGTBIQ+.

Cal reconèixer, a més, que tenim un dèficit en cultura i pràctica feminista, que la lluita feminista l'estem portant bàsicament les dones de l'organització i que sovint ens trobem soles i sobrecarregades davant els requeriments de representació, d'una banda, i davant d'actituds i comportaments masclistes en tots els àmbits, de l'altra. Només a partir del reconeixement es començaran a posar eines i recursos per ser una organització feminista més enllà del discurs.

Esmena 148

Proposa: Reus,

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.2. Territorialitat i Sectorialitat, 3.2.2.

L'organització sectorial

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 77

Línies: 1912

Text original:

Text proposat: Afegir la Sectorial número: 10. Animalisme _ Protecció animal

En un context social cada cop més conscienciat en la protecció animal, no tan sols com a vincle natural i de respecte necessari, sinó com l'únic camí contra l'explotació, l'esclavisme i la tortura que encara es tolera i, fins i tot, es fomenta en la societat capitalista en què vivim, l'animalisme és l'eina que ens cal.

La societat que evoluciona cap al respecte i la protecció animal és la més conscienciada amb la defensa dels drets fonamentals, per aquest motiu als antípodes dels animalistes hi trobem els feixistes, també els que es diuen de centre, i els falsos d'esquerra que no miren en absolut aquest aspecte de la realitat que ens envolta.

La societat capitalista anti-animalista està dominada per forts lobbies econòmics com la cacera, el comerç d'espècies i les macrogranges productores i grans exportadores d'animals. Per aquests, els animals són producte, benefici, símbol d'estatus social o econòmic i eina, però el respecte i la protecció estan molt allunyades d'aquestes posicions. Per això ser animalista és rupturista, anticapitalista, defensor de drets de classe treballadora i també integrador, ecologista i social.

Justificació: Volem una Sectorial pròpia perquè no ens podem diluir en cap grup. Tenim un àmbit d'actuació molt distintiu i excepcional respecte la resta de partits polítics, i com a eix transversal serem presents alhora en les tasques de treball de la resta de sectorials.

Un dels punts distintius dels nostres programaris és la inclusió de la protecció animal i l'animalisme de forma visible. Tenim un grup de treball que, amb els quasi 10 anys de trajectòria, ha creat vincles amb entitats i associacions animalistes d'àmbit nacional i internacional.

No som un GdT mascotista, sinó animalista, el que ens converteix en un espai i eix amb àmbit d'actuació transversal: serveis socials, habitatge, alimentació, sensellarisme, ramaderia, gestió forestal, equilibri de la biodiversitat, integració animal, control ètic poblacional, gestió de colònies felines, urbanisme, infraestructures, turisme, medi ambient, tributació-hisenda,... són moltes de les propostes presents i de futur que treballem des de sempre.

Amb la confiança que ens vincula a les associacions i entitats sense ànim de lucre, ens convertim en el seu altaveu per reivindicacions i propostes als ens on tenim representació. Aquest vincle, també de treball continu amb les companyes de la

CUP de tot el territori, ha portat fruits durant aquests anys, com per exemple:
La proposta d'abolició de la resta de modalitats de correbous a Catalunya, en procés de tramitació, o
Les millores en la Llei espanyola de Protecció animal 2023
Milllores en la gestió de colònies felines municipals
Projecte de protectora pública comarcal
Mocions d'integració animal executades en els diferents àmbits municipals

I, finalment, també som referència com a font fiable tant per municipis, CC, Diputació o Parlament, per obtenir informació veraç, lleis millorades, ordenances i reglaments que vetllin per la protecció animal a tot el territori.

Esmena 149

Proposa: Rubí i Terrassa, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.2. Territorialitat i Sectorialitat, 3.2.2. L'organització sectorial

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 77

Línies: 1912

Text original:

Text proposat: Addició línia 1912:

10. Drets, llibertats i cures: Els Països Catalans no són aliens a l'onada reaccionària que deriva de lògiques d'explotació i discriminació del capitalisme en la seva fase neoliberal. D'una banda, estem patint un procés de difusió de polítiques, discursos i una cultura securitària sota una perspectiva punitivista, d'exclusió i de control de la població, i de manteniment de l'ordre existent. L'actual procés accelerat d'atomització social és un camp abonat per a la difusió d'un discurs reaccionari basat en una sensació d'inseguretat promoguda per interessos empresarials i sectors conservadors i reaccionaris. De l'altra, interseccionen les lògiques d'explotació i discriminació del capitalisme en diversos àmbits.

Aquest espai de treball sectorial ha de facilitar el treball sobre les polítiques públiques i comunitàries per tal de poder fer front a aquests processos reaccionaris i construir referents i alternatives.

Justificació: Amb aquesta nova sectorial dotem l'organització d'un espai de treball on hi entra l'actual Grup de Treball de Seguretat i que alhora permet acollir altres línies de treball en àmbits de lluita contra explotacions i discriminacions.

Esmena 150

Proposa: Sant Cugat, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.2. Territorialitat i Sectorialitat, 3.2.2. L'organització sectorial

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 78-79

Línies: 1941-1942

Text original: S'escolliran 3 coordinadores de cada sectorial que seran les responsables de l'àrea i s'integraran dins l'àrea d'acció política i sectorial.

Text proposat: El Secretariat designarà, preferiblement d'entre aquelles militants que es proposin voluntàries, un màxim de 3 coordinadores de cada sectorial, responsables de l'àrea i que s'integraran dins l'àrea d'acció política i sectorial. El Secretariat conservarà la capacitat per destituir qualsevol d'aquestes coordinadores quan ho consideri necessari, justificant-ne els motius davant la Mesa Nacional.

Justificació: Les sectorials suposen una oportunitat per millorar l'efectivitat, coherència i coordinació de la tasca que realitzen les militants en àmbits especialitzats i parcials. En aquest sentit es considera imprescindible garantir que la tasca d'aquestes desenvolupa directament l'estratègia i el programa polític, responsabilitat que s'adjudica al secretariat.

En aquest sentit, la designació de coordinadores de forma transparent i revocable en millorarà la rendició de comptes, dotant-los d'un grau més alt de responsabilitat i facilitant a l'organització dirigir i prioritzar les línies de treball que cal desenvolupar en cada moment.

Un altre propòsit d'aquesta esmena es lligar l'autogestió de les sectorials amb el compromís militant i la democràcia organitzativa, tot concentrant els esforços i la unitat d'acció de l'organització.

Esmena 151

Proposa: Terrassa, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.2. Territorialitat i Sectorialitat, 3.2.2. L'organització sectorial

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 78

Línies: 1947

Text original:

Text proposat: [...cada sectorial.] Tant en la sectorial de Lluita Feminista, LGTBIQ+ i anticapacitisme com en la d'Antiracisme, les coordinadores hauran de ser persones afectades pels eixos d'opressió corresponents a cada sectorial.

Justificació: Hem de renunciar als privilegis blanc, hetero, cis,... i facilitar no només la participació activa, sinó el lideratge de les persones que posen el cos en el dia a dia de la lluita contra els models hegemònics, així com aprofitar les seves experiències encarnades i interseccionals.

Esmena 152

Proposa: El Figueró, Vallès Oriental - Baix Montseny

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.2. Territorialitat i Sectorialitat, 3.2.2. L'organització sectorial

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 79

Línies: 1957

Text original: sense vot

Text proposat: amb vot quan a la mesa nacional es discuteixin propostes del seu àmbit.

Justificació: És difícil resoldre la qüestió de dotar de poder polític a les sectorials, però sense un mínim reconeixement d'aquest el treball a les sectorials acaba

perdent el sentit per a moltes persones implicades. Que una sectorial pugui votar en una qüestió relacionada amb el seu àmbit soluciona en part la situació. A més permet mantenir una obertura a les opinions de les persones de les sectorials que no són de la CUP.

Esmena 153

Proposa: Palau-solità i Plegamans, Terrassa i Castellar del Vallès, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.1. Assemblees Nacionals

Tipus d'esmena: Supressió

Pàgina: 79

Línies: 1967-1971

Text original: La CUP és una organització política horitzontal, de matriu assembleària i que, per tant, pren les decisions de forma col·lectiva prioritzant-ne el consens. Així mateix, donat el seu creixement, l'abast territorial de l'organització, la capacitat d'incidència en la conjuntura social i política i la seva presència al debat polític públic, la CUP ha de dotar-se de mecanismes verticals de direcció i presa de decisions que garanteixin (...)

Text proposat: La CUP és una organització política horitzontal, assembleària i que, per tant, pren les decisions de forma col·lectiva prioritzant-ne el consens. Així mateix, donat el l'abast territorial de l'organització, la capacitat d'incidència en la conjuntura social i política i la seva presència al debat polític públic, la CUP ha de dotar-se de mecanismes de direcció i presa de decisions que garanteixin (...)

Justificació: La CUP és una organització assembleària, sempre ho ha estat. No pas "de matriu", que evoca a que ho fos en un passat.

Sense dades no podem categoritzar que estem creixent, de fet la sensació és que no és així, si bé està clar que és el nostre desig.

Podem buscar mecanismes de direcció, però en cap cas "verticals", ja que seria contradictori amb el que es diu a les línies 1967 i 1968.

Esmena 155

Proposa: Nou Barris, Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.1. Assemblees Nacionals

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 80

Línies: 1978 i 1993

Text original: Així mateix, són els espais on la militància escull i valora la direcció política de la CUP i els òrgans en què aquesta s'executa: el Secretariat Nacional i la Mesa Nacional.

Text proposat: Així mateix, són els espais on la militància escull valora i, si s'escau, revoca la direcció política de la CUP i els òrgans en què aquesta s'executa: el Secretariat Nacional i la Mesa Nacional.

[...]

[Al final del punt] A l'inici de cada Assemblea Nacional no extraordinària, el Secretariat Nacional haurà de presentar un informe conjunt d'acció i de treball perquè la militància pugui valorar la seva feina. Aquest informe, que haurà de ser enviat prèviament a la militància, haurà de ser votat i aprovat per la majoria relativa de les persones presents a l'assemblea. En cas que no s'aprovi, es considerarà finalitzat el mandat del Secretariat Nacional i haurà de començar un nou procés per escollir l'òrgan.

Justificació: L'Assemblea Nacional no ha de ser només l'òrgan que escull la direcció política de la CUP, sinó també qui valori el seu treball, a més de poder censurar la seva feina i revocar l'òrgan si així ho considera.

Esmena 156

Proposa: Sant Cugat, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.1. Assemblees Nacionals

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 80

Línies: 1980-1983

Text original: Assemblea Nacional Estratègica i Organitzativa: amb una periodicitat de cada quatre anys l'assemblea nacional debat una proposta estratègica i organitzativa, elaborada per una comissió redactora per encàrrec de la Mesa Nacional.

Text proposat: Assemblea Nacional Estratègica i Organitzativa: Amb una periodicitat de cada quatre anys l'assemblea nacional treballa l'estratègia del partit sobre el seu programa polític, evaluant-ne les apostes, modificant-les o afegint-ne de noves. Farà el mateix procés amb la ponència organitzativa. Les propostes de modificació podran sortir d'assemblees locals, territorials o de qualsevol organ definit per la ponència organitzativa i seran recollides per la Mesa Nacional i debatudes en l'espai plenari de l'Assemblea Nacional.

Justificació: Definició d'aquest document del programa polític: "Aquest programa no és un programa electoral ni un programa aterrat ni concretat per a tots els territoris que recull reivindicacions concretes, sinó una guia en clau estratègica que orienta l'acció política a mitjà termini i en contextos diversos."

La manca de definició de la direcció estratègica ha estat un dels punts febles de l'organització a l'hora de treballar a nivell nacional. Moltes vegades les ponències i la documentació que redactem té un contingut molt generalista que no ajuda a les militants a tenir clares les consignes estratègiques. Creiem que el programa polític pot combatre aquest problema i creiem que tenir Assemblees Nacionals generant documentació estratègica adicional cada 4 anys pot tenir un efecte contrari.

Treballar sempre sobre el programa polític persegueix dos objectius: El primer, acotar els debats, tenir-ne menys i de més qualitat, i poder centrar les assemblees nacionals en desambolicar els temes que moltes vegades generen una indecisió que no ens permet avançar; el segon, tenir un programa que vagi millorant i es vagi adaptant als diferents moments pels que passi el país.

Esmena 157

Proposa: Nou Barris, Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.1. Assemblees Nacionals

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 80

Línies: 1980-1988

Text original: Assemblea Nacional Estratègica i Organitzativa: amb una periodicitat de cada quatre anys l'assemblea nacional debat una proposta estratègica i organitzativa, elaborada per una comissió redactora per encàrrec de la Mesa Nacional.

Assemblea Nacional Tàctica: amb una periodicitat de cada dos anys, entremig de les municipals, aprova els plans de treball de les àrees de secretariat, elaborades pels seus representats. Cada quatre anys coincideix amb l'Assemblea Nacional Estratègica i Organitzativa, on s'aproven les respectives ponències i s'escull el Secretariat Nacional que les desplegarà.

Text proposat: Assemblea Nacional Estratègica i Organitzativa: amb una periodicitat de cada quatre anys l'assemblea nacional debat una proposta estratègica i organitzativa, elaborada per una comissió redactora per encàrrec de la Mesa Nacional, i s'escull el Secretariat Nacional que les desplegarà.

Assemblea Nacional Tàctica: amb una periodicitat de cada dos anys, aprova els plans de treball de les àrees de secretariat, elaborades pels seus representats. S'haurà de convocar un any després de l'Assemblea Nacional Estratègica i Organitzativa i una vegada celebrades les eleccions municipals.

Justificació: No té sentit que cada quatre anys, el secretariat sortint hagi de dur a terme els plans de treball que hauran d'aplicar el secretariat entrant. És millor que l'assemblea tàctica ja tingui al secretariat que ha d'aplicar la ponència estratègica vigent. A més, permet a la militància reunir-se una vegada l'any per valorar l'acció de tota l'organització.

Esmena 158

Proposa: Sants-Montjuïc, Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.1. Assemblees Nacionals

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 80

Línies: 1984 - 1988

Text original: Assemblea Nacional Tàctica: amb una periodicitat de cada dos anys, entremig de les municipals, aprova els plans de treball de les àrees de secretariat, elaborades pels seus representats. Cada quatre anys coincideix amb l'Assemblea Nacional Estratègica i Organitzativa, on s'aproven les respectives ponències i s'escull el Secretariat Nacional que les desplegarà.

Text proposat: Assemblea Nacional Tàctica: es celebra entre dues assemblees nacionals estratègiques, entremig de les municipals, revisa i aprova els plans de treball de les àrees de secretariat, elaborades pels seus representants.

Justificació: El redactat actual és confús i no s'entén si aquesta es produeix sempre cada 2 anys, fent així 3 ANs alhora o bé es fa entre dues assemblees nacionals estratègiques. Entenem que no té sentit que es celebri conjuntament amb una AN estratègica donat que els plans de treball s'han de fer en funció del resultat d'aquesta.

Esmena 159

Proposa: Nou Barris, Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.1. Assemblees Nacionals

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 80

Línies: 1988

Text original: Després de: (...) la seva organització recaurà en la permanent d'aquesta.

Text proposat: Assemblea Nacional Municipalista: amb una periodicitat de cada quatre anys, i celebrada l'any anterior a les eleccions municipals, és l'assemblea que ha de prendre les decisions sobre la forma de participació de la CUP a la convocatòria electoral, així com el programa electoral comú. Aquesta Assemblea serà oberta a les candidatures municipalistes on les diferents assemblees locals hagin decidit participar i que formaran part de la coalició conjunta per a les eleccions.

Justificació: Seria important tenir un espai on debatre sobre les eleccions municipals, entre la militància de la CUP i la militància de les candidatures que conformem, i poder pactar un programa comú que, realment, sigui comú.

Esmena 160

Proposa: El Figueró, Vallès Oriental - Baix Montseny

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.1. Assemblees Nacionals

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 83

Línies: 1993

Text original: Després de: (...) recaurà en la permanent d'aquesta.

Text proposat: Durant el període de treball assembleari o congregual s'obriran espais de participació anomenats grups d'opinió que tindran dret a presentar documents que seran difosos nacionalment pels canals interns així com esmenes.

Per obrir un grup d'opinió caldrà un mínim de 15 militants de com a mínim 2 territorials diferents i que ho sollicitin a la Mesa Nacional.

Podran convocar reunions presencials o telemàtiques en el període assembleari, les quals seran públiques i publicades internament.

Aquests grups es dissoldran un cop finalitzada l'assemblea congrés

Justificació: A la CUP tenim una elevada diversitat interna, però aquesta diversitat moltes vegades és més interterritorial que dins de les pròpies assemblees i territorials. Això lligat al fet que els debats nacionals es verticalitzen per necessitat

quan arriben al consell polític, futura mesa nacional fa que persones o assemblees locals que pensen de manera diferent a la majoria de les territorials es trobin aïllades. I el que és més important si no es tenen contactes amb altres locals és difícil generar espais de debat que superin les locals/territorials de cara a les assemblees nacionals. A més hem de reconèixer que dins de la CUP, sanament acceptem dobles militàncies. Així de facto les militants que pertanyen a la CUP i una altra organització tenen el dret de coordinar-se nacionalment per impulsar els seus plantejaments dins la CUP, en canvi, la gent que tan sols milita a la CUP no. Si ens plantejem fer un pas cap a una organització que no sigui tan sols una sectorial electoral i ens plantejem créixer hem de ser conscients que la diversitat creixerà. Per evitar que tothom es munti una organització fora i fomentar el debat intern però sense caure en convertir la CUP en un parlament de faccions els grups d'opinió temporals (O com es vulguin dir) poden ser una bona alternativa.

Esmena 161

Proposa: Matadepera,

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.3. Mesa Nacional

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 82

Línies: 2017-2021

Text original: La Mesa Nacional és el màxim òrgan de direcció política de la CUP entre Assemblees Nacionals. Es tracta d'un òrgan viu, dinàmic, amb capacitat de generar debats, posicionaments i propostes polítiques, fiscalitzador de la tasca del Secretariat Nacional i altres espais organitzatius, tant estratègic com tàctic i que té una periodicitat orgànica mensual tot i que es pot convocar de forma excepcional.

Text proposat: La Mesa Nacional és el màxim òrgan de representació de la militància entre Assemblees Nacionals. Es tracta d'un òrgan viu, dinàmic, amb capacitat de generar debats, posicionaments i propostes polítiques, fiscalitzador de la tasca del Secretariat Nacional i altres espais organitzatius i representatius, tant estratègic com tàctic i que es reuneix un cop cada dos mesos, tot i que es pot convocar de forma excepcional.

Justificació: Aquesta esmena pretén delimitar millor les funcions entre la Mesa Nacional i el Secretariat Nacional. És per això que substitueix dos fragments, un

sobre les funcions de la Mesa Nacional, i un sobre les funcions del Secretariat Nacional, en una altra esmena (3.3-21)

Esmena 162

Proposa: Palau-solità i Plegamans, Valles Occidental, Penedès i Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.3. Mesa Nacional

Tipus d'esmena: Supressió

Pàgina: 83

Línies: 2038

Text original: Ahora, i assumint el paper de direcció política, tenen veu i vot, tot i que aquest, estarà ponderat al 50%.

Text proposat: Tenen veu però no vot

Justificació: No entenem que el SN hagi de poder votar i tenir un pes tan important a les decisions de la Mesa Nacional. A més es donaria la paradoxa que podrien votar dos cops, com a membres del SN i a través de les respectives AL. Això ens allunya molt de l'assemblearisme que ens caracteritza com a organització i ens dirigeix cap a un centralisme democràtic que si és el que realment es vol establir, s'ha de debatre de manera clara i directa i no amb pegats com aquests. Per exemple, les diputades també exerceixen una part de direcció política i no tenen vots a la Mesa Nacional.

Esmena 164

Proposa: , Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.3. Mesa Nacional

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 83

Línies: 2040-2044

Text original:

Els membres del Grup Parlamentari.

Les militants que conformen el grup Parlamentari al Parlament de Catalunya formen part de la Mesa Nacional i tenen l'obligació d'assistir-hi i participar-hi. La seva participació no només estarà vinculada al rendiment de comptes, sinó que vetllaran per presentar propostes i fomentar el debat. Tenen veu però no vot.

Text proposat: Els membres del Grup Parlamentari.

Les militants de la CUP que conformen el Grup Parlamentari al Parlament de Catalunya formen part de la Mesa Nacional i tenen l'obligació d'assistir-hi i participar-hi quan se'ls requereixi. La seva participació estarà principalment vinculada al rendiment de comptes, però també vetllaran per presentar propostes i fomentar el debat en els àmbits que se'ls requereixi per part del SN o la MN. Per defecte, assisteixen a la MN com a oients per assegurar-ne el coneixement dels debats i posicionaments de l'organització i tenen veu en els punts que són requerits però no vot.

Justificació: Les presents ponències recullen la voluntat majoritàriament expressada durant el procés de Garbí de consolidar les estructures directives però també d'esporgar inèrcies de direcció informal que hem acumulat al llarg dels anys. Per tal de consolidar una direcció democràtica ben coordinada amb la base militant, es fa necessari no crear espais de lideratges ambigus o informals. És per això que cal clarificar que el paper del Grup parlamentari no és ni directiu ni d'impuls polític de l'organització. Cal clarificar bé els límits entre càrrecs electes i estructura de partit, en la línia amb el model exposat a la resta del document.

Esmena 165

Proposa: Nou Barris, Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.3. Mesa Nacional

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 83

Línies: 2060

Text original: (...) convidar càrrecs concrets en moments concrets.

Text proposat:

Representació de minories a la MPN.

- Agrupacions de militants de la minoria. Si una candidatura al SN que hagi presentat un programa amb una línia política definida no obté cap representant al mateix, tindrà dret a enviar 1 representant a la MN en cas que superi el 10% dels vots. Els militants que ho desitgin podran inscriure's a títol individual a aquestes agrupacions de militants de la minoria (AMM). Cap militant no podrà formar part alhora del SN i una AMM ni de dues AMM diferents ahora. Cada AMM haurà de fer arribar un programa propi a la MN i respondre-hi pels seus membres. La seva participació estarà vinculada al respecte a la pluralitat i tindran la potestat presentar propostes i fomentar el debat, aportant una mirada complementària a la majoritària que ocupi el SN. Tenen veu però no vot.

Justificació: Aquest mecanisme pretén regular i vehicular democràticament dues problemàtiques de la nostra organització 1) l'existència d'espais externs i informals de presa de decisions i pressió política i 2) solucionar els problemes de representació de la minoria que van aparellats al sistema piramidal d'assemblees territorials. En primer lloc, volem remarcar que, lluny de representar una debilitat organitzativa, aquest mecanisme pretén clarificar posicions polítiques divergents, assumint el corrent majoritari i, alhora, brindant a la minoria un canal d'expressió que sigui un estímul per a la millora quan la línia dirigent funcioni i permeti un debat més clar i trillat quan es faci evident que cal algun tipus de replantejament estratègic. En segon lloc, permet que un grup de militants que es troba en minoria a totes les territorials però, alhora, representa un gruix substancial de la militància total a nivell nacional, no quedi sistemàticament invisibilitzat pel nostre sistema de votació delegada i consens. L'assumpció de falsos consensos és un perill molt més gran per a una organització en procés de verticalització que no pas la sana divergència pública, sempre sota els mecanismes de control pertinents (Comissió de Garanties) i respectant els drets i deures de militància.

Esmena 166

Proposa: , Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.3. Mesa Nacional

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 83-84

Línies: 2062 - 2072

Text original: Membres escollits d'àmbit Territorial. Cada Territorial té una representació a la Mesa Nacional quantificada entre 1 i 4 representants, elegides d'acord amb criteris de paritat en aquelles territorials amb més d'un membre, en funció de diverses variables. Aquestes representants seran escollides per sufragi universal, a partir de candidatures individuals, per cadascuna de les territorials. La seva tasca serà de representació política dels consensos, posicionaments, propostes i reflexions de les seves territorials, però alhora, seran militants amb capacitat d'iniciativa política, marge de maniobra i llibertat política. Tenen un mandat de 2 anys, renovable, l'obligació de retre comptes i veu i vot.

Text proposat: Membres escollits d'àmbit Territorial. Cada Territorial té una representació a la Mesa Nacional quantificada entre 1 i 4 representants, elegides d'acord amb criteris de paritat en aquelles territorials amb més d'un membre. S'estableix el nombre de vots en funció del nombre de militància d'aquesta sobre el total de la militància de l'organització de manera que 1 vot equival a una quarta part de la territorial amb més militància i que sempre arrodonim per dalt. Posem un exemple per a que s'entengui:

Territorial	Militants	Vots a la MN
T1	200 (AT + gran estableix el valor del vot a 50)	4
T2	160	4 (3.2)
T3	140	3 (2.8)
T4	90	2 (1.8)
T5	40	1 (0.8)
T6	10	1 (0.2)
Total	640	15

Aquest càlcul s'haurà de revisar a l'entrada en vigor d'aquesta ponència i a la primera reunió de la Mesa Nacional de cada curs polític, donant compte del resultat dels càlculs i els vots que obté cada territorial.

Les representants seran escollides per sufragi universal, a partir de candidatures individuals, per cadascuna de les territorials. La seva tasca serà de representació política dels consensos, posicionaments, propostes i reflexions de les seves territorials, però alhora, seran militants amb capacitat d'iniciativa política, marge de maniobra i llibertat política. Tenen un mandat de 2 anys, renovable només 1 cop, l'obligació de retre comptes i veu i vot.

Justificació: En l'exemple no es té en compte el resultat de les votacions dels canvis territorials ni s'explica el càlcul que es fa servir per decidir els vots de cada territorial.

Per això proposem que sigui un càlcul senzill en funció de la militància de cada AT tal com s'exposa en l'esmena.

Esmena 167

Proposa: Sants-Montjuïc, Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.3. Mesa Nacional

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 83-85

Línies: 2062-2082

Text original: - Membres escollits d'àmbit Territorial. Cada Territorial té una representació a la Mesa Nacional quantificada entre 1 i 4 representants, elegides d'acord amb criteris de paritat en aquelles territorials amb més d'un membre, en funció de diverses variables. Aquestes representants seran escollides per sufragi universal, a partir de candidatures individuals, per cadascuna de les territorials. La seva tasca serà de representació política dels consensos, posicionaments, propostes i reflexions de les seves territorials, però alhora, seran militants amb capacitat d'iniciativa política, marge de maniobra i llibertat política. Tenen un mandat de 2 anys, renovable, l'obligació de retre comptes i veu i vot.

Altres membres amb participació a la Mesa Nacional:

- Les organitzacions que conformen la candidatura al Parlament de Catalunya, tindran dret a assistir a la Mesa Nacional amb veu i vot únicament quan es tractin temes referits a la candidatura i per a aquells punts específics relacionats amb aquest àmbit. No podran assistir a debats que no tinguin a veure amb aquesta qüestió específica. Serà tasca de la Secretaria de la Mesa Nacional establir quan es convoca aquestes organitzacions.

La presa de decisions a la Mesa Nacional serà prioritàriament per consens. Quan això no sigui possible, s'habilitarà la possibilitat de celebrar votacions. En aquestes, cada membre amb dret a vot tindrà un únic vot, que serà unipersonal i intransferible.

Text proposat: - Membres escollits d'àmbit Territorial. Cada territorial té 2 representants titulars i 2 representats suplents, amb criteris de paritat. Aquestes

representants seran escollides per sufragi universal, a partir de candidatures individuals, per cadascuna de les territorials. La seva tasca serà de representació política dels consensos, posicionaments, propostes i reflexions de les seves territorials, però alhora, seran militants amb capacitat d'iniciativa política, marge de maniobra i llibertat política. Tenen un mandat de 2 anys, renovable, l'obligació de retre comptes i veu i vot.

Altres membres amb participació a la Mesa Nacional:

- Les organitzacions que conformen la candidatura al Parlament de Catalunya, tindran dret a assistir a la Mesa Nacional amb veu i vot únicament quan es tractin temes referits a la candidatura i per a aquells punts específics relacionats amb aquest àmbit. No podran assistir a debats que no tinguin a veure amb aquesta qüestió específica. Serà tasca de la Secretaria de la Mesa Nacional establir quan es convoca aquestes organitzacions.

La presa de decisions a la Mesa Nacional serà prioritàriament per consens. Quan això no sigui possible, s'habilitarà la possibilitat de celebrar votacions. En aquestes, per a que les Assemblees Territorials tinguin tots els vots requerirà que assisteixin com a mínim dues representants; en cas contrari perdran la meitat dels vots.

Justificació: Amb aquesta esmena volem aconseguir tres objectius principals:

- Incentivar a les AT petites que reparteixin les responsabilitats entre la militància per no sobrecarregar una sola representant.
- Facilitar la feina a les AT que han d'aportar més de 2 representants per tal que puguin mantenir els seus vots.
- Evitar que les AT amb més vots monopolitzin el debat. El pes en la presa de decisions ha de ser el que es decideixi en la ponència, però totes les AT han de poder tenir la mateixa veu.

Esmena 168

Proposa: Vic, Alt Ter

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.3.
Mesa Nacional

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 83

Línies: 2063

Text original: (...) Mesa Nacional quantificada entre 1 i 4 representants (...)

Text proposat: (...) Mesa Nacional quantificada entre 2 i 4 representants (...)

Justificació: Tot i que d'entrada cal garantir que abans de cada reunió de la Mesa Nacional es dugui a terme la corresponent Assemblea Territorial per preparar-la, és cert que les darreres modificacions de la figura de les representants al Consell Polític han atorgat a aquestes un cert marge de maniobra per prendre decisions com a «càrrecs polítics», i que la voluntat és que això es mantingui així també a la Mesa Nacional. Si una Territorial només hi pot enviar una representant, resulta massa arriscat que aquesta persona no pugui valorar el seu posicionament amb cap altre membre de la seva Territorial, cosa que l'ajudaria a prendre la decisió més encertada en relació amb el que s'hagi decidit a l'assemblea prèvia. Això quedaria resolt si el nombre mínim de representats fos de 2 en lloc d'1. Sense oblidar que, evidentment, si només en forma part una persona, la paritat esdevé del tot impossible.

Esmena 169

Proposa: Palau-solità i Plegamans, Terrassa i Castellar del Vallès, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.3.
Mesa Nacional

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 84

Línies: 2070

Text original: Tenen un mandat de 2 anys, renovable, l'obligació de retre comptes i veu i vot.

Text proposat: Tenen un mandat de 2 anys, renovable 1 vegada (per tant un màxim de 4 anys com a membre escollit de la Mesa Nacional), l'obligació de retre comptes i veu i vot.

Justificació: Cal posar una limitació per tal d'assegurar que la participació de la militància als òrgans de direcció és diversa i no es redueix a unes poques persones de manera sistemàtica. Així també es manté la coherència amb el que s'expressa al capítol "3.1. Model de militància".

Esmena 170

Proposa: , Exteriors

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.3. Mesa Nacional

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 84

Línies: 2072

Text original: A la taula, després de "Terres de l'Ebre, 1"

Text proposat: Exteriors, 1

Justificació: Totes les organitzacions polítiques a l'Estat espanyol des del PP, PSOE, IU, Podemos o Vox fins a les de Galícia, BNG, o Euskadi, PNB i Bildu i les catalanes Junts, ERC o Aliança així com organitzacions socials com l'ANC o Omnium, tenen una organització exterior plenament integrada i amb veu i vot en les respectives organitzacions partidàries.

Resultaria realment exòtic que la CUP fos la única en no reconèixer la seva organització exterior.

Esmena 171

Proposa: Sabadell,

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.3.
Mesa Nacional

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 84-85

Línies: 2072-2073

Text original: Quadre de representants a la Mesa Nacional

Text proposat:

ASSEMBLEES TERRITORIALS CUP PAÏSOS CATALANS - DESPLEGAMENT 2023 - 2027

Assemblea Territorial Actual	Assemblea Territorial Proposada	**Membres Mesa nacional	*Àmbit Geogràfic
Illes Balears		3	
-	1 Eivissa i Formentera	1	Formetera Eivissa
Mallorca	2 Mallorca	1	Mallorca i Cabrera
-	3 Menorca	1	Menorca
País Valencià		3	
-	4 Castelló de Plana	1	Circumscripció de Castelló de la Plana
Comarques Centrals - PV	5 Comarques Centrals - València	1	Circumscripció de València
-	6 Sud - Alacant	1	Circumscripció d'Alacant

Catalunya		33		
Alt Ter	7	Alt Ter	2	Osona Ripollès Lluçanès i Garrotxa
Baix Llobregat	8	Baix Llobregat	2	Baix Llobregat (sense Montserratí)
Barcelonès	9	Barcelona	2	Barcelonès
Catalunya Central	10	Catalunya Central	3	Bages Berguedà Solsonès Moianès Anoià Montserratí
El Camp	11	El Camp	2	Alt Camp Baix Camp Tarragonès Conca de Barberà
-	12	Catalunya Nord	1	Conflent Vallespir Rosselló Fenolleda Capcir
Nord Oriental	13	Nord Oriental	4	Baix Empordà Alt Empordà La Selva Gironès Pla de l'Estany
Maresme - Barcelonès Nord	14	Maresme	3	Maresme
Penedès	15	Penedès	3	Alt Penedès Baix Penedès Garraf
Pirineu	16	Pirineu Occidental	1	Pallars Jussà Pallars Sobirà Ribagorça Aran
-	17	Pirineu Central	1	Alt Urgell Cerdanya Andorra
Ponent	18	Ponent - Lleida	2	Segrià Garrigues Urgell Pla d'Urgell Segarra Noguera
-	19	Ribera d'Ebre Priorat Terra Alta	1	Ribera d'Ebre Priorat Terra Alta
Terres de l'Ebre	20	Terres de l'Ebre	1	Baix Ebre Montsià
Vallès Occidental	21	Vallès Occidental	3	Vallès Occidental

Vallès Oriental	22	Vallès Oriental - Baix Montseny	2	Vallès Oriental Baix Montseny
-----------------	----	---------------------------------	---	-------------------------------

**L'àmbit geogràfic pot ser acotat segons la voluntat de l'assemblees locals de formar part d'una o altra territorial segons la relació territorial entre municipis i assemblees locals amb l'objectiu de facilitar al màxim els contactes entre assemblees locals i facilitar i optimitzar les trobades de les assemblees territorials. Així mateix, es pretén evitar grans àmbits territorials ingestionables per qüestió de distància i accessibilitat*

***La quantitat de representants es quantifica, entre 1 i 4, tenint en compte (1) la quantitat de militància de la Territorial amb relació al total del cens de l'organització, (2) la quantitat d'assemblees amb relació a la quantitat d'assemblees de l'organització i (3) la representació de territoris dels Països Catalans amb poc arrelament de l'organització. Les xifres proposades són orientatives i s'hauran de creuar amb el cens nacional, per determinar el total de representants, a més si encara no hi ha nuclis locals en un territori la representativitat passarà a ser automàticament 0*

Justificació:

Evitar grans àmbits territorials.

Representativitat del conjunt del Països Catalans.

Equitat en la representació territorial a la Mesa Nacional.

Esmena 172

Proposa: Ripoll i CxRuptura, Alt Ter i Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.3. Mesa Nacional

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 85

Línies: 2073-2079

Text original:

Altres membres amb participació a la Mesa Nacional:

Les organitzacions que conformen la candidatura al Parlament de Catalunya, tindran dret a assistir a la Mesa Nacional amb veu i vot únicament quan es tractin temes referits a la candidatura i per a aquells punts específics relacionats amb aquest àmbit. No podran assistir a debats que no tinguin a veure amb aquesta qüestió específica. Serà tasca de la Secretaria de la Mesa Nacional establir quan es convoca aquestes organitzacions.

Text proposat: (Es substitueix el contingut entre les línies 2073 i 2079, pel text proposat, afegint un nou subapartat, a la línia 2101 dins del punt "3.3.3 de Mesa Nacional")

Mesa Nacional + Organitzacions de la Candidatura:

Les organitzacions que conformen la candidatura al Parlament de Catalunya, tindran dret a assistir a la MN + Organitzacions de la Candidatura amb veu i vot quan es tractin temes referits a la candidatura i per a aquells punts específics relacionats amb aquest àmbit. Serà tasca de la Secretaria de la Mesa Nacional acordar amb aquestes organitzacions quan es convoca, segons els acords aprovats per la Candidatura.

Justificació: Creiem que el punt 3.3.3. Mesa Nacional fa referència tota l'estona al òrgan màxim de direcció política de la CUP com a organització, parla de les funcions, la composició amb membres nats i escollits, la Secretaria de la Mesa Nacional, el seu futur reglament...i les quatre o sis línies referides a la seva relació amb les organitzacions que conformen la candidatura està ficat al mig del text amb calçador. Estaria millor al final del punt de la Mesa Nacional, amb un subapartat propi i fent esment que hi ha uns acords previs de funcionament i governança que haurem d'acordar l'actualització entre totes.

No podem obviar que durant aquest curs la CUP ha pactat la creació d'una nova Candidatura al Parlament, CUP-Defensem la Terra (CUP-DT) entre diverses organitzacions amigues, fent us del que hem anomenat el paper de pal de paller en la construcció de la Unitat Popular més gran possible i arribant a uns acords programàtics i de creació d'uns òrgans de governança entre totes elles. Pactant el 25 de març passat el Reglament del GAP i el 13 de juny el Reglament de la Permanent del GAP, on surten funcions com: Preveure, dinamitzar i planificar la feina del GAP: debats, processos deliberatius i seguiment de la feina al Parlament...

On també es diu que:

Cal assegurar que els òrgans executius que portin el dia a dia de l'activitat parlamentària compti amb el màxim de sensibilitats polítiques representades a l'espai del GAP.

O això altre:

També es podrà reunir amb caràcter d'urgència a petició d'un terç dels membres per tal de donar resposta a qüestions urgents que puguin sorgir i que demanin resposta immediata.

O:

Es podran generar els òrgans i Grups de Treball que es consideri necessaris per majoria dels seus membres, com poden ser les Assemblees Obertes Parlamentàries, AOPs. (Punt de gran interès per la creació i consolidació de la Unitat Popular.)
Tots aquests acords assolits entre tots, creiem que no poden ser eliminats sense deixar clar, per què?

Esmena 173

Proposa: Sabadell,

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.3. Mesa Nacional

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 85

Línies: 2075

Text original: Nota a peu de pàgina: Caldrà que la Mesa Nacional, un cop constituïda, treballi una proposta per ponderar el vot de les organitzacions que conformen la candidatura.

Text proposat: Les organitzacions tindran 1 vot per organització

Justificació: Atès que la CUP no és una federació de partits sinó una organització que basa la seva sobirania en la seva militància, i atès que hi ha militants que poden ser militants de les organitzacions que conformin la candidatura, es podria produir una duplicitat de vots generant un greuge en la militància de la pròpia CUP. Per tal d'evitar això es donaria el màxim pes decisorí als representants de la organització.

Esmena 174

Proposa: Les Corts, Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.3. Mesa Nacional

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 85

Línies: 2080-2082

Text original: La presa de decisions a la Mesa Nacional serà prioritàriament per consens. Quan això no sigui possible, s'habilitarà la possibilitat de celebrar votacions. En aquestes, cada membre amb dret a vot tindrà un únic vot, que serà unipersonal i intransferible.

Text proposat: La presa de decisions a la Mesa Nacional serà prioritàriament per consens. Quan això no sigui possible, s'habilitarà la possibilitat de celebrar votacions. En aquestes, cada territorial tindrà tres vots (per representar el vot a favor, en contra i l'abstenció, si és el cas, i garantir la pluralitat). En cas que una territorial tingui més d'una representant, hauran de consensuar els tres vots.

Justificació: Si la cerca de consens de la nostra Organització és una prioritat no té sentit implementar mecanismes que la desmotivin o desincentivin. En un sistema asimètric (on no totes les territorials disposen dels mateixos vots) aquelles territorials que disposen de més vots es poden sentir menys inclinades a prioritzar el consens i/o a treballar per arribar a consensos. En aquest sentit, la proposta d'assignar el mateix número de vots a totes les territorials contribueix, de manera organitzativa, en l'assoliment d'aquesta prioritat. A més, cal tenir en compte que l'assignació asimètrica de vots fixats en la proposta de Ponència Organitzativa (quantitat de militància de la territorial amb relació al cens total de l'Organització, quantitat d'assemblees locals de la territorial amb relació al total d'assemblees locals de l'Organització) no diu res sobre l'activitat d'aquesta militància i/o assemblees locals; de manera que es pot estar representant una territorial no per la implicació i/o sentit de la corresponsabilitat de la seva militància i/o assemblees locals sinó, merament, per la quantitat de la seva militància i/o assemblees locals. Així, presentem aquesta esmena amb la convicció que assignar el mateix número de vots a totes les territorials ha de contribuir, definitivament, a superar possibles recels i posar a l'Organització a treballar pel consens i, per tant, al bon exercici de les nostres representants a la Mesa Nacional i en conseqüència a millorar el conjunt de l'Organització.

Esmena 175

Proposa: Mollet del Vallès, Vallès Oriental - Baix Montseny

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.3. Mesa Nacional

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 85

Línies: 2081-2082

Text original: cada membre amb dret a vot tindrà un únic vot, que serà unipersonal i intransferible.

Text proposat: cada membre amb dret a vot tindrà un únic vot, que serà unipersonal. En cas que no pugui assistir a alguna convocatòria, podrà transferir el vot a un altre membre.

Justificació: La mesa nacional està composta per una cinquantena de persones. És molt probable que no tothom pugui assistir-hi sempre. A la pràctica això podria crear biaixos i que no fos un òrgan tan representatiu de l'organització. És per això que proposem que un membre pugui transferir el seu vot a un altre en cas de no poder assistir en alguna convocatòria.

Esmena 177

Proposa: Palau-solità i Plegamans, Terrassa i Mataró, Valles Occidental, Barcelona, Penedès i Maresme

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.3. Mesa Nacional

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 86

Línies: 2090-2099

Text original: Secretaria de la Mesa Nacional: La dinamització de la Mesa Nacional recaurà sobre una Secretaria de la Mesa Nacional, òrgan que tindrà la funció de planificar, coordinar, gestionar i dinamitzar les convocatòries i les sessions de la Mesa Nacional. Aquesta Secretaria serà escollida per les membres de la Mesa

Nacional i estarà conformada, com a mínim, per una membre del Secretariat Nacional i dues militants més escollides a proposta del SN i amb la validació del conjunt de la MN. Les militants que ocupin aquesta funció, el mandat del qual, també serà de dos anys, hauran de tenir un perfil amb capacitat de lideratge i dinamització de l'espai de la MN per garantir que aquesta compleixi els seus objectius.

Text proposat: Secretaria de la Mesa Nacional: La dinamització de la Mesa Nacional recaurà sobre una Secretaria de la Mesa Nacional, òrgan que tindrà la funció de planificar, coordinar, gestionar i dinamitzar les convocatòries i les sessions de la Mesa Nacional i que haurà de tenir una comunicació constant amb el SN. Aquesta Secretaria serà escollida per les membres de la Mesa Nacional i estarà conformada, per una membre del Secretariat Nacional escollida a proposta del SN i amb la validació del conjunt de la MN i, com a mínim, dues militants de l'àmbit territorial escollides per les delegades polítiques i amb la validació del conjunt de la MN. Les militants que ocupin aquesta funció, el mandat del qual, també serà de dos anys, hauran de tenir un perfil amb capacitat de lideratge i dinamització de l'espai de la MN per garantir que aquesta compleixi els seus objectius.

Justificació: Garantir un correcte funcionament de la Secretaria de la MN i incrementar la implicació de les delegades en el funcionament i la dinamització d'aquest espai garantint la seva iniciativa política i independència.

Esmena 178

Proposa: , Penedès

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.3. Mesa Nacional

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 82

Línies: 2101

Text original: Després de: (...) aprovat pel conjunt de la MN.

Text proposat: S'exploraran formules per a que en el termini màxim de 3 mesos des de la constitució del Secretariat Nacional, membres de la Mesa Nacional puguin participar de les reunions del Secretariat, amb veu però sense vot.

Justificació: Donar valor a la Mesa Nacional participant en el dia a dia de l'Organització, a banda de la convocatòria mensual.

Esmena 179

Proposa: Matadepera,

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.4. Secretariat Nacional

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 86

Línies: 2103-2106

Text original: El Secretariat Nacional és l'òrgan responsable del desplegament tàctic (a partir de plans de treball aprovats en les Assemblees Nacionals Tàctiques bianuals) de l'estratègia recollida per la vigent ponència, així com pel desplegament que en faci la Mesa Nacional. La seva composició (...)

Text proposat: El Secretariat Nacional és el màxim òrgan de direcció política de la CUP entre Assemblees Nacionals. La seva funció és aplicar els plans de treball aprovats en les Assemblees Nacionals i les propostes aprovades a la Mesa Nacional. La seva composició (...)

Justificació: Actualment, els estatuts diuen que la màxima direcció política de la CUP és oficialment el Consell Polític. Però ens trobem que a la pràctica la direcció és el Secretariat Nacional. A la pràctica el Consell Polític assumeix unes funcions més modestes: aprovar algunes propostes polítiques, generar debats i fiscalitzar el Secretariat. I no és pas dolent que sigui així, senzillament l'organització s'ha adaptat naturalment a l'estructura més funcional.

La ponència converteix el Consell Polític actual en la nova Mesa Nacional. No és ben bé el mateix òrgan, hi introdueix diverses modificacions que considerem positives. Ara bé, manté la idea que ha de continuar sent oficialment la direcció, cosa que ens sembla difícil que es compleixi. Així doncs, l'esmena que presentem pretén delimitar les funcions del Secretariat i la Mesa de la forma que creiem que és més viable: que el Secretariat sigui la direcció. La Mesa no perdria la seva funcionalitat, continuaria podent aprovar propostes que el Secretariat estaria obligat a aplicar i igualment s'hi tindrien debats sobre la línia a seguir en un futur i s'hi fiscalitzaria la línia seguida fins

el moment. Sí que canviaria la seva periodicitat, que passaria a ser de dos mesos, cosa que a més facilitaria que la cinquantena de membres que la componen puguin assistir-hi.

Un avantatge d'aquesta esmena seria la clarificació de les responsabilitats. Actualment, com que el Consell Polític és oficialment la direcció i els representants hi porten la visió de la militància, les responsabilitats s'acaben diluint per tota l'organització. Una direcció clara (el Secretariat Nacional), combinada amb un espai ampli de control i també amb poder de decisió sobre qüestions rellevants (la Mesa Nacional) permetria una direcció més forta, coherent i legitimada com a tal, així com que la militància pogués identificar els responsables de cada acció i fiscalitzar millor la línia de l'organització.

Esmena 180

Proposa: Mataró, Maresme

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.4. Secretariat Nacional

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 86

Línies: 2109-2112

Text original: El Secretariat Nacional estarà format, idealment, per un nombre òptim de 15 persones, i un mínim de 9 persones. D'entre aquestes, com a molt, un 60% podran ser homes, percentatge que, en el mitjà termini, caldrà reduir. Així mateix, les membres del SN hauran de provenir, com a mínim, de 5 Territorials diferents de l'organització.

Text proposat: El Secretariat Nacional estarà format, idealment, per un nombre òptim de 15 persones, i un mínim de 9 persones. D'entre aquestes, com a molt, un 60% podran ser homes, percentatge que, en el mitjà termini, caldrà reduir. Només un 40% d'aquestes persones, com a màxim, podran ser militants d'altres organitzacions polítiques diferents a la CUP. Aquest límit serà del 30% si les persones amb doble militància pertanyen a la mateixa organització (diferente de la CUP). Així mateix, les membres del SN hauran de provenir, com a mínim, de 5 Territorials diferents de l'organització.

Justificació: Garantir que no es conformi un SN on hi hagi una majoria de membres pertanyents a d'altres organitzacions estratègiques i que l'elecció de candidatures al SN no esdevingui una votació entre equips amb estratègies polítiques diferenciades, cosa que en un passat ha tensionat l'organització.

Esmena 181

Proposa: Palau-solità i Plegamans i Terrassa, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.4. Secretariat Nacional

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 86

Línies: 2112

Text original: Després de: (...) com a mínim, de 5 Territorials diferents de l'organització.

Text proposat: Els membres del SN tindran una limitació d'un màxim de 8 anys en el càrrec.

Justificació: Cal delimitar el temps que una persona pugui ocupar una plaça al SN per a no convertir-nos en professionals de la política i assegurar que els lideratges es comparteixen i no concentrem el nostre cabal polític en un grup reduït de persones.

Esmena 182

Proposa: Palau-solità i Plegamans i Terrassa, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.4. Secretariat Nacional

Tipus d'esmena: Supressió

Pàgina: 86

Línies: 2115-2117

Text original: Per aquest motiu, les candidatures al SN seran col·lectives, és a dir, candidatures que ja conformin un equip de treball en què s'especifiquin les secretaries de les quals seran responsables.

Text proposat:

Justificació: Considerem que s'ha de donar la possibilitat a que les candidatures també puguin ser individuals. Si només són col·lectives, s'afavoreixen els blocs, i es tanca la porta a qui vulgui participar sense tenir els contactes necessaris per a participar en una llista col·lectiva.

Esmena 183

Proposa: , Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.4. Secretariat Nacional

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 87

Línies: 2118 - 2123

Text original: En el procés d'elecció del SN, la militància podrà votar entre les diferents candidatures que es proposin. Si alguna d'aquestes candidatures recull més del 60% dels vots emesos, serà escollida com a SN. Si, per contra, cap de les candidatures rep el 60% dels vots, les dues candidatures s'integraran proporcionalment respectant el percentatge de vots rebuts i generant un equip de treball mixt que serà negociat per les mateixes candidatures.

Text proposat: En el procés d'elecció del SN, la militància podrà votar entre les diferents candidatures que es proposin. Si alguna d'aquestes candidatures recull més del 50% dels vots emesos, serà escollida com a SN. Si, per contra, cap de les candidatures rep més del 50% dels vots, es farà una segona votació entre les dues candidatures més votades i serà escollida la que més vots obtingui.

Justificació: Veiem una contradicció que per un cantó es busqui que el SN es formi en base a una candidatura col·lectiva i un equip cohesionat però que, en algunes circumstàncies, aquest pugui esdevenir una barreja entre dues candidatures i que alhora aquesta tampoc sigui refrendada per la militància. És per això que apostem per un SN sòlid i que surti la candidatura col·lectiva amb

més suports entre la militància donat que, al cap i a la fi, aquest ha de complir els mandats de la Mesa Nacional i de les ponències vigents.

Esmena 184

Proposa: Nou Barris, Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.4. Secretariat Nacional

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 87

Línies: 2118-2123

Text original: En el procés d'elecció del SN, la militància podrà votar entre les diferents candidatures que es proposin. Si alguna d'aquestes candidatures recull més del 60% dels vots emesos, serà escollida com a SN. Si, per contra, cap de les candidatures rep el 60% dels vots, les dues candidatures s'integraran proporcionalment respectant el percentatge de vots rebuts i generant un equip de treball mixt que serà negociat per les mateixes candidatures.

Text proposat: En el procés d'elecció del SN, la militància podrà votar entre les diferents candidatures que es proposin. Si alguna d'aquestes candidatures recull més del 70% dels vots emesos, serà escollida com a SN. Si, per contra, cap de les candidatures rep el 70% dels vots, les dues candidatures s'integraran proporcionalment respectant el percentatge de vots rebuts i generant un equip de treball mixt que serà negociat per les mateixes candidatures.

Justificació: És necessari que la candidatura aprovada tingui un ampli suport de la militància. És molt difícil tenir una organització cohesionada davant d'una votació que acabi 60-40 i emportant-se el 100% de les posicions la candidatura guanyadora.

Esmena 185

Proposa: Nou Barris, Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.4. Secretariat Nacional

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 87

Línies: 2118-2123

Text original: En el procés d'elecció del SN, la militància podrà votar entre les diferents candidatures que es proposin. Si alguna d'aquestes candidatures recull més del 60% dels vots emesos, serà escollida com a SN. Si, per contra, cap de les candidatures rep el 60% dels vots, les dues candidatures s'integraran proporcionalment respectant el percentatge de vots rebuts i generant un equip de treball mixt que serà negociat per les mateixes candidatures.

Text proposat: En el procés d'elecció del SN, la militància podrà votar entre les diferents candidatures que es proposin en un sistema de llistes tancades desbloquejades, on la militància podrà votar al total de la llista o només a determinats candidats:

- Si alguna d'aquestes candidatures recull més del 60% dels vots emesos, serà escollida com a SN, però si en vots individuals un candidat no supera el 50% dels vots totals de la militància (sumats els de totes les candidatures) serà exclòs de la llista definitiva, i s'activarà el procediment per substituir a aquesta persona, que no podrà ser la mateixa no votada per la militància.

- Si, per contra, cap de les candidatures rep el 60% dels vots, les dues candidatures s'integraran proporcionalment respectant el percentatge de vots rebuts i generant un equip de treball mixt que serà negociat per les mateixes candidatures.

Justificació: S'estableix un sistema que permet a la militància poder votar una llista que no concordi al 100% i que permeti evitar l'entrada de persones amb poc consens als càrrecs més importants del partit.

Esmena 186

Proposa: Vila-Seca, El Camp

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.4. Secretariat Nacional

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 87

Línies: 2119-2123

Text original: Si alguna d'aquestes candidatures recull més del 60% dels vots emesos, serà escollida com a SN. Si, per contra, cap de les candidatures rep el 60% dels vots, les dues candidatures s'integraran proporcionalment respectant el percentatge de vots rebuts i generant un equip de treball mixt que serà negociat per les mateixes candidatures.

Text proposat: Resultarà escollida la candidatura col·lectiva que hagi aconseguit més vots vàlids emesos.

Justificació: El procés pel qual hem arribat a aquesta AN és substancialment diferent dels anys anteriors. El debat estratègic i organitzatiu que ens ha dut fins aquí ha estat obert a la militància del moviment, amb diferents espais de participació territorial, sectorial i nacional, i amb un grau d'assistència força elevat. Ha estat llarg i pausat en el temps, cosa que ha permès poder debatre amb major profunditat i solidesa la nostra estratègia i organització respecte d'altres ocasions. La composició plural (en termes territorials i polítics) de l'equip que ha liderat aquest procés, el Grup Motor del Procés de Garbí, no ha estat obstacle perquè s'hagin assolit grans consensos entorn les propostes polítiques i organitzatives que la CUP necessita entomar per ser de nou un agent fort i rellevant en l'actual cicle polític. Per tant, creiem que si la base de les ponències presentades pel GM (després del pertinent debat d'esmenes, és clar) són les aprovades per la militància, cal que el conjunt del SN encarregat de desplegar-les se les cregui i treballi cohesionadament. És per això que proposem superar un model d'elecció del SN que, si bé podia tenir un sentit en moments de major polarització de l'organització, ara ens sembla que podria ser més problemàtic que beneficiós. En resum, creiem que una determinada proposta política, per mirar de garantir-ne tot el seu potencial desplegament, ha de tenir un SN al darrere cohesionat entorn una llista col·lectiva, i evitar, per tant, mixtures de llistes que, en la pràctica, puguin remar en contra d'un equip de treball cohesionat. En aprovar-se aquesta esmena, es modificaran els estatuts per tal de donar-li validesa legal.

Esmena 187

Proposa: , Penedès

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.4. Secretariat Nacional

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 87

Línies: 2123

Text original: Després de: (...) negociat per les mateixes candidatures.

Text proposat: La Mesa Nacional validarà la configuració del grup que faci la proposta de llista, en cas de no haver-ne cap.

Podrà presentar-se qualsevol llista formada per militants, amb els avals de les corresponents Assemblees Locals i Territorials.

Qualsevol militant podrà presentar-se individualment, amb els avals de la seva Assemblea Local i Territorial.

Tot el procés serà fiscalitzat per la Mesa Nacional.

Justificació: Donar oportunitats a tothom i fer un exercici de transparència.

Esmena 188

Proposa: Palau-solità i Plegamans i Terrassa, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.4. Secretariat Nacional

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 88

Línies: 2150

Text original: Després de: (...) la prioritat serà alliberar-la en funció dels recursos.

Text proposat: igual que amb la resta de membres del SN.

Justificació: Considerem que és un debat necessari a l'organització i és el que volem generar amb aquesta esmena. El debat el veiem en la necessitat d'alliberar al SN, el que no entenem és que es proposi només fer-ho amb una part del mateix i no en el seu conjunt. Entenem la dependència en funció dels recursos econòmics, però si es generen diferències com les proposades, seria difícilment aplicable amb el que s'apunta a:

(Línies 2158 a 2160): Tots els membres del Secretariat, independentment de si estan alliberats o no, prenen voluntàriament una responsabilitat amb l'organització.

(Línies 2162 a 2164): Cada membre del secretariat s'encarregarà d'una secretaria tot i que l'elecció d'aquest, per part del conjunt de la militància un cop aprovada la ponència estratègica, serà com a equip i no individus.

Potser una alternativa, mentre els recursos econòmics no ho permetin, seria limitar el número de persones al SN en el mínim indispensable (9?), i no tenir una forquilla tan gran com la proposada (fins a 15).

Esmena 189

Proposa: Vic, Alt Ter

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.4. Secretariat Nacional

Tipus d'esmena: Supressió

Pàgina: 89

Línies: 2174

Text original: (...) pel rol de coordinació i secretaria general.

Text proposat: (...) pel rol de coordinació.

Justificació: Tot i que a la presentació de les ponències se'ns va explicar que la figura de la secretaria general seria només organitzativa dins de l'àmbit del Secretariat Nacional, en una feina compartida amb la responsable de coordinació, hi ha diversos elements preocupants:

- Si la figura de coordinació ja existent ha funcionat bé, per què cal reforçar-la?

- Si la figura de coordinació necessita realment un reforç, no es pot ampliar aquesta tasca a dues persones en lloc d'una?
- Si utilitzem una nomenclatura pròpia de la resta de formacions polítiques de les quals sempre ens hem volgut diferenciar exercint un assemblearisme real, estarem donant, a nivell extern, una perillosa imatge d'assimilació amb les mateixes. Sense obviar que aquesta assimilació es pot produir, en major o menor mesura, també a nivell intern.
- Definir algú com a «responsable del bon funcionament de l'organització en termes globals» i posar-li per nom «secretària general» equival a posar-la en el punt de mira de l'opinió pública, començant per la premsa. Una situació que no ajudarà gens a la idea de funcionament col·lectiu que volem per a la CUP.
- No cal insistir en el fet que encara que la llei exigeixi tenir una secretaria general, aquest ho ha estat mai un impediment per al nostre model de funcionament. Un model que si bé estem d'acord que necessita una major ductilitat i agilitat, el que no necessita és una assimilació, ja sigui real o formal, amb aquella manera de fer política que sempre hem rebutjat.

Esmena 190

Proposa: Nou Barris, Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.4. Secretariat Nacional

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 89

Línies: 2177-2181

Text original: Si el secretariat pateix alguna baixa serà funció del mateix Secretariat Nacional buscar un relleu, havent de ser aquest validat en l'assemblea bianual tàctica, o per motius d'urgència, és a dir que quedin més de 3 mesos per l'assemblea, per una majoria qualificada de la Mesa Nacional. D'aquesta manera, el SN mai podrà estar conformat per menys de 9 militants.

Text proposat: Si el secretariat pateix alguna baixa serà funció del mateix Secretariat Nacional buscar un relleu, havent de ser aquest validat en una Assemblea Nacional o, per motius d'urgència, és a dir que quedin més de tres mesos

per una convocatòria d'AN, per una votació en línia de la militància. D'aquesta manera, el SN mai podrà estar conformat per menys de 9 militants.

Justificació: S'estableix un sistema on la militància té més protagonisme, i més tenint en compte que es fan votacions en línia per qualsevol tema important, sent aquest un igual o més important.

Esmena 191

Proposa: Sants-Montjuïc, Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.4. Secretariat Nacional

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 89

Línies: 2177-2181

Text original: Si el secretariat pateix alguna baixa serà funció del mateix Secretariat Nacional buscar un relleu, havent de ser aquest validat en l'assemblea bianual tàctica, o per motius d'urgència, és a dir que quedin més de 3 mesos per l'assemblea, per una majoria qualificada de la Mesa Nacional. D'aquesta manera, el SN mai podrà estar conformat per menys de 9 militants.

Text proposat: Si el secretariat pateix alguna baixa serà funció del mateix Secretariat nacional buscar un relleu, havent aquest de ser validat de forma telemàtica per tota la militància amb l'Urna CUP o l'eina de la futura intranet. S'haurà de convocar una consulta explicant la persona que causa baixa, qui es proposa per fer el relleu amb un document que contingui la seva presentació i donar 15 dies per a poder votar. En cas de no assolir el quòrum (la meitat de les persones censades), serà la Mesa Nacional amb majoria qualificada l'encarregada de ratificar o no la decisió en la següent reunió. En cas de no ser aprovat el canvi, el SN repetirà el procediment presentant una altra persona. D'aquesta manera, el SN mai podrà estar conformat per menys de 9 militants.

Justificació:

Esmena 192

Proposa: , Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.4. Secretariat Nacional

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 89

Línies: 2181

Text original: Després de: (...) el SN mai podrà estar conformat per menys de 9 militants.

Text proposat: Si 1/3 de les territorials o el la meitat +1 dels representants territorials de la MN ho demanen, el SN serà sotmès a qüestió de confiança en una votació feta en base al cens nacional seguint el principi d'un militant un vot. Si el SN supera la votació, aquest mecanisme no es podrà tornar a activar fins al cap d'un any. Si el SN no supera la votació, s'haurà de convocar una votació per al nou SN en un termini de 60 dies.

Justificació: La ponència presenta un model de centralisme però en molts aspectes es tracta més d'un centralisme burocràtic que no un centralisme democràtic. L'única manera de fer el pas d'una organització assembleària amb dificultats de funcionament a una de centralista és definint molt bé els mecanismes que han de permetre el control democràtic de la direcció per part de la base. L'esmena dota la militància d'un mecanisme excepcional però efectiu de control real del «rendiment de comptes», que la ponència esmenta només en abstracte. Sense aquesta mena de mecanismes, correm el risc de patir una dislocació base-direcció i que l'aparell de partit funcioni en paral·lel al gruix de la militància.

Esmena 193

Proposa: Granollers, Vallès Oriental - Baix Montseny

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.3. Direcció i presa de decisions, 3.3.5. Les Consultes Internes

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 89

Línies: 2186

Text original: Després de: (...) mecanismes com l'urna electrònica de la CUP.

Text proposat: El secretariat desenvoluparà un reglament que serà refrendat per la militància per garantir que qualsevol militant es pot presentar de candidata amb els avals pertinents i que se'ls pot votar des de la militància, la qual també podrà votar l'ordre de la llista que es pugui proposar des del secretariat en els següents llocs susceptibles de ser escollits. (Modificació del títol del punt: "Les consultes internes i l'elecció de candidates a processos electorals supramunicipals").

Justificació: Els darrers anys la militància no ha pogut escollir els i les primeres candidates de les nostres llistes de forma secreta i en tot cas només s'ha ofert refrendar o escollir entre dues llistes alternatives. Per tant, cal ampliar la participació de consultes internes en els processos d'elecció de les nostres candidates al Parlament de Catalunya o al Congreso de los Diputados.

Esmena 197

Proposa: Palau-solità i Plegamans i Terrassa, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.4. Organització Nacional, 3.4.2. Coordinadora d'Electes

Típus d'esmena: Substitució

Pàgina: 93

Línies: 2270-2271

Text original: La CUP entén la lluita revolucionària des de molts fronts, i un dels més destacats és l'ús de les institucions per l'avenç cap als nostres objectius polítics.

Text proposat: La CUP entén la lluita revolucionària des de molts fronts, i un d'ells és l'ús de les institucions per l'avenç cap als nostres objectius polítics.

Justificació: Dintre de la lluita revolucionària no considerem que l'ús de les institucions estigui per sobre d'altres fronts. Ho trobaríem contradictori amb el que s'indica a la línia 125: La institució, per si sola, no podrà generar els escenaris necessaris (...)

Esmena 199

Proposa: Palau-solità i Plegamans, Vallès Occidental

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.4. Organització Nacional, 3.4.3.

Estructura alliberada

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 94

Línies: 2304

Text original: Per això la CUP apostem per dedicar una part dels recursos per tal que algunes militants, puntualment i sota un mandat concret, tinguin l'oportunitat i el repte de militar de forma alliberada per l'organització.

Text proposat: Per això la CUP apostem per dedicar una part dels recursos per tal que algunes militants, puntualment i sota un mandat concret (en cap cas superant els 8 anys), tinguin l'oportunitat i el repte de militar de forma alliberada per l'organització.

Justificació: Cal delimitar el temps que una persona pugui ocupar una plaça d'alliberada per a no convertir-nos en professionals de la política i assegurar que la feina es comparteix.

Esmena 202

Proposa: Blanes, Nord Oriental

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.4. Organització Nacional, 3.4.3.

Estructura alliberada

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 96

Línies: 2336-2344

Text original:

- Sectorials: si els recursos ho permeten, l'organització podrà decidir alliberar militància per desenvolupar tasques polítiques en l'àmbit d'alguna o més sectorials en base encàrrecs específics d'acord amb els plans de treball sectorials i l'estratègia nacional.

- Territorials: si els recursos ho permeten, es treballarà per tal d'alliberar militància desplegada arreu del territori i els seus secretariats territorials, per tal d'articular políticament les territorials i desplegar l'acció política de l'organització en l'àmbit supramunicipal d'acord amb els plans de treball territorials.

Text proposat:

- Sectorials: L'organització alliberarà militància per desenvolupar tasques polítiques en l'àmbit d'alguna o més sectorials en base encàrrecs específics d'acord amb els plans de treball sectorials i l'estratègia nacional.

- Territorials: S'alliberarà els secretariats territorials per tal d'articular políticament les territorials per tal d'articular políticament les territorials i desplegar l'acció política de l'organització en l'àmbit supramunicipal d'acord amb els plans de treball territorials."

Justificació: Cal prioritzar l'alliberament de militants per tal de fer sostenible la militància. Ha de ser una prioritat de l'organització sostenir l'estructura territorial.

Esmena 203

Proposa: Blanes, Nord Oriental

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.4. Organització Nacional, 3.4.3. Estructura alliberada

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 96

Línies: 2344

Text original: Afegir nova categoria d'alliberades, després de: (...) d'acord amb els plans de treball territorials.

Text proposat: "Municipals: almenys un militant a cada municipi, o bé el responsable d'organització o bé el d'acció política, per tal de garantir militància als municipis per tal de desplegar el projecte polític de l'organització."

Justificació: Voldríem afegir una nova categoria d'alliberades. Si considerem que l'assemblea local és l'òrgan fonamental de la CUP, cal donar també recursos a les

assemblees municipals i no donar tots els recursos econòmics de l'organització a les estructures supramunicipals

Esmena 204

Proposa: Nou Barris, Barcelona

Localització esmena: Ponència organitzativa, 3.4. Organització Nacional,

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 99

Línies: 2411

Text original: Afegir un nou punt després de: (...) perspectiva històrica de l'acció política del moviment.

Text proposat:

3.4.5. Candidatures a les eleccions autonòmiques

S'ha d'establir un espai permanent i de llarga durada de l'espai electoral de les eleccions catalanes, i que es podrà fer extensiu a una futura participació al País Valencià o les Illes Balears i Pitiüses, que permeti la presa de decisions col·lectives i el manteniment d'una marca que no canviï en cada contesa electoral, i que no forci unes negociacions a darrera hora davant avançaments electorals.

La proposta pel Principat haurà de ser realitzada pel Secretariat Nacional, negociada amb les organitzacions que actualment formen part de la candidatura, i aprovada per la Mesa Nacional. En cas de constitució de l'espai al País Valencià o les Illes Balears i Pitiüses, el procediment serà el mateix, negociant en aquest cas amb les entitats que puguin participar d'aquest espai.

Justificació: No podem mantenir in aeternum el sistema de constitució de la candidatura autonòmica catalana (que s'ha demostrat poc eficaç), ni tenir una visió principatina on la Mesa Nacional integra a les organitzacions de la candidatura catalana (en un funcionament quasi idèntic al GAP anterior). Aquesta situació genera tensió a l'organització, pel centralisme català, i amb les organitzacions que habitualment donen suport a la candidatura, o que tinguem interès que ho faci. A més, hem de tenir en compte la possibilitat de fer candidatures fora del Principat.

Esmena 206

Proposa: Gràcia, Barcelona

Localització esmena: Desplegament, 4.1. Desplegament de l'acció política,

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 101

Línies: 2445

Text original: Afegir un nou punt dins l'apartat "4.1 Desplegament de l'acció política"

Text proposat: 4.1.1. Gran enquesta popular

Durant el proper any, i en paral·lel a les tasques d'acció política i institucional quotidianes que haurà d'assumir l'organització des del nivell nacional fins els locals, la CUP desenvoluparà una gran enquesta popular realitzada per la militància i col·laboradors de la CUP amb l'objectiu fonamental de d'escoltar i aprendre, però també conversar. Volem recollir, porta a porta, entitat a entitat, poble a poble i barri a barri, l'opinió, les inquietuds i les propostes d'almenys 100.000 persones i 2000 entitats arreu del país.

Els grans objectius d'aquesta gran enquesta popular són:

- millorar la connexió del projecte de la unitat popular amb el poble treballador, especialment allà on la CUP no hi té implantació, tot escoltant i conversant ara que, més que mai, els partits i la classe política semblen allunyar-se més de les necessitats i voluntats del poble
- enriquir i millorar el programa d'una manera planificada i sistemàtica, fent-lo més proper al batec i la voluntat del poble treballador
- construir els fonaments d'un pla de implantació del projecte de la unitat popular a partir d'un coneixement aprofundit del poble treballador i del territori

Pel disseny i la implementació d'aquesta gran enquesta popular, la Mesa Nacional crearà i designarà un grup de treball on participaran membres de les secretaries de militància i organització, de programa i de relacions polítiques, així com militants i col·laboradors dels diferents nivells territorials (nacional, territorial i local). Aquest grup presentarà un pla de treball i un calendari a la Mesa Nacional, que tindrà l'última paraula en el disseny i la implementació d'aquesta enquesta.

Justificació: Justificació: La CUP té una base social i electoral potencialment molt més gran del que diuen els resultats electorals des d'un temps ençà.

Així com durant bona part de les dues dècades anteriors, el creixement de la CUP i del conjunt de l'esquerra independentista va ser sostingut, tot i que irregular en el territori, d'uns anys ençà la CUP semblen tenir més dificultats per copsar el sentir del poble treballador i saber-lo traduir de forma adequada a nivell de creixement polític, militant, organitzatiu i, perquè no, també electoral.

Necessitem dotar-nos d'eines que ens permetin reconnectar amb el poble treballador, i de les seves formes d'autoorganització a tots els nivells i en tots els àmbits, i què millor que fer-ho porta a porta.

L'enquesta ens permetrà desenvolupar la infraestructura de coneixement i de contactes imprescindible per dissenyar plans d'expansió i de desenvolupament organitzatiu i militant per millorar de forma sistemàtica la implantació del projecte i la seva connexió amb el poble treballador.

Ens podem inspirar en experiències tant diferents, però alhora tant potents, com la Gigaenquesta de la campanya "Ara és l'hora" duta a terme per l'ANC i Òmnium; i també la Grande Enquête duta a terme pel Partit del Treball Belga.

Esmena 207

Proposa: Reus,

Localització esmena: Desplegament, 4.1. Desplegament de l'acció política,

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 102

Línies: 2466

Text original: Per afinar la proposta que plantejem a la ponència estratègica, cal detectar els principals elements de disputa i conflicte per poder donar una alternativa. Els tres pilars centrals del programa (autodeterminació, transició ecosocial i defensa de drets civils i polítics) han de poder concretar-se en la conjuntura actual en elements més operatius, com la universalització, ampliació i desprivatització dels serveis públics; la desmercantilització de l'habitatge i la terra; la planificació democràtica i ecològica de la provisió i distribució dels recursos

bàsics; el canvi de model productiu enfocat a les necessitats; la defensa dels drets nacionals, culturals i lingüístics; la desmilitarització de la societat i la no-alineació amb les potències imperialistes...

Text proposat: Per afinar la proposta que plantejem a la ponència estratègica, cal detectar els principals elements de disputa i conflicte per poder donar una alternativa. Els tres pilars centrals del programa (autodeterminació, transició ecosocial i defensa de drets civils i polítics) han de poder concretar-se en la conjuntura actual en elements més operatius, com la universalització, ampliació i desprivatització dels serveis públics; la desmercantilització de l'habitatge i la terra; la planificació democràtica i ecològica de la provisió i distribució dels recursos bàsics; la protecció animal en tots els àmbits; el canvi de model productiu enfocat a les necessitats; la defensa dels drets nacionals, culturals i lingüístics; la desmilitarització de la societat i la no-alineació amb les potències imperialistes...

Justificació: Com a sectorial pròpia, l'Animalisme - protecció animal- cal integrar aquest eix en les polítiques i discussions de planificació i actuació.

Esmena 209

Proposa: Les Corts, Barcelona

Localització esmena: Desplegament, 4.1. Desplegament de l'acció política,

Tipus d'esmena: Supressió

Pàgina: 106

Línies: 2576-2579

Text original: En aquest cas, la construcció de la sectorial d'autodeterminació i construcció nacional serà cabdal per tal de tenir un cens actualitzat de la militància de la CUP que participa en organitzacions i espais independentistes de cara a poder-ne fer una intervenció estratègicament planificada.

Text proposat:

Justificació: Més enllà dels motius expressats en l'esmena anterior en què hem mostrat els nostres dubtes al voltant de la creació de la sectorial d'alliberament nacional, en aquest punt concret tampoc estem d'acord amb la idea del text.

Òbviament, estem completament a favor de què la CUP tingui censada la seva

militància, tingui coneixement dels espais on participa, quines funcions hi fa... amb l'objectiu de planificar la intervenció. El que no creiem, però, és que una sectorial hagi de tenir la funció de controlar tota la militància que participa en espais independentistes per tal de fer-ne una "intervenció específicament planificada".

D'una banda, es fa difícil determinar quin seguiment en concret es faria, i a quins espais es refereix el text quan diu "espais independentistes", ja que els espais independentistes són múltiples i diversos: hi ha sindicats independentistes, candidatures municipalistes que van més enllà de la CUP, Casals i Ateneus, col·lectius locals, altres organitzacions de l'Esquerra Independentista... tot això són col·lectius independentistes i és difícil que una sola sectorial en faci el seguiment de forma funcional. Més enllà d'aquesta qüestió, si interpretem que es refereix a les organitzacions ANC i Òmnium Cultural, tampoc estem d'acord amb el contingut del text. En el cas d'Òmnium, gran part de la militància que hi participa o hi treballa no hi fa feina estrictament independentista, sinó d'altres àmbits (cultural, defensa de la llengua, drets socials..), i per tant és més útil que es coordini a través de l'espai sectorial pertinent. D'altra banda, creiem que el potencial polític actual que comporta la participació en l'ANC és molt baix, ja que actualment no és un espai des del qual es pugui fer feina en la línia de construcció de la unitat popular.

Creiem que tal com s'expressa al llarg de la ponència i en aquest mateix punt, la feina de la CUP no s'ha de centrar a intervenir en aquestes organitzacions, ni en el reforç de la idea de la unitat o la transversalitat ideològica, sinó que ha de passar per reconstruir un independentisme popular sobre unes noves bases.

Esmena 210

Proposa: Reus,

Localització esmena: Desplegament, 4.1. Desplegament de l'acció política,

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 107

Línies: 2595

Text original: Desplegar aquesta intervenció política territorialitzada requereix una anàlisi prèvia que permeti comprendre com el sistema capitalista ha anat especialitzant cada territori dels Països Catalans en un teixit productiu que permeti aportar el màxim benefici al capital. Tenim exemples amb l'especialització de certs territoris en l'àmbit del turisme, l'agroindústria, la logística o l'extractivisme

energètic, però ens cal aprofundir-hi més per tal de detectar, en definitiva, com el capitalisme es manifesta en cada territori del nostre país i, alhora, com aquesta expressió del capital permet traçar estratègies conjuntes per dotar d'un sentit únic la lluita que superi la sectorialització i l'atomització dels moviments socials.

Text proposat: Desplegar aquesta intervenció política territorialitzada requereix una anàlisi prèvia que permeti comprendre com el sistema capitalista ha anat especialitzant cada territori dels Països Catalans en un teixit productiu que permeti aportar el màxim benefici al capital. Tenim exemples amb l'especialització de certs territoris en l'àmbit del turisme, l'agroindústria, la cacera, les macro-granges, la logística o l'extractivisme energètic, però ens cal aprofundir-hi més per tal de detectar, en definitiva, com el capitalisme es manifesta en cada territori del nostre país i, alhora, com aquesta expressió del capital permet traçar estratègies conjuntes per dotar d'un sentit únic la lluita que superi la sectorialització i l'atomització dels moviments socials.

Justificació: Com a sectorial pròpia, l'Animalisme - protecció animal- cal integrar els eixos de treball que són identificatius, a part de considerar la protecció animal en els altres exemples que s'enumeren: turisme, energia, logística,...

Esmena 211

Proposa: Esquerra Eixample i Sant Antoni, Barcelona

Localització esmena: Desplegament, 4.1. Desplegament de l'acció política,

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 108

Línies: 2626

Text original:

Text proposat: Els plans d'acció política territorial hauran de preveure específicament les apostes institucionals i no institucionals dels municipis de més de 100.000 habitants. Aquestes apostes, per la seva rellevància, hauran de ser aprovades per la mesa nacional.

Justificació: Cal introduir mecanismes perquè l'aposta municipalista i territorial sigui realment comuna a tot el país. Els grans municipis tenen una especial rellevància

per la capacitat d'incidència social i mediàtica i cal que l'òrgan de direcció política certifiqui que les apostes, que poden ser diferents segons cada realitat, siguin coherents i responguin a l'estratègia de l'organització.

Esmena 212

Proposa: Esquerra Eixample i Sant Antoni, Barcelona

Localització esmena: Desplegament, 4.1. Desplegament de l'acció política,

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 108

Línies: 2626

Text original:

Text proposat: Els plans d'acció política territorial seran presentats i debatuts a la mesa nacional, que podrà proposar-hi esmenes perquè s'ajustin a l'aposta estratègica municipalista de l'organització.

Justificació: Cal introduir mecanismes perquè l'aposta municipalista i territorial sigui realment comuna a tot el país. Proponem estendre el debat sobre cada pla més enllà de les territorials per enriquir-los i fer notar quan pertoqui les dissonàncies amb l'estratègia comuna.

Esmena 214

Proposa: Reus,

Localització esmena: Desplegament, 4.1. Desplegament de l'acció política,

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 108

Línies: 2636-2645

Text original: Cal que la CUP tingui la capacitat de generar un ecosistema de mitjans de difusió i comunicació no estrictament vinculats orgànicament, però que responguin a una estratègia definida per l'organització. En aquest sentit, cal

avançar cap a fórmules que permetin desplegar un oci, una cultura i un entreteniment que confronti les lògiques hegemòniques de la reacció, interpel·lant, a partir de valors comunitaris, crítics, transformadors, però alhora accessibles, divertits, emocionants i comprensibles, al gruix de la classe treballadora catalana, amb especial èmfasi en el jovent. Hem de pensar en espais que no estan sota el paraigua orgànic de la CUP, però que poden formar (i ja formen) part de l'ecosistema o comunicadors que ens són propers.

Text proposat: Respecte a la comunicació, un dels principals eixos de batalla per l'hegemonia, cal fer una aposta clara perquè la CUP tingui la capacitat de generar continguts propis i treballar de fons l'aposta per les xarxes socials en els seus diversos canals de difusió amb l'objectiu que el missatge arribi a més població sense dependre, principalment, dels canals de premsa i comunicació convencionals. Per això, s'hauria de fer una aposta per l'impuls d'un ecosistema de mitjans de difusió no estrictament vinculats orgànicament, que combreguin els diversos espais de l'esquerra independentista i coordinats amb l'estratègia definida per l'organització i el moviment.

Amb aquest objectiu, s'impulsarà un debat de tàctica comunicativa propi i un altre amb el moviment amb la finalitat de generar -si es considera adient- una productora que segueixi l'estratègia política pactada per tal de planificar campanyes, generar i dotar els canals -oficials i no oficials- així com diagnosticar i definir les formes i el llenguatge amb les quals és més adient llençar els missatges. En aquest sentit, cal avançar cap a fórmules que permetin desplegar un oci, una cultura i un entreteniment que confronti les lògiques hegemòniques de la reacció, interpel·lant, a partir de valors comunitaris, crítics, transformadors, però alhora accessibles, amb sentit de l'humor, emocionants i comprensibles, al gruix de la classe treballadora catalana, amb especial èmfasi en el jovent. Hem de pensar en espais que no estan sota el paraigua orgànic de la CUP, però que poden formar (i ja formen) part de l'ecosistema o comunicadors que ens són propers.

Justificació: Incorporar la necessitat d'impulsar un debat comunicatiu no només de l'organització sinó del moviment per valorar si és adient definir una productora comunicativa; alhora que donar rellevància a l'aposta de l'autoproducció per la batalla comunicativa i a xxss.

Esmena 216

Proposa: Matadepera,

Localització esmena: Desplegament, 4.1. Desplegament de l'acció política,

Tipus d'esmena: Substitució

Pàgina: 111

Línies: 2709-2710 i 2737

Text original: Línies 2709-2710:

No hi ha partits amb qui plantejar una aliança estratègica, sinó que cal enfortir un espai (...)

Línia 2737:

La prioritat estratègica de la CUP és consolidar relacions amb les organitzacions de l'espai, entès de forma àmplia, de l'Esquerra Independentista (...)

Text proposat: Línies 2709-2710:

Ara mateix no detectem partits d'àmbit principatí amb qui plantejar una aliança estratègica, però sí diverses candidatures municipalistes, algunes de les quals han tingut una relació més estreta amb la nostra formació en el passat. Mentre l'anàlisi de la organització sigui aquesta cal enfortir un espai (...)

Línia 2737

(...) i de la Unitat Popular, amb voluntat d'aglomerar totes les iniciatives locals de municipalisme democratitzador, d'esquerres i republicà sota una aliança d'Unitat Popular àmplia encapçalada per la CUP, però que no es limiti a aquesta. La concreció de l'aliança hauria de consistir en una coordinadora nacional de la Unitat Popular de la qual la CUP sigui el primus inter pares, així com un paraigua electoral on puguin participar candidatures d'Unitat Popular sense necessitat que les conformi una assemblea local de la CUP, com ja ha passat en anteriors comicis a diverses parts del país. Eventualment, i si es donen les condicions, aquesta aliança àmplia podria evolucionar cap a una nova formació de caràcter nacional on s'hi integri la CUP o bé la seva militància.

Justificació: Línies 2709-2710:

Considerem que, si bé compartim a grans trets l'anàlisi que es fa, el context polític és molt canviant i divers arreu dels Països Catalans. No trobem positiu que la ponència deixi la porta tancada, o ho pugui semblar, a noves possibilitats d'aliança estratègica si sorgeixen, o si amb les pròpies relacions polítiques entre organitzacions podem afavorir-les.

Línia 2737

Atesa la mateixa diversitat que referim, proposem l'addició del concepte d'Unitat Popular àmplia (a més del d'Esquerra Independentista àmplia) pensant en tots aquells espais amb què podem compartir, o ja ho hem fet, vinculació, i que en gran mesura comparteixen el gruix dels nostres postulats i amb qui, pensem, cal treballar conjuntament i, a poder ser, incorporar a l'organització/moviment.

Esmena 217

Proposa: Gràcia, Barcelona

Localització esmena: Desplegament, 4.1. Desplegament de l'acció política,

Tipus d'esmena: Supressió

Pàgina: 111

Línies: 2720-2725

Text original: - Identificar aquells elements del programa de transició ecosocial que caldrà aterrar (serveis públics, lloguers, macroprojectes, empresa pública, etc.) i explorar el suport de formacions polítiques com ERC i els Comuns.

- En el terreny antirepressiu o d'ingerència dels tribunals de l'Estat en les decisions del Parlament o del govern, o propostes que avancin en la sobirania/independència d'aquestes institucions respecte al marc estatal, cal explorar suports amb ERC i Junts, i fins i tot Comuns.

Text proposat:

Justificació: D'acord amb el sentit d'altres esmenes (Les reformes que fem els revolucionaris), el primer punt d'aquest paràgraf no és pertinent en una ponència estratègica. L'exercici d'anàlisi tàctica, per la seva mateixa naturalesa, no es pot dur a terme de manera extemporània. Per tant, fer explícites les formacions polítiques que són subjecte de possibles aliances tàctiques -en hipotètiques conjuntures que no podem anticipar- no aporta concreció a en un sentit estratègic però defineix, de manera tangencial, una línia d'actuació institucional que la resta del text de la ponència no ha establert.

Pel que fa al segon paràgraf, té dos problemes principals:

- Primer, s'ha definit en aquesta ponència que les institucions de l'estat espanyol (entre elles, la Generalitat) no són el mitjà per a la ruptura . Avançar en la

sobirania/independència del Parlament i del Govern, és a dir, estructures colonials de dominació nacional i de classe, quan la ponència proposa el desenvolupament d'un poder alternatiu i d'una institucionalitzat pròpia, és una contradicció.

- La referència que es fa al terreny antirepressiu posa sobre la taula possibles aliances amb Junts, ERC i Comuns. El cicle actual, que la ponència analitza, es caracteritza entre d'altres coses pel retorn a l'autonomisme dels dos primers i l'entusiasme i col·laboració dels darrers. Això s'ha materialitzat en una llei d'amnistia feta a mida que deixa fora moltes de les nostres camarades i, per tant, les lliura en safata a la repressió. També en la modificació del delictes de desordres públics en el codi penal espanyol, que ha agreujat la situació de la majoria de víctimes de la repressió en benefici d'un petit grup de represaliats polítics. No es pot plantejar aliances antirepressives amb els artífexs ni amb els còmplices necessaris de la repressió.

Esmena 218

Proposa: Eixample Dreta, Barcelona

Localització esmena: Desplegament, 4.1. Desplegament de l'acció política,

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 112

Línies: 2727

Text original: Afegir després de: (...) explorar suports amb ERC i Junts, i fins i tot Comuns.

Text proposat: Observant el gir conservador i l'hegemonia dretana en l'independentisme, la política d'aliances en clau nacional es limitarà exclusivament a l'àmbit antirepressiu, descartant qualsevol possibilitat d'aliança política i programàtica estable, o de governabilitat, amb les forces de l'independentisme conservador i reaccionari que representen Junts i Aliança Catalana.

Justificació: La potencialitat de la CUP per erigir-se com a veritable esquerra nacional passa per no ser percebuda com a subalterna a la dreta nacional. Si es continua apostant per la política unitària independentista en una situació d'hegemonia dels plantejaments dretans al seu si, això podria restar credibilitat a la CUP com a força d'esquerres. Aquesta esmena es refereix a l'àmbit de pactes nacional al Parlament i no municipal i més específicament al context en què la CUP

es trobi en una situació de correlació de forces desfavorable al si de les forces independentistes.

Esmena 219

Proposa: Reus,

Localització esmena: Desplegament, 4.1. Desplegament de l'acció política,

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 113

Línies: 2761

Text original: En aquest sentit, més que llistar els moviments populars amb qui treballar i relacionar-nos, el més important és definir quins àmbits de lluita social són més estratègics per reimpulsar un cicle de lluita i avançar en la construcció de contrapoder, i en aquest sentit hem plantejat la creació de les sectorials, en coherència amb la proposta política i el programa de transició ecosocial. Així doncs, serà cabdal que en la creació dels plans de treball de les sectorials s'hi inclogui el marc d'aliances de cada front de lluita (moviment ecologista, defensa de la llengua, feminisme, antiracisme, serveis públics, habitatge, moviment independentista...) que pugui definir i concretar amb quins agents treballarem i ens enxarxem.

Text proposat: En aquest sentit, més que llistar els moviments populars amb qui treballar i relacionar-nos, el més important és definir quins àmbits de lluita social són més estratègics per reimpulsar un cicle de lluita i avançar en la construcció de contrapoder, i en aquest sentit hem plantejat la creació de les sectorials, en coherència amb la proposta política i el programa de transició ecosocial. Així doncs, serà cabdal que en la creació dels plans de treball de les sectorials s'hi inclogui el marc d'aliances de cada front de lluita (moviment ecologista, defensa de la llengua, animalisme – protecció animal, feminisme, antiracisme, serveis públics, habitatge, moviment independentista...) que pugui definir i concretar amb quins agents treballarem i ens enxarxem.

Justificació: Com a sectorial pròpia, l'Animalisme - protecció animal- cal donar valor a la xarxa de treball amb entitats i associacions sense ànim de lucre que s'ha dut a terme durant anys i que segueix vigent, per a treballar en lluites conjuntes i objectius comuns.

Esmena 221

Proposa: Poblenou - Besòs, Barcelona

Localització esmena: Desplegament, 4.2. Desplegament organitzatiu,

Tipus d'esmena: Addició

Pàgina: 122

Línies: 2973

Text original: Afegir un nou punt dins l'apartat "4.2. Desplegament organitzatiu"

Text proposat: 4.2.11 Iniciar el procés de debat per la possibilitat de canviar el nom i la imatge pública de l'organització.

Tal com s'ha esmentat, el moment actual requereix que el nom i la imatge pública (logotip, color corporatiu...) que l'organització ha tingut des de la seva creació es posin a debat per veure si són els més adients assumint les avantatges i inconvenients de cada opció. Per això en els propers mesos a partir de l'aprovació d'aquest document, i en funció de la idoneïtat, de la complementarietat amb altres debats, del criteri comunicatiu i fins i tot del calendari polític, el Secretariat Nacional farà una proposta per organitzar aquest debat i establir els mecanismes de participació i de decisió necessaris. En el cas d'optar pel canvi, caldrà escollir oportunament quan i com es fa públic i fer els canvis estatutaris i legals a tots els efectes.

Justificació: Conjunta amb l'esmena doble (es presenta juntament amb l'Esmena 2.3-40 Addició línia 1414)

La present esmena (doble) pretén obrir el debat sobre si és convenient canviar el nom de l'organització. És difícil trobar l'encaix en un document com aquest per una esmena atípica com aquesta. Aquest ha estat el millor lloc i fórmula que s'ha trobat. Per si hi ha algun dubte, la seva aprovació no implica que la CUP ja no es dirà CUP sinó que obrirem el debat i que tant pot ser que es canviï com que es mantingui l'actual. Obrir aquest petit meló no significa caure en el parany del marketing polític, ni seguir l'estela de partits que canvien de marca cada cop que han de tapar una crisi. Però fer veure que nosaltres estem per sobre d'elements com la percepció que té la classe treballadora de nosaltres o la ressonància i el pòsit que representa la nostra organització seria infantil. Aquest no és el debat més important que tenim al davant. Però això no vol dir que no l'haguem de tenir.

 Procés
de **garbí**